Doina-Elena & Aliodor Manolea

AURA ENERGETICA

MANUAL PENTRU DETECTAREA ŞI DECODIFICAREA AUREI ENERGETICE A FIINȚEI UMANE

Prefață

Sub diverse denumiri, conceptul de *aură* datează de multe milenii şi se poate întâlni practic în toate culturile umane. Vechii egipteni îi reprezentau uneori pe zei şi pe oamenii deosebiți ca fiind înconjurați de un halou diafan; la fel procedau hinduşii, chinezii, grecii si romanii, iar în iconografia creştină nimbul sfinților este un motiv tradițional. De asemenea, dintotdeauna, ocultiştii, misticii autentici şi persoanele înzestrate cu abilități şi clarvăzătoare au descris amănunțit *anvelopele* eterice şi emanațiile irizate din jurul organismelor vii, îndeosebi a celor din imediata proximitate a oamenilor.

În monumentala sa lucrare *De Beatificatione et dinonizatione,* scepticul cardinal. Prospero Lambertini (Papa Benedict al XlV-lea între anii 1740 si 1758) nu se s fi a să afirme, după analiza riguroasă a numeroase mărturii: *„Pare să fie o realitate faptul ca exista emanații naturale care înconjoară, uneori în mod vizibil, capul uman si de asemenea, că întreaga persoană a unui om poate, ocazional, să iradieze în chip natural”.* La rândul lui, limanuel Swedenborg, bazându-se pe propriile experiențe extatice, scria, în al său *Diarum spirituale* (1745-1765), că *„există o sferă spirituală în jurul fiecăruia dintre noi, la fel cu si cea naturală si corporală”.* Pot fi date nenumărate exemple de astfel de aserțiuni care se bazează pe ideea că ființele vii nu sunt limitate la aspectul material (substanțial în sens fizico-chimic) ci există, intricată fundamental în funcționalitatea lor, şi o componentă (sau mai multe) de natură subtilă, non-substanțială, ce se extinde dincolo de limita trupească.

În cel mai bun caz, „Ştiința oficială” priveşte cu reticență conceptul de aură si adiacentele acestuia. Explicabilă până la un punct, o asemenea atitudine este generată, printre altele, şi de o prea abundentă literatură pseudo-ezoterică în care elucubrațiile privind corpurile subtile sunt, aşa zicând, la ele acasă. Foarte rare sunt scrierile în care problematica legată de aură este expusă cu claritate, cu rațională articulare teoretico-experimentală si cu accent pe latura instructivă. O asemenea lucrare, premieră în bibliografia românească (nu prea bogată până acum) dedicată domeniului, este cartea de față.

Cuplul de autori Doina-Elena şi Aliodor Manolea, care si~a câştigat un binemeritat renume prin publicarea unei serii de originale şi importante volume consacrate metapsi-hismului şi terapiilor neconvenţionaîe, oferă cititorului o viziune pertinentă asupra conceptului de aură, viziune structurată pe un model propriu al existenţei şi dinamicii aurei umane, în modelul respectiv, omul se integrează sistemic şi sinergie în univers, iar ***„noţiunea de exterior al corpului fiinţei umane*** — după cum notează autorii — ***nu mai constituie o limită externă a acestuia? care îl protejează şi separă de mediul înconjurător, ci semnifică o limită relativă care permite comunicarea si îl uneşte cu celelalte corpuri din jur***[6] **.** Factorul integrator este constituit de ***câmpul neutral*** (concept propus de autori), rezultat al conexiunilor şi interferenţelor universale si având o dublă funcţie: pe de o parte, relaţionează energo-informaţional fiinţa vie (în speţă, omul) cu cosmosul, iar pe de altă parte asigură coerenţa funcţională şi structurală a organismului, în cadrul modelului, aura reprezintă o dimensiune esenţială a câmpului neutral; fiind la rândul său un complex organizat pe paliere ierarhizate (eteric, astral, mental, cauzal, spiritual si atmic), ea realizează în mod dinamic interfaţa organismului cu micro si macrocosmosul.

În sprijinul afirmării existenţei aurei şi al concepţiei lor cu privire la ea, autorii aduc o serie de argumente care îmbină în mod original elemente teoretice şi experimentale ale ştiinţei occidentale cu vechi precepte ale înţelepciunii extrem-orientale verificate în practică de-a lungul veacurilor. Se confirmă astfel, încă o dată, potenţialul euristic al acestora din urmă.

Dar poate că cel mai important mesaj al cărţii este acela că aura umană reprezintă un indicator al stării de sănătate şi un mijloc eficace de prevenţie şi terapie. Aici, talentul didactic al autorilor se manifestă în mod plenar, caracterul de manual al cărţii (indicat de altfel în subtitlu) fiind asigurat de o expunere sistematică, perfect inteligibilă, amănunţită şi bogat ilustrată. Sunt descrise si exemplificate diferite tehnici de vizualizare a aurei, de „citire" a ei, precum si modalităţile de întreţinere a câmpurilor aurice în limite normale. Totodată, sunt prezentate, atunci când este cazul, pericolele eventuale ale „manipulării[6]* incorecte a aurei. Este important de subliniat că, deseori, autorii se exprimă pe baza unor constatări proprii acumulate si verificate într-o practică îndelungată. In mare măsură, valoarea cărţii este reprezentată tocmai de aceste contribuţii inedite la praxiologia aurică.

Pentru cine doreşte să cunoască mai multe despre propria lui fiinţă si despre cum să-şi facă viaţa mai bună şi mai frumoasă, învăţăturile cuprinse în cartea soţilor Doina-Elena şi Aliodor Manolea sunt absolut necesare.

loan Mamulaş

Capitolul I

Ce este aura?!

Zonele luminescente care înconjoară, ca o atmosferă* corpurile însufleţite sau nu, sunt cunoscute în limbajul curent sub denumirea de **„aură".**

În Orient cuvântul **„aura"** înseamnă **„lumină"** iar în accepţia occidentală semnifică invizibilitate, subtilitate, vitalitate. Dicţionarul explicativ al limbii române defineşte cuvântul

aură prin **„nimb” sau „aureolă”.**

W. E. Buthr, în lucrarea „Cum să citim aura?” descrie aura astfel: **„Aura este percepută ca un halou luminos, format în jurul organismelor vii, inclusiv în jurul a ceea ce este considerat a fi materie nevie”.**

Ted Andrews**, defineşte aura astfel: **„Aura este câmpul de energie care înconjoară orice formă de materie. Orice structură atomică are o aură, un câmp energetic care o înconjoară. Fiecare atom din orice substnață este format din electroni si protoni aflați în continuă mişcare. Aceşti electroni şi protoni reprezintă vibrații de energie electrică şi magnetică. Atomii lumii animale sunt mai activi şi mai vibranți decât cei ai lumii nevii. Din acest motiv câmpurile de energie din jurul copacilor, plantelor, animalelor şi oamenilor sunt mai uşor de perceput”.**

* **Atmosfera umană** — lucrarea din anul 1912 a dr. Walter Kilner.
** **Ted Andrews** — Cum să vezi şi să interpretezi aura, Editura Viitorul Românesc, Bucureşti, 1994.

Prezența aurei sau aureolei, a halourilor luminoase, se face cunoscută în majoritatea culturilor lumii, în iconografia religioasă aura este prezentă sub forma unui nimb luminos cu raze aurii în jurul capului profeților, apostolilor, sfinților, cu semnificație de „iluminare” sau „mântuire”, simbolizând contactul uman cu divinitatea.

Aura este reprezentată în creştinism în patru moduri diferite şi anume: **halou, nimb, aureolă si glorie.** Reprezentările iconografice ale lui Iisus Hristos şi ale celor doisprezece apostoli redau aura sub forma unui halou luminos.

Cele mai dese reprezentări prezintă „nimbul” sau radiația numai în jurul capului dar există şi reprezentări în care haloul apare în jurul întregului corp.

Aceeaşi convenție picturală este prezentă şi în reprezentările budiste de început. Religia hindu prezintă cinci tipuri de aure: **a sănătății, a forței vitale, a destinului, a caracterului şi a spiritului.**

Aceste reprezentări induc concluzia că artiştii care au conceput acest tip de reprezentare pentru structura mentală (psihică) a anumitor persoane, erau capabili să perceapă aura.

De-a lungul veacurilor, ocultiştii şi misticii au prezentat sub diferite aspecte halourile diafane care emană şi înconjoară organismul ființei umane.

Termenul general de „aură” sau cel de „aură a ființei umane” este acceptat pentru fenomenul care a fost cunoscut sub denumiri ca: „forma spiritului”, „câmp de energie”, „corp astral”, „formă subtilă” si a fost pus în evidență prin mijloace ştiințifice şi tehnice.

Aura cu minunatul ei spectru de culoare poate reprezenta un limbaj al trecutului, prezentului şi viitorului, limbaj care prin cunoaştere poate fi citit şi înțeles.

Halourile colorate şi structurate pe nivele de densitate diferite au fost şi sunt în continuare detectate cu ajutorul mijloacelor tehnice moderne şi/sau prin intermediul simțurilor ființei umane antrenate pentru acest tip de detecție.

1.1. Evidențierea aurei prin intermediul mijloacelor ştiințifice şi tehnice

Dovezile istorice care atestă câmpul energetic uman datează din perioada vechilor culturi chineze şi indiene. Cea mai documentată descriere provine din jurul anului 1530 şi a fost făcută de **Paracelsus.** O sută de ani mai târziu, **Athanasius Kircher,** studiind magnetismul a scris câteva lucrări în acest sens.

Noua doctrină a lui Paracelsus a fost expusă în manualul său de medicină medievală **„The Canon of Avicena”** si conform acestei doctrine a „asemănărilor prin simpatie”, toate organismele care trec de la o stare calitativă veche la una nouă îşi dezvoltă rațiunea de a exista prin forma şi caracteristicile fizice ale lor; prin urmare orice organism viu degajă lumină, iar

plantele cu vibrații puternice au capacitatea de a face să sporească vibrațiile de valori mici ale omului.

O abordare ştiinţifică a radiaţiei bioelectrice a fost elaborată de **Maimbray,** care în **1746** a efectuat următorul experiment: a aşezat doi arbuşti de mirt în apropierea unui conductor electric, constatând că ramurile şi mugurii acestora au crescut foarte mult comparativ cu alţi arbuşti de aceeaşi specie în aceeaşi perioadă de timp.

Cu câțiva ani mai târziu, **Jean Antoine Nollet** avea să descopere în Franța că plantele aflate în ghivece de metal manifestă o transpirație mai abundentă față de cele aflate în alte medii, iar semințele plantate în vase cu câmpuri electrice se dezvoltă mult mai rapid.

în anul 1777, **Lichtenberg** obține primele imagini ale amprentei energetice.

în 1780, Luigi Galvani descoperă că şi nervii broaştelor pot fi excitaţi cu ajutorul unui „fluid electric".

Franz Anton Mesmer ajunge la concluzia că **„materia vie are proprietatea de a se lăsa influențată de forțe magnetice telurice si cosmice",** denumind fenomenul **magnetism animal.**

Rezultate deosebite în cercetarea bioelectricității au fost obținute de către baronul **Karl von Reichenbach** din Tubingen. El a observat că unele persoane sensibile percep cu ochii fizici o energie subtilă degajată de oameni. După von Reichenbach, aceste emisii constituie efectul unei energii universale, pe care a denumit-o **Odyle** sau mai simplu Od. Numeroase experiențe efectuate cu subiecți diferiți au arătat că Odul este emanat mai intens atunci când ionizarea atmosferei crește, el atrage mâna senzitivilor, se poate propaga în spațiu, se poate transmite de la un corp la altul.

Cercetările efectuate de von Reichenbach au fost şi sunt în continuare controversate. Majoritatea reprezentanților științelor academice consideră că proprietățile odului pot fi reduse la fenomene electromagnetice iar o serie de autori, , preocupați de fenomenele aflate la frontierele cunoaşterii, sunt de părere că odul ar fi fratele mai mare al energiei electromagnetice.

Dintre continuatorii lui von Reichenbach, cel mai des menționat este **Wilhelm Reich** (1897-1957). în 1939 acesta anunță descoperirea unei **energii „albastre"** care umple întreg Universul formând câmpuri întinse în jurul sistemelor vii, asigurând viața şi starea de sănătate. Această energie universală a fost denumită energie **orgonică sau orgon.**

Rezumând cercetările lui von Reichenbach şi îndeosebi ale lui Reich, **Mann** consideră că acestea reprezintă aspecte ale unei **energii fundamentale,** de origine cosmică, asociată într-un fel cu câmpul magnetic şi corelată cu respirația, transferabilă prin atingere, eliberată prin vârful degetelor, absorbită de apă şi care influențează viața plantelor.

Î**n 1876, William Crookes** (unul dintre pionierii de prestigiu ai parapsihologici), studiind descărcările electrice în tuburi cu gaze rarefiate, publică următoarele concluzii: **„Fenomenele din aceste tuburi dezvăluie fizicii o lume nouă, o lume în care materia poate exista în a patra stare...".**

Continuând cercetările, în **1923, Irving Langmuir** defineşte această a patra stare de agregare a materiei **„plasmă".** Cercetătorul român contemporan, fizicianul loan Mamulaş, defineşte din punct de vedere al ştiinţei fizicii plasma astfel: **„prin plasmă se înțelege în fizică o colecție de particule pozitive, negative şi neutre din punct de vedere electric care realizează anumite condiții de concentrație si interacțiune energetică".**

Cercetările lui W. Crooks, care a presupus primul existența stărilor de plasmă fizică în lumea vie, au fost susținute şi continuate.

Cercetătorul **Josef R. Zon,** încearcă să demonstreze că la nivelul citoplasmei şi al mitocondriilor se îndeplinesc condițiile de existență a plasmei. Pentru a reflecta densitatea electronilor implicați în energetica celulară, Zon alege ca parametru rata respirației în celulele aerobice. Bineînțeles că rezultatele cercetărilor lui Josef R. Zon au fost supuse şi ele criticii.

Alți cercetători au considerat a cincea stare a materiei ca fiind **„bioplasma".** Acest termen

a fost introdus pentru prima oară în **1966** de către cercetătorul V. S. **Griscenco.** Ideile lui Griscenco au fost preluate şi dezvoltate de către biofizicianul **V. Iniuşin** care face o paralelă între bioplasma unui sistem viu şi o hologramă în care fiecare parte componentă a sistemului posedă caracteristicile principale ale întregului. El defineşte **bioplasma** unui organism viu ca o **matrice formată din particule elementare încărcate electric** (electroni liberi şi protoni) **care întrepătrund arhitectura macromolecuiară a celulelor şi menţine caracteristicile morfologice ale organismelor.** Iniusin consideră bioplasma o plasmă rece, cu entropie joasă, structurată de organisme, în care se realizează un înalt grad de organizare a particulelor neutre şi a celor cu sarcină electrică şi se dezvoltă unde electromagnetice, acustice etc. Bioplasma ar îndeplini un rol de antenă putând fi influenţată de radiaţii electromagnetice cu lungimi de undă corespunzătoare.

Cercetătorii ex-sovietici îşi exprimă părerea că bioplasma fizică se formează şi se regenerează continuu prin intermediul proceselor chimice celulare (în special reacţii cu transfer de electroni la nivelul mitocondriilor). Dar **reacţiile de formare a bioplasmei fizice sunt favorizate de absorbţia de către organism, prin respiraţie, a sarcinilor electrice din mediu.**

Conform concepţiei lui Iniusin, bioplasma are o structură ondulatorie specifică, este lipsită de entropie, iar mişcarea în spaţiu a biostructurilor este condiţionată de însuşirile interne ale bioplasmei si în special de geometria ei.

Experienţele efectuate pe animale şi oameni au evidenţiat acumularea bioplasmei fizice în special la nivelul creierului şi mai puţin în ţesuturile moi. La nivelul degetelor şi în regiunea plexului solar se înregistrează o activitate bioplasmatică mai accentuată, **măduva spinării reprezentând centrul activităţii bioplasmatice.** Aceeaşi cercetători apreciază că, în organism, sistemul bioplas-matic îndeplineşte rolul de transportor de energie în timpul schimburilor energetice complexe ce se desfăşoară în organism, el absorbind din mediu sarcini electrice şi emiţând în mediu biocurenţi şi bioplasmoizi.

În concepţia aceloraşi cercetători bioplasma este responsabilă de fenomene fizice, chimice şi biologice cu aparenţă exotică*.

Iniusin presupune că bioplasma este diferită de plasma nebiologică, această deosebire fiind determinată de faptul că bioplasma este structurată de un **câmp de energie** organizat, denumit **„biocâmp".**

Cercetătorul român, **dr. în chimie Adrian Pătruţ** afirmă** că **„în timpul vieţii, organismele sunt antrenate într-un proces continuu de tipul formare de bioplasma — eliberare de plasmă".** Dezorganizarea parţială a sistemului bioplasmatic afectează starea de sănătate şi vitalitatea organismului. Dezorganizarea ireversibilă a sistemului bioplasmatic determină moartea fizică.

* exotic — care impresionează prin aspecte neobişnuite, ciudate.
** vezi lucrarea „De la normal la paranormal", voi. I, autor Adrian Pătruţ, editura Dacia, 1993.

1.1.1. Punerea în evidenţă a aurei prin mijloace tehnice

După cum am arătat, primele imagini ale amprentei energetice au fost înregistrate în anul 1777 de către **Lichtenberg.** în jurul anului 1880 medicul **Charles Fere** relata despre strălucirea portocalie din jurul capului şi mâinilor unei bolnave.

Primii ani ai secolului XX au semnificaţia unor progrese tehnice deosebite şi în această direcţie. La începutul acestui secolul s-a obţinut vizualizarea aurei umane pe un ecran special. Acest ecran special, inventat de **Walter J. Kilner** (1847-1920) a fost conceput pentru vizualizarea aurei în scopuri diagnostice. Kilner a sesizat că o persoană privită printr-un ecran special relevă, în condiţii de semiobscuritate, o aură ovală, predominant de culoare gri, care

înconjoară conturul respectivei persoane. Ecranul folosit era format din plăci de sticlă între care se afla o soluție de dicianină, care reprezintă o soluție alcoolică dintr-o substanță chimică derivată din gudronul de huilă. Acelaşi principiu a fost folosit mai târziu pentru confecționarea ochelarilor speciali pentru privitul aurei.

W. J. Kilner a observat că forma, culorile şi mărimea aurei variază în funcție de starea de sănătate fizică şi psihică a persoanei supuse experimentului, precum şi în funcție de sex, vârstă, regim alimentar, climă. Rezultatele cercetărilor au fost publicate şi sunt considerate argumente în favoarea existenței aurei ființei umane.

Emisia energetică a unor segmente ale corpului uman a fost provocată şi înregistrată pe peliculă fotografică de către soții Kirlian. **Semion Davidovici Kirlian,** inginer sovietic, pe când repara o piesă la un aparat de electroterapie de înaltă frecvență a observat o descărcare electrică deosebit de luminoasă. După numeroase încercări de a capta această lumină, a reuşit să obțină o fotografie pe care se reliefa o formă luminescentă în jurul degetelor mâinii sale. Această fotografiere nu reprezenta o noutate din punct de vedere tehnic deoarece electrofotografia îşi are originea în vremea lui Tesla. Kirlian împreună cu soția sa au deschis un nou drum făcând din electrografie un instrument de cercetare.

„O extraordinară panoramă de culori, o întreagă galaxie de lumini... **Forme necunoscute, labirinturi luminescen-te... Nebuloase fantastice, iluminări seducătoare si fantomatice... Focuri de artificii multicolore...**[44] va defini, Valentina Kirlian în jurul anului 1939, — aura provocată prin efectul care va purta numele soților Kirlian.

*‚**Efectul Kirlian** este o descărcare de înaltă tensiune sub forma unui halou, provocata de unde pulsatorii de înaltă frecvență (nu trebuie confundate cu undele simple de înaltă frecvență), ceea ce înseamnă că fenomenul poate fi explicat în termenii fizicii tradiționale. Prin activitatea unor câmpuri de înaltă frecvență, corpul unui organism emite electroni, iar această energie radiază şi este fixată pe emulsia fotografică într-o manieră similară cu lumina. Astfel, pe emulsia fotografică se formează o imagine care va depinde proporțional de forța cu care sunt emişi electronii. Această explicație ştiințifică este susceptibilă de a fi acceptată în primul rând de fizicieni şi nu de celelalte categorii de cercetători care au introdus conceptul modern de aură”**

.* Harry Oldfield şi Roger Coghill — Fața nevăzută a creierului, Editura Elit, 1990.

Efectul Kirlian pune în evidență, prin intermediul câmpului de înaltă frecvență creat, distribuția sarcinilor eloetri-ce în directă legătură cu proprietățile inductive, capacitive şi dielectric rezistive ale biostructurilor investigate.

Plasarea structurilor biotice într-un câmp format de trecerea unui curent electric de înaltă tensiune cu impulsuri de înaltă frecvență produce apariția de descărcări sub formă de strimeri caracteristici fiecărei structuri în parte. Pentru producerea efectului Kirlian se utilizează câmpuri electromagnetice pulsatorii de înaltă frecvență cuprinse între 2,5 -100 KV şi se emit trenuri de impulsuri într-un domeniu cu un prag minim de frecvență de ordinul a 25 - 30 KHz. Microdes-cărcările electrice ale suprafețelor investigate sunt mai pronunțate către zona de demarcație unde se observă strimeri (descărcări cu formă arborescentă) mai pronunțați. Pentru tegumentul uman descărcările iau aspecte punctiforme, în coroană, ca nişte flăcări, în spectrul vizibil, efectele marginale care apar la limita bordurii anatomice variază ca intensitate în albastru, violet, galben, portocaliu, alb. Variabilitatea intensității luminoase este caracteristică organismelor biologice. Efecte Kirlian bine reliefate se obțin cu aparate care polarizează impulsul, forma acestuia determinând efectul de răspuns rezonant al probei investigate.

O explicație a fenomenului Kirlian este dată de **dr.** W. **A. Tiller** de la Universitatea Stanford: **„Ideea fundamentală în radionică este aceea că orice structură materială sau orice organism de sine stătător va emite si va absorbi energie prin intermediul unui câmp unic, individualizat, cu o anumită frecvență si caracteristici specifice de tip radio.**

Acesta este un câmp de forță, extins, care există în jurul tuturor formelor materiei, fie vie sau nevie. O analogie în acest caz ar fi cea cu atomul fizic, care datorită structurii sale electrice oscilatorii si vibrațiilor sale termice, emană continuu energie electromagnetică.

Deci, cu cât este mai complex stadiul în care se află materia, cu atât mai complexe vor fi şi undele generate de ea. Se consideră că unda fundamentală portantă este polarizată cu un vector de polarizare rotativă... Informațiile privitoare îa glande, la sistemele organismului ş.a.m.d., excită unda transportoare care suferă o modulare specifică de fază conform fiecărei glande, fiecărui organ. Porțiuni ale spațiului asociat cu un unghi de fază anume pentru unda respectivă, formând de fapt o rețea tridimensională de puncte prelungite în spațiul exterior. A intra în rezonanță cu oricare din aceste puncte are semnificația de a fi în rezonanță cu o anumită glandă a sistemului Este posibilă explorarea formei de câmp a glandei prin diferite metode ce sunt folosite şi pentru depistarea anomaliilor în funcționarea organismului. Dacă energia cu valori normale (sănătoase) ale unei glande este transmisă "spre unul din aceste puncte specifice din rețea, glanda va funcționa la valori normale sau sănătoase. Aceasta induce sistemului o tendință de a se reorganiza, prin alinierea la parametrii normali, astfel fiind posibilă vindecarea glandei. Celulele generate în prezența acestui câmp de polarizare prezintă tendința de a se dezvolta mai sănătos, ceea ce va slăbi emisia câmpului anormal sau a structurii afectate de boală, fortificând câmpul structurii normale, sănătoase".

Efectul Kirlian mai este cunoscut şi sub denumirea de **bioluminiscență.** Ca urmare a administrării unui impuls electric unui organism structurat biologic are loc o emisie îuminescentă cunoscută sub denumirea de **electrobiolumi-niscență.** Fenomenul de electrobioluminiscență se produce sub influența energiei captate din câmpul electric incident, îuniinescența apărând ca urmare a existentei unei structuri energetice organizate în volumul biologic şi care îi depăşeşte bordajul anatomic.

Umorile noastre, stările de tensiune, tulburările mentale, fac ca aura noastră să producă iradieri speciale înregistrate pe pelicula fotografică. De asemenea, b puternică emoție, o cădere afectivă sau mentală, ca şi o depresie nervoasă puternică pot face ca emisiile aurei să dispară aproape complet.

Doctor Florin I. Dumitrescu şi colectivul său a abandonat metoda Kirlian şi a optat pentru metodele electronografice care conțin unele diferențieri față de metoda Kirlian şi anume:

• folosesc un singur impuls favorizând diferențierea mai accentuată a imaginilor față de metoda Kirlian;

• electronografia reduce curentul de explorare precum şi radiațiile ionizante.

Vezi planşa nr.4 din anexă

1.1.2. Electronografia

Electronografia* este o metodă electrografică de investigare a componentelor energetice ale biocâmpu-rilor din planul intern si periproximal al structurilor biotice, cât si a unor proprietăți fizice ale obiectelor abiotice, pe calea aprecierii variațiilor cantitative şi calitative ale radiațiilor electromagnetice ale acestora, apărute ca urmare a aplicării unui impuls electric de înaltă tensiune, cu componente de înaltă frecvență.

* Definiție E. Celan în **Materia vie şi radiațiile,** Editura Ştiințifică şi Enciclopedică, Bucureşti 1985.

Electronografia este o metodă de investigare mai ales în domeniul biomedical, datorită în special proprietății sale fundamentale de a pune în evidență aspectele energetice ale fenomenelor de biocâmp la nivelul întregului organism. Această proprietate o delimitează de alte proceduri electro-grafice la care aria de investigare este limitată.

Procedurile elecronografice standard sunt:

• electronografia de înaltă tensiune şi intensitate mare;
• electronografia de înaltă tensiune şi intensitate mică.

Electronografia furnizează multe informații într-un spectru larg de radiații, ceea ce face ca aceasta să poată fi folosită în investigații clinice.

Cuantificarea electronografiilor de tip Kirlian se poate face prin întocmirea unei hărți având suprafețe de izodensitate optică colorate diferit conform unor culori convențional stabilite.

O altă metodă foloseşte punctele de densitate optică diferită pentru obținerea unei reprezentări grafice de tipul histogramelor.

Prin intermediul electrografiilor se pun în evidență manifestări legate de aspecte energetice ale unor fenomene care nu pot fi percepute prin mijloace uzuale.

„Electroluminiscența observată în cadrul efectului Kirlian este,..., un simplu fenomen de descărcare electrică tip coroana, sub formă de aură, iar calitatea strălucirii haloului constituie un indiciu al conductibilității celulelor pielii care o degajă. Această conductibilitate peliculară este totuşi influențată si controlată de celulele subcutanate adiacente şi intracorporale, astfel că nu putem afirma că fenomenul este exclusiv de natură superficială. Modul în care este influențat si controlat fenomenul de celulele adiacente depinde de rezonanța intracelulară care nu este determinată de componentele chimice ale fluidului electrolitic intracelular, ci de radiația electromagnetică intracelulară.

Dacă funcțiile de transmisie prezente la fiecare celulă sunt modificate sau distruse, acea celulă nu va mai fi capabilă de a recepționa sau transmite informația pe frecvența ei unică de rezonanță, permițând astfel pătrunderea necontrolată a altor curenți electromagnetici în interiorul său. Astfel, țesuturile maligne, surprinse prin tehnica Kirlian sau cea electronografică vor prezenta o coroană mult mai strălucitoare (atunci când avem de-a face cu o conductibilitate mai ridicată), sau o descărcare electrică tip corona cu strălucire mai slabă (indicând o conductibilitate redusă) față de aceea a unei celule care nu a fost afectată sau distrusă. Capacitatea celulelor de a-si menține funcțiile de transmisie la parametrii normali poate fl afectată sau distrusă de radiații, agresiuni virale, chimice sau de natură mecanică.*

* Harry Oldfield şi Roger Coghill — Fața nevăzută a creierului, editura Elit Comentator, 1998, Bucureşti.

1.2. Tehnici electronice de înregistrare a aurei

1.2.1.Înregistrarea aurei pe un suport fotografic tip polaroid

Aura corpului uman poate fi pusă în evidență prin captarea şi prelucrarea computerizată a unor semnale electrice şi termice provenite din palma subiectului examinat. Cu ajutorul unor senzori optici speciali se captează şi se măsoară câmpul energiei electromagnetice al unor puncte special alese. Datorită caracteristicilor specifice ale punctelor, valorile măsurate diferă de la un punct la altul, deci si culorile corespondente rezultante vor fi diferite.

Se foloseşte un aparat de tip polaroid căruia i s-au făcut modificări constructive pentru ca datele transmise de senzori să se materializeze în culori pe hârtie fotografică prin folosirea unor substanţe chimice şi a unui traductor încorporat. Aceste culori se suprapun simultan pe imaginea bust a celui fotografiat, rezultatul fiind deosebit de expresiv.

1.2.2.Înregistrarea aurei pe hârtie folosind o imprimanta color

Se bazează pe acelaşi principiu de preluare a informaţiei din palmă folosind senzori speciali. Diferenţa constă în folosirea unui calculator electronic şi a unui program special pentru prelucrarea datelor. Culorile obţinute sunt suprapuse peste o imagine standard a corpului uman şi incluse într-o suprafaţă eliptică dinainte delimitată în jurul desenului corpului. Rezultatul acestei acţiuni se poate transpune pe o hârtie prin intermediul unei imprimante color. Datorită capacităţii mari de preluare şi analizare a datelor, prin această metodă se mai pot analiza concomitent şi alţi parametri energetici care caracterizează subiectul investigat.

1.2.3. înregistrarea aurei pe suport video

Folosind echipamente video, se pot filma şi înregistra pe videocasetă imaginea în mişcare a subiectului împreună cu reprezentarea colorată a aurei sale energetice. Bineînţeles că, pentru a se obţine astfel de performanţe, se folosesc programe speciale şi calculatoare electronice eficiente, precum şi echipamente adaptate acestui tip de investigaţii.

1.3. Detectarea aurei prin intermediul simţurilor fiinţei umane

Acest subcapitol intitulat „Detectarea aurei prin intermediul simţurilor fiinţei umane” cuprinde* doar o prezentare sumară a simţurilor cu ajutorul cărora putem detecta aura. Dezvoltarea acestora, precum şi tehnicile prin care putem obţine extinderea şi accentuarea simţurilor în scopul propus o vom realiza pe parcursul unor alte capitole.

In funcţie de persoană, perceperea aurei se poate face prin mai multe metode care presupun folosirea simţurilor şi care vor fi prezentate sumar, într-o primă fază, urmând ca detalierea lor să fie obiectul unor capitole ulterioare.

1.3.1. Kinestezia

Kinestezia reprezintă percepţia conştientă a poziţiei şi mişcărilor diverselor părţi ale corpului.

In momentul în care partea cea mai extinsă a propriei aure interferează cu zone similare din aura altei persoane această interferenţă este percepută şi decodificată după propriul cod de detectare a aurei altei persoane.

Rezultatele semnificative ale detecţiei prin intermediul acestei percepţii presupun practică şi antrenament corespunzător şi se aplică atât subiectelor proximale cât şi celor distale.

1.3.2. Feeling-ul

Prin **feeling** definim perceperea conştientă la nivelul mâinilor a diferitelor senzaţii (cald, rece, presiune, pulsaţii, vibraţii etc.) atunci când mâinile ating straturile energetice subtile ale unei alte persoane sau ale propriei persoane.

Detectarea aurei prin feeling se poate efectua si prin intermediul fotografiei.

1.3.3. Clarvedere sau clarviziune

Clarvederea sau clarviziunea reprezintă o formă de percepţie în afara simţurilor obişnuite (extrasenzoriale). Se manifestă atunci când facultatea vizuală a corpurilor subtile (în special a corpului vital sau eteric) acţionează asupra corpului fizic ca rezultat al unor excitaţii şi conexiuni speciale reprezentate, în această situaţie, de straturile aurice ale unei persoane. Corpul fizic, respectiv ochii, preiau informaţiile vizuale formate în urma unor conexiuni între câmpul fizic si facultăţile vizuale ale corpului vital (eteric).

În clarviziunea pură, acumularea de informaţie privitoare la aura unei persoane se manifestă sub formă de imagini dinamice, fenomenul reprezentând **o extindere la distanţă a simţului vizual.** Se pot obţine informaţii privitoare la aură pentru persoane aflate proximal sau distal.

1.3.4. Clarauz sau claraudiţie

Perceperea prin **clarauz** sau **claraudiţie** a aurei unei persoane constă în perceperea undelor sonore din preajma unei terţe persoane care lovesc membrana timpanului, fiind transformate în impulsuri neuronale. Acestea sunt transmise creierului prin intermediul nervului auditiv, subiectul primind informaţiile ca o notă sau o serie de note muzicale care diferă de la o persoană la alta.

Prin antrenament se acumulează date ce sunt arhivate în coduri personale care permit detectarea şi interpretarea aurei unei persoane cu mare precizie folosind claraudiţia.

1.3.5. Detectarea olfactivă a aurei

Tot nativ sau în urma unor antrenamente corespunzătoare, unele persoane şi-au dezvoltat facultatea de detectare şi decodificare olfactivă a vibraţiilor provocate de câmpurile energetice, respectiv câmpurile energetice aurice ale unei persoane.

1.3.6. Detectarea aurei cu ajutorul instrumentelor radiestezice

Detectarea radiaţiilor câmpurilor aurice se poate face şi cu ajutorul instrumentelor radiestezice.

Acest mod de a detecta aura se bazează pe sensibilitatea radiestezică (adică sensibilitate la radiaţii de diferite tipuri precum şi la discontinuităţi în medii omogene) proprie fiinţei umane.

1.3.7. Detectarea si decodificarea aurei prin vizualizare

Detectarea şi decodificaarea aurei prin **vizualizare** se manifestă obiectivând achiziţia de informaţii referitoare la aură prin apariţia, conturarea şi dezvoltarea statică şi/sau în mişcare a imaginilor pe un ecran mental imaginar.

Este o metodă care permite detectarea aurei şi decodificarea ei atât proximal cât şi distal, în funcţie de reprezentările mentale, de acumulările intelectuale ale subiectului care efectuează investigaţia.

1.4. Importanţa detectării aurei

Cei mai mulţi dintre noi nu suntem conştienţi de existenţa aurei, de posibilitatea perceperii energ iei şi de influenţele benefice pe care le oferă astfel de percepţii.

Percepţia culorilor aurei necesită dezvoltarea simţurilor subtile. Capacitatea de a vedea culoarea presupune capacitatea de „a simţi” culoarea. De aceea, pentru dezvoltarea capacităţilor de „percepţie” a culorilor, în această lucrare, propunem multe exerciţii pentru „simţirea” culorii.

Dezvoltându-ne capacitatea de a vedea culoarea câmpului energetic putem să-i ajutăm pe cei din jurul nostru şi să dobândim o mai bună înţelegere a tuturor celor apropiaţi. Culoarea percepută în spaţiul subtil dobândeşte sensuri mai profunde faţă de culoarea fizică; culoarea

subtilă ne poate oferi răspunsuri privind starea fizică şi psihică a persoanei investigate, loialitatea, temeritatea, emoția, frica... acesteia.

În funcție de structura şi coloristica aurei putem efectua paradiagnoza subiectului investigat. Un câmp energetic aurie extins şi „frumos” colorat manifestă o stare de sănătate fizică şi psihică bună. în interiorul aurei se poate detecta, de exemplu, o zonă energetică puternică şi sănătoasă în jurul stomacului, dar se poate detecta o zonă energetică necorespunzătoare în jurul gâtului etc. Diferențele de structură care pot apărea în cadrul aurei indică existența unei anomalii energetice în dezvoltare care nu s-a manifestat încă la nivelul corpului fizic, putându-se iniția din timp măsuri profilactice în acest sens.

Prin feeling, o persoană antrenată poate detecta zonele energetice din aură predispuse la boală, având posibilitatea ca prin intermediul terapiilor energetice să împiedice evoluția acesteia. Prin detectarea aurei se pot evita fluctuațiile puternice care ar putea provoca dezechilibre energetice, existând posibilitatea de a regla energia aurică printr-o îngrijire simplă şi naturală. Prin decodificarea aurei se pot percepe boala, tristețea, iubirea, fericirea ş.a.m.d.

După cum am văzut, prin intermediul imaginilor obținute prin metoda Kirlian se pot identifica tumorile maligne înainte de a fi stabilit diagnosticul de cancer prin metodele alopate clasice.

Pentru a percepe aura cu numeroasele ei culori este necesar un efort conştient. Pentru început, cel interesat să realizeze această percepție, va trebui să-i accepte existența şi să se informeze rațional. Altfel, mintea conştientă poate să respingă orice noțiune legată de aură şi să respingă semnalele din subconştient care oferă informații despre aură. De îndată ce am hotărât să acordăm atenție subiectului vom constata că nu este foarte greu să detectăm energia aurică prin intermediul simțurilor proprii.

După ce vom proceda la prezentarea unor concluzii a celor parcurse până în prezent, vom aborda subiectul practicii decodificării aurei.

1.5. Unele concluzii

Datele ştiințifice acumulate până în prezent au condus la elaborarea unor concluzii referitoare la ceea ce am investigat până acum sub denumirea de **aură.** Unele dintre ele sunt prezente în continuare.

• Fiecare organism viu generează câmpuri fizice, electrice, magnetice, acustice, termice, electromagnetice ş.a., dintre care cel puțin o parte se proiectează dincolo de bordajul anatomic, constituind în urma fenomenului de reflexii multiple, **aura energetică a ființei umane.**

După cum am figurat şi anterior, există o varietate de câmpuri care înconjoară şi emană din corpul fizic. Aceste câmpuri cuprind nu numai câmpurile luminoase, electrice, termice, acustice, magnetice, electromagnetice ci mult mai multe, dar au fost menționate doar cele măsurabile în mod ştiințific. Din acest punct de vedere este **demonstrată astfel unitatea sistemului energetic ființă umană.**

- Aceste halouri colorate care însoțesc forma unei frunze, a unei mâini sau a unui organ, apar chiar şi atunci când respectivul reper este înlăturat, refăcându-i forma ca o **„semnătură secretă a viului”.**
- Întrucât aceste câmpuri se află în corelație cu funcționalitatea structurilor vii, cu morfologia si cromatica aurei, **ele furnizează indicii asupra stării de sănătate fizică si psihică a ființelor supuse observării.**
- **Dezorganizarea parțială a structurilor aurice afectează starea de sănătate si de vitalitate a organizmului.**
- **Dezorganizarea ireversibilă a sistemului aurie are semnificația morții fizice.**
- Cercetătorii au demonstrat, iar senzorii au perceput **legătura dintre aură si starea de**

conştiinţă. Când starea de conştiinţă se modifică, se modifică şi emisia aurei.

- **Aura include şi evidenţiază reţeaua energetică subtilă;** electronografia evidenţiază punctele vitale subtile ale reţelei energetice arătând eventualele tulburări ale punctele si meridianelor energetice.
- La fel cu orice structură vitală, **aura fiinţei umane este invizibilă pentru majoritatea oamenilor,** fiind percepută de către persoanele care posedă o mai mare sensibilitate a percepţiei vizuale.
- **După cum energia este într-o continuă mişcare, tot aşa aura fiinţei umane este capabilă de modificări.**

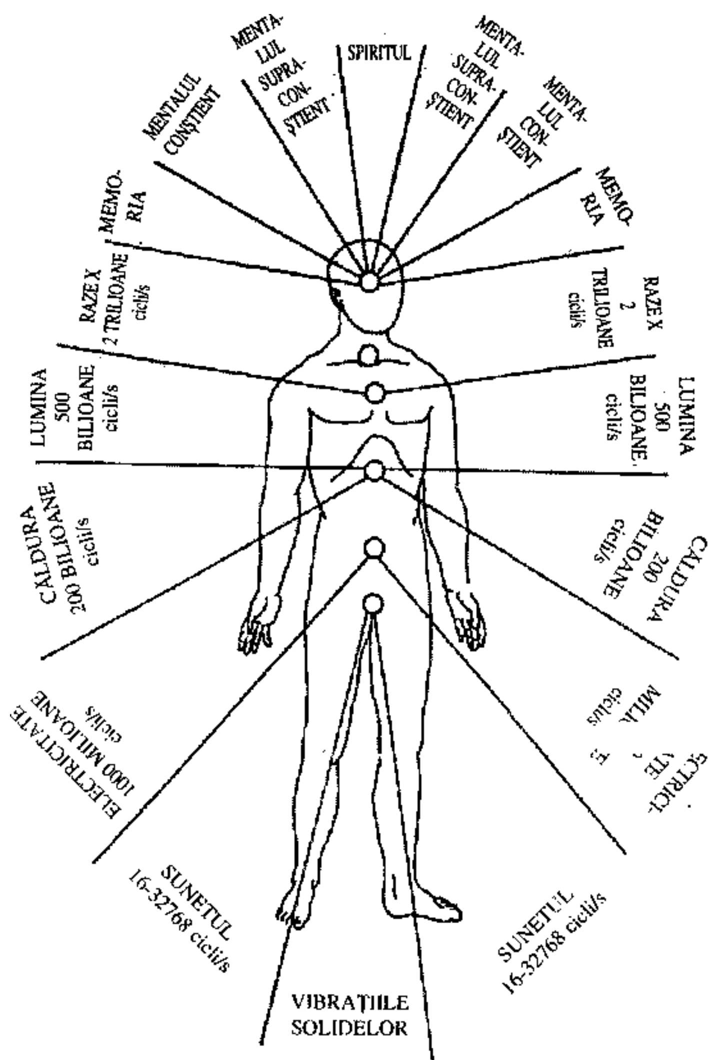

Figura nr. 3. Corelaţia vibraţii-fiinţă umană

Capitolul II

Un model al existenţei şi dinamicii aurei fiinţei umane

Cercetările comparative efectuate de-a lungul timpului au cumulat o bază de date bogată în fa-voarea existenţei unor energii de origine cosmică sau telurică, energii care se manifestă ori nu în sistemele vii şi care sunt distincte faţă de energiile fizice cunoscute şi măsurabile. Concepţia orientală şi nu numai, cuprinde mai multe tipuri de astfel de energii fundamentale ce acţionează în univers: **prana, kundalini, fohat, qi (chi), physis, archeus, dynamis, syntrofie, od, orgon...**

Ştiinţele ezoterice afirmă că **prana** reprezintă energia vitală ce asigură si întreţine viaţa, este absorbită continuu de organismele vii din mediul înconjurător şi determină conlucrarea sinergică a componentelor sistemului viu.

Senzitivii din toate timpurile cunosc că asimilarea, transportul şi distribuţia pranei în organism se efectuează prin intermediul reţelei energetice subtile. Curentul ascendent si descendent al pranei prin canalele energetice principale determină echilibrul vital al organismului. Din acest motiv, prana mai este denumită şi **energie vitală sau „materie" vitală.** Traseul energiei vitale în corpul fizic al fiinţei umane urmează ascendent coloana vertebrală de-a lungul axului cerebro-spinal şi apoi pătrunde în cutia craniană.

De-a lungul canalului central al reţelei energetice (sushumna) se află şapte centri energetici subtili responsabili cu asimilarea şi distribuţia energiei vitale, în corpul uman, traseul principal de circulaţie al energiei kundalini se consideră a fi prin canalul central sushumna iar circulaţia energiei kundalini activează cei şapte centri energetici principali şi, implicit, întreaga circulaţie energetică.

Energia kundalini reprezintă energia potenţială din organism iar în mod obişnuit ea este nemanifestată, fiind manifestate efectele acesteia.

Activarea reţelei energetice subtile a fiinţei umane are ca efect posibilitatea modificării funcţiilor biologice cu performanţe care depăşesc normele fiziologice ale omului obişnuit. Aceasta impune, printre altele, un regim alimentar special, ritm respirator controlat şi conştientizat, un proces de concentrare psihică corect şi, implicit, cunoaştere.

Cercetările asupra fiinţei umane efectuate de-a lungul timpului au pus în evidenţă o intensă activitate de natură electromagnetică ce se desfăşoară la suprafaţa si în interiorul organismului. Este cunoscut faptul că la nivelul cutanat această activitate are ca mediator un substrat sudoral complex, reglat neuroendocrin, care reflectă trăirile fiinţei umane. Toate cele afirmate pot fi cercetate în laborator şi sunt confirmate cu relatări din practica vieţii spirituale umane.

În modelul pe care-l vom aborda, noţiunea de **exterior al corpului fiinţei umane** nu mai constituie o limită externă a acestuia, care îl protejează si separă de mediul înconjurător, ci semnifică o limită relativă, care permite comunicarea si îl „uneşte" cu celelalte corpuri din jur. în acest context, suprafeţele corpurilor aparţin unor zone de tranziţie care le leagă între ele si prin intermediul cărora comunică. Această zonă de tranziţie între corpuri are rol de interfaţă.

Potrivit afirmaţiilor persoanelor senzitive din toate timpurile, energia vitală, ca de

altfel orice formă de energie exotică, se caracterizează prin vibrații ce sunt evidențiate prin procesele de rezonanță cu alte sisteme vii. Teoria cuantică susține că în realitate nu există părți separate, ci numai fenomene intim legate între ele, atât de dependente unele de altele încât sunt inseparabile. Aparent suntem cu toții entități separate unele de altele. **În fapt suntem cu toții o parte a celorlalți şi a întregului.**

Aşa cum într-o hologramă întreaga imagine se regăseşe în fiecare părticică, tot aşa întregul se află cuprins în noi, oamenii: totul reprezintă microcosmosul şi macrocosmosul asemenea unui mic detaliu care se pierde pe măsură ce părțile se micşorează.

Îndemnul care străbate timpurile îndeamnă a ne cunoaşte pe noi înşine pentru a cunoaşte întreg universul.

Holografic, fiecare organism reprezintă într-o oarecare măsură universul şi fiecare parte a universului reprezintă într-o oarecare măsură organismele din interiorul său. Toate lucrurile din univers sunt legate de restul universului, nu există „acolo” ci doar „aici", timpul îşi pierde semnificația, nu există „atunci" ci doar „acum”.

După cum în cazul curentului electric electronii nu se deplasează înainte, după cum nu se deplasează nici valurile mării (ele dau doar această impresie), mişcarea este implicită datorită faptului că fiecare electron primeşte energie la rândul său secvențial la fel ca şi valurile mării. Cea care se deplasează este energia, care este transmisă de la o particulă la alta.

Fizica defineşte energia ca o mărime scalară care măsoară capacitatea unui sistem de a efectua un lucru atunci când este supus unor transformări de stare în urma unei interacțiuni, într-un sens mai Iarg, energia defineşte măsura potențialității unui sistem.

2.1. Bazele sistemului energetic al ființei umane. Câmpuri energetice

Fotografia de tip Kirlian arată o descărcare în formă de halou sau un câmp electric inert la majoritatea obiectelor.

Din punct de vedere electric, ființa umană reprezintă un mănunchi complicat si subtil de potențiale electrice care intră în interacțiune unele cu altele dar si cu câmpurile exterioare.

Semnalele electrice reprezintă mijloacele prin care corpul nostru transmite informații organelor şi membrelor, organelor de simț şi creierului formând astfel şi baza proceselor gândirii. Fără electricitate n-ar exista materie, electricitatea reprezintă baza de coeziune a lucrurilor fiind echivalentă energiei cunoscute sub denumirea de „**chi**”. în tradiția orientală energia chi reprezintă fluxul energiei cosmice care face posibilă coeziunea lucrurilor şi manifestarea în universul fizic. Acest flux este denumit de către indieni „prana” sau sufluî vieții. Harold Saxton Burr denumeşte radiația acestei energii — **câmpuri de tip L**. Din acest punct de vedere putem afirma că suntem ființe determinate sub aspect electric la fel ca şi stelele, planetele, spațiul cosmic. Emanațiile câmpului nostru bioelectric au fost puse în evidență, după cum am văzut anterior, şi prin electronografii. Analizând mai multe electronografii ale unor persoane oarecare se observă că acestea diferă şi se poate proceda la o grupare în funcție de potențialele manifestate. Astfel vom observa o grupă de persoane cu potențiale ridicate? iar altă grupă cu potențiale scăzute.

Modificările semnificative ale tensiunii bioelectrice sunt puse pe seama proceselor de boală, la nivel bioelectric modificările survenind de cele mai multe ori înaintea manifestării din punct de vedere clinic al bolii; la femei modificările tensiunii se produc si înaintea ciclului menstrual cât şi în perioada ovulatiei.

Energia electrică poate vindeca sau dăuna, în funcție de diverşi factori, cum ar fi intensitatea şi frecvența.

Câmpurile de formare care guvernează lumea ideatică intră în contact cu creierul nostru al cărui activitate poate fi evidențiată electric. Câmpurile de tip L şi legătura dintre acestea şi **câmpurile de formare** ne indică faptul că realitatea nu înseamnă numai lumea mecanică.

„Nu putem explica totul prin electricitate, însă putem spune că aceasta reflectă o realitate mai subtilă[46] (Shallis).

Prin electronografie se pot obține imagini ale câmpurilor de tip L modificate de starea obiectivă a subiectului, în spațiul din jurul corpurilor noastre, în aer, se află o zonă cu ioni creați de propriile noastre câmpuri electrodinamice precum şi de modificările de natură chimică, asociate cu procesele biologice, între câmpurile de tip L, fotografiile de tip Kirlian şi **suflul vieții*** există un paralelism evident şi acestea sunt afectate de starea mentală şi fizică, de starea sănătății şi cea afectivă a persoanei subiect.

* Suflul vieții — vezi Scarlat Demetrescu, Din tainele vieții şi ale universului, Editura Emet, 1993.

„Modificările câmpului electric se datorează fluctuațiilor din mediul înconjurător si se produc potrivit unor scheme lunare şi sezoniere” (Shallis). Modificările electrice ale pământului sunt determinate de ciclul petelor solare şi acest fenomen este valabil pentru toate viețuitoarele.

Putem spune că **„urzeala cosmică este țesută de electricitate”.** Câmpurile electrice care înconjoară întreaga materie cuprind spațiile din jurul obiectelor, făcând legătura între acestea şi afectându-le pe toate. Câmpurile electrice din interiorul şi din jurul viețuitoarelor interacționea-ză cu câmpurile electrice ale mediului natural care le înconjoară. Din punct de vedere electric „nici un om nu reprezintă o insulă” ci totul este corelat: Soarele, Luna,

Pământul şi toți locuitorii acestuia. Suntem ființe determinate din punct de vedere electric şi trăim într-o lume determinată în mod firesc din punct de vedere electric.

Aerul încărcat cu electricitate din jurul nostru ne afectează sensibilitatea. Această interconectare extraordinară explică de ce suntem afectați de locuri, timpuri, culori, sunete, atmosfere, obiecte şi persoane. Este vorba despre adaptarea la o atmosferă, despre intrarea în rezonanță cu vibrațiile altor persoane. La nivelul câmpul electric, lumea este o interconectare de scheme ale energiei electrice. Aceste scheme ne influențează din punct de vedere fizic, mental, afectiv, spiritual. Viața se derulează în timp ce ne deplasăm prin această complexitate de scheme care se reflectă în stările noastre sufleteşti, în gândurile noastre, în întreaga noastră ființă. La fel cum se intersectează câmpurile copacilor cu starea modificată a câmpurilor electrice din aer şi de pe Pământ, la fel se întâmplă si cu ființele umane.

Aspectele în plan material ale câmpului de formare constituie **biocâmpuri electrodinamice.**

Biocâmpurile electrodinamice şi câmpurile de formare afectează creşterea, mențin schema structurală şi sunt la rândul lor afectate de planul în care se manifestă, mecanismul lor fiind de natură electromagnetică (Shallis).

2.2. Materia

Potrivit cunoaşterii ezoterice, în întregul Univers manifest, energia şi factorii aferenți — materia şi conştiința (informația) — se află în toate.

„În Univers există tipuri de materie mult mai fină decât cele pe care le percep simțurile noastre sau pe care să le poată măsura chiar si cele mai sensibile instrumente. Există, de asemenea, muite forme de energie dintre care doar câteva au fost descoperite de om.” (C. Jinarajadasa)

Materia este energie în forma ei cea mai de jos vibratorie şi mai densă. Este o rețea complexă de sarcini şi de câmpuri. Sarcinile electrice mişcătoare induc un câmp magnetic; în interiorul tuturor materialelor se află electroni, iar dacă atomii sunt aliniați ca în structura metalelor, atunci şi câmpurile magnetice se aliniază, obținându-se un efect magnetic. Materia este în întregime atât de natură electrică, cât şi magnetică. Sarcinile electrice ale atomilor, respectiv ale electronilor care se rotesc în interiorul atomilor, le conferă acestora proprietăți

specifice magneților. La fel, un câmp magnetic mişcător creează un curent electric, în momentul în care sarcinile electrice se deplasează apare **lumina,** care este si o undă purtătoare de sarcini electrice care se deplasează.

La nivel microscopic acționează aceleaşi forțe care produc fenomenele atomice. Sunt forțele de atracție dintre nucleul încărcat pozitiv si electronii încărcați negativ.

Naşterea extraordinarei varietăți de fenomene se datorează corelării acestor forțe cu comportare ondulatorie. Datorită lor au loc reacțiile chimice şi formarea moleculelor (aglomerare de atomi sub acțiunea forțelor de atracție). Interacțiunea dintre electroni şi nucleul atomic reprezintă baza existenței stărilor de agregare solidă, lichidă şi gazoasă sub care se prezintă organismele vii şi toate procesele biologice asociate.

Universul este un întreg dinamic, indivizibil, de care observatorul nu se poate separa. Noțiunile de timp, spațiu, obiect izolat, cauză şi efect îşi pierd sensul.

Teoria relativității oferă un nou mod de a concepe lumea particulelor — şi anume o lume dinamică, care implică energie, ce se manifestă ca masă.

Werner Heisenberg — laureat al premiului Nobel şi membru de onoare al Academiei Române, unul dintre întemeietorii mecanicii cuantice, a postulat faptul că **„energia devine materie prin faptul că se transpune în forma unor particule elementare, si că toate particulele elementare sunt alcătuite din acelaşi substrat si anume din energie”,** În anul 1978 **Jacues Merleau-Ponty** afirma că **„prin materie trebuie să înțelegem fotoni, neutrino, câmpuri, radiații si energie!”.** Cel mai spectaculos rezultat **al teoriei relativității** este reprezentat de **teoria lui Dirac** care a inițiat un mod de a concepe lumea particulelor, relevând **simetria materie-antîmaterie.**

Simetria materie-antimaterie presupune existența unei particule corespunzătoare fiecărei particule, cu masa egală şi cu sarcină electrică opusă. Dacă se furnizează energie suficientă se pot crea **perechi particulă-antiparti-**culă; procesul invers, de anihilare, transformă perechea în **energie pură. Orice particulă se poate transforma în altă particulă; ea poate fi generată din energie si se poate transforma în energie.** Din punct de vedere relativist, forțele de atracție sau de respingere reprezintă schimburi de particule. **Forța si materia îşi au originea în particule,** numite şi **entități dinamice.**

2.3. Forțe fizice care acționează în Univers

Forțele fizice care acționează în Univers sunt **forțe fundamentale de acțiune** asupra tuturor formelor de existență sau de organizare ale materiei, în procesul de evoluție de la simplu la complex, viața este posibilă prin organizarea materiei pe diferite niveluri sau sisteme: preoni, cuarquri, protoni, atomi, molecule — om — planete -— sisteme planetare —- galaxii.

La nivelul tuturor formelor de existență sau de organizare ale materiei în perimetrul cuprins între Universul Mare, cel al galaxiilor şi Universul mic, cel al lumii subatomice, acționează patru forțe fundamentale:

1. **forța gravitațională** — care guvernează comportamentul obiectelor astrofizice;
2. **forța electromagnetică** — care guvernează atât lumea terestră organică cât şi cea anorganică;
3. **forțele tari** (de atracție) — care asigură legăturile puternice dintre protoni şi neutroni la nivelul subatomic;
4. **forțele slabe** (de respingere) — care la nivel subatomic determină dezintegrarea unor particule şi aparține fenomenului numit radioactivitate.

Deşi descrise separat, aceste patru tipuri de forțe **interacționează perceptibil sau imperceptibil, calculabil sau incalculabil, la nivelul tuturor formelor de existentă** sau **de organizare** ale materiei.

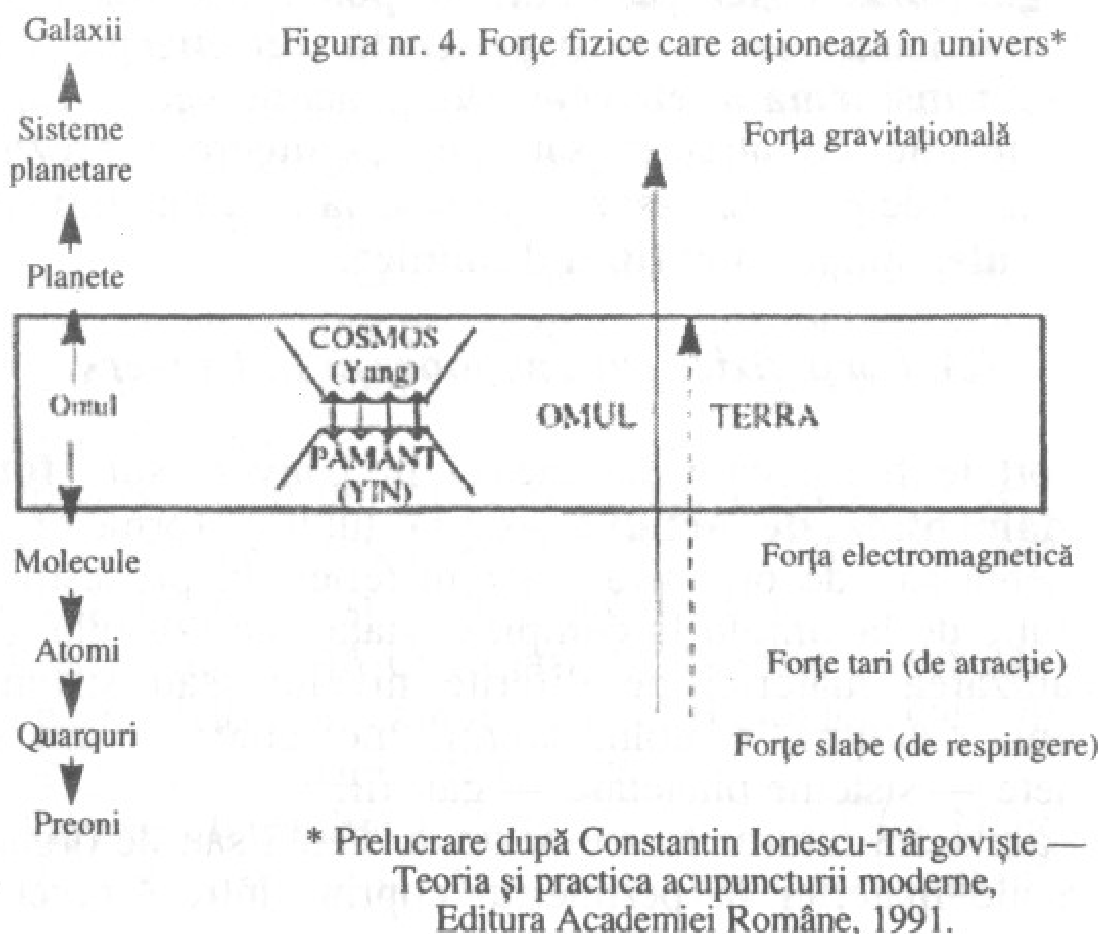

Figura nr. 4. Forțe fizice care acționează în univers*

* Prelucrare după Constantin Ionescu-Târgoviște — Teoria și practica acupuncturii moderne, Editura Academiei Române, 1991.

Între aceste forțe, mai cunoscute sunt forțele electromagnetice și gravitaționale, deoarece se manifestă la nivel macroscopic, respectiv câmpul electromagnetic* și câmpul de gravitație**. Interacțiunea gravitațională se stabilește între toate tipurile de particule.

* **câmpul electromagnetic** — reprezintă o regiune din spațiu în care se pot exercita acțiuni asupra purtătorilor de sarcină electrică sau asupra magneților, având două componente interdependente, câmpul electric și câmpul magnetic.

** **câmpul de gravitație (gravitațional) —** reprezintă spațiul în care un corp își exercită atracția asupra altor corpuri.

În domeniul macroscopic, numărul mare de particule care compun corpurile cu masă combină interacțiunea gravitațională pentru a putea produce gravitația, care reprezintă forța dominantă în universul macroscopic.

Interacțiunile electromagnetice se manifestă între toate corpurile încărcate cu sarcină electrică. Interacțiunile electromagnetice sunt responsabile de procesele chimice si de formarea structurilor atomice și ale moleculelor.

În general, forțele câmpului magnetic care afectează ființa umană sunt foarte mici. Cu cât un câmp este mai slab, cu atât este mai probabil să modifice ușor câmpurile din interiorul și din exteriorul ființei umane. Efectele acestei interacțiuni va depinde de natura câmpurilor electrice și de starea de sănătate a celui în cauză. Atunci când pragurile de sensibilitate ale unei persoane sunt scăzute datorită stres-ului sau dezechilibrării energetice și/sau psihice, câmpurile energetice umane vor fi afectate de mediul electric prin intermediul sistemului centrilor energetici.

Interacțiunile tari se manifestă între protoni şi neutroni, în nucleul atomic. Electronii sunt menținuți în jurul nucleului prin acțiunea forței electromagnetice ce semnifică sub acest aspect, **componenta fizică a domeniului invizibil, subtil.**

Interacțiunile slabe sunt foarte puțin intense, au o rază de acțiune foarte mică şi nu sunt responsabile de formarea vreunui sistem de particule; dacă celelalte trei categorii de interacțiuni conduc la stabilirea unor forțe care mențin structuri, **interacțiunile nucleare** sunt responsabile de formarea atomilor şi moleculelor, iar cele gravitaționale de formarea sistemelor planetare, stelare şi galactice. Interacțiunile slabe se manifestă numai în cadrul unor procese de ciocnire si în dezintegrări.

Viața presupune un permanent schimb de energie cu mediul înconjurător:

$E = mc^2$ $m = E/c^2$ (Einstein)

Relația dinamică **masă-energie** presupune **mişcare** desfăşurată în **timp.** în fapt, nu materia evoluează ci modul său de organizare. Pentru a se realiza acest schimb permanent, în structura materiei vii vor intra ca elemente fundamentale carbonul, hidrogenul, oxigenul, azotul, fosforul şi sulful. Aceste **elemente fundamentale*** răspund optim condițiilor de viață de pe Pământ; datorită acestor elemente structurile ce apar au capacități de captare, transformare şi întreținere a energiei.

* Rudolf Steiner - Arta vindecării - fundamente, Ed. Aldomar Bucureşti, 1996

Carbonul este elementul central în jurul căruia se structurează viața pe Pământ; tetravalența carbonului realizează combinații organice, unele cu capacitatea de a înmagazina o mare cantitate de energie folosită de organism în procesele de metabolism. Aceste depozite de energie sunt constituite din hidrații de carbon, numite si **glucide sau zaharuri.**

Carbonul alături de hidrogen, oxigen, azot şi fosfor constituie alte **depozite de energie** numite **lipide.**

O altă serie de combinații ale carbonului cu oxigen, hidrogen şi azot ca elemente principale şi sulf şi fosfor în cantități mai mici, formează depozitele de **energie fundamentale,** numite **protide.** Protidele alcătuiesc fundamentul structural şi funcțional al materiei vii.

Deoarece atomul de carbon îşi poate structura cele patru valențe cu radicali diferiți, pot rezulta în acest caz structuri asimetrice din punct de vedere energetic — electric şi magnetic. Această asimetrie a moleculelor de proteine ar putea fi însăşi cauza reactivității structurilor vii.

Într-un sistem viu, fiecare dintre structurile componente devine pentru celelalte structuri **condiție de existență,** în egală măsură **cauză şi efect.** Conform aceleiaşi reguli, existența unui sistem biologic este condiționată de existenta unui alt sistem care, la rândul său, este condiționat de sistemele Pământ, Soare, Univers...

Materia este organizată pe sisteme. **Noțiunea de sistem,** definită de **L. Bartalanffy,** reprezintă un **ansamblu de elemente legate între ele si aflate în interacțiune.**

După cum am mai spus, relația dinamică masă-energie presupune mişcare desfăşurată în timp şi nu materia evoluează ci modul său de organizare. Această organizare a materiei vii ca structură, ce are o anumită formă şi funcționalitate, include în sine şi **informație.** Conceptual, Universul poate fi rezumat la triada: **materie** (masă), **energie şi informații** în continuă mişcare.

Interdependența dintre sisteme este realizată prin legături intra şi inter-sistemice, denumite **legături de tip informațional. Integrarea vieții în** marele sistem numit Univers se bazează pe legăturile **de tip informațional.** Din acest punct de vedere putem concluziona că **evoluția viului reprezintă si o evoluție a capacității sale de informare,** evoluție care implică tendința spre eliberarea ființei față de robia mediului.

2.4. Biocâmpul ființei umane

Omul este un intermediar între cer şi pământ; esențiale în existența vieții sunt energiile de natură cosmică, solară si energiile de proveniență terestră care se prezintă sub formă de câmpuri vibratorii, în jurul corpurilor există diverse câmpuri de energie, care reprezintă energia în mişcare si pot fi de natură electrică, magnetică, electromagnetică, cuantică, termică, acustică etc., câmpuri care poartă informații specifice.

2.4.1. Câmpuri energetice

Intr-o fotografie Kirlian, câmpul perceput este un **câmp electric indus** pe cale artificială, care produce o imagine pe placa fotografică prin acțiunea unei **descărcări de tip corona.** Câmpul este legat la masă prin intermediul obiectului investigat, iar radiațiile obiectului se imprimă pe placa fotografică fie prin contact direct, fie cu ajutorul unor electrozi. Datorită descărcării electrice de tip corona vom percepe o **amprentă reflectată a energiei vitale caracteristice** subiectului investigat. Această reflectare are semnificația privirii în oglindă a unei imagini care nu trebuie confundată cu oglinda.

Câmpul energetic poate fi definit ca o porțiune din spațiul purtător al unor proprietăți fizice emise de o sursă de energie, indiferent de natura ei si de modul de propagare a acesteia.

Câmpul care înconjoară un obiect reprezintă un spațiu bine delimitat, cu o vibrație proprie, caracterizat printr-o dimensiune verticală şi una orizontală, precum şi de o direcție proprie.

Orice organism viu este caracterizat de fluctuații de câmp de la o secundă la alta, produse de cauze naturale. Câmpul energetic se află într-o permanentă mişcare şi transformare, iar la nivelul rețelei energetice subtile pot apare accidental diferite dezechilibre.

Câmpul mai poate fi definit drept o stare în spațiu care are potențialul de a produce o forță.

Energia cosmică se manifestă în Universul fizic sub două aspecte (stări): stare cinetică (de mişcare) şi stare potențială (de repaus).

Starea cinetică a energiei cosmice se manifestă sub formă de **câmpuri vibratorii.**

Starea potențială a energiei cosmice este starea de repaus în care câmpurile vibratorii interferează, se combină şi se organizează în corpuri.

Cele două **stări de manifestare** ale energiei cosmice se află în **permanentă comunicare de mişcare** sau altfel spus **de deplasare de mişcare** la nivelul celor mai mici particule ale „eterului” cosmic care reprezintă manifestarea stării cinetice caracteristică întregului univers.

Energiile în stare de repaus relativ, organizate în sistemul ființă vie, prezintă în jurul lor diverse câmpuri de natură diferită care conțin si informații.

Aceste câmpuri interacționând între ele au ca rezultantă **biocâmpul uman**. Biocâmpul uman este **sinergic***, astfel că acțiunea simultană a unor agenți diferiți creează împreună un efect total mai mare decât suma efectelor individuale. Radiația materiei ca manifestare a energiilor în stare de repaus relativ, se manifestă prin **existența corpurilor subtile** care se suprapun şi emană din structura fizică. Această stare existențială a fost pusă în evidență prin mijloace tehnice moderne, poate fi detectată cu ajutorul instrumentelor radiestezice sau prin intermediul simțurilor subtile. **Corpurile energetice subtile** ca radiație a materiei reprezintă doar o stare a energiei în **repaus relativ**, cu o stabilitate oarecare în timp şi constituie componente ale unității energetice umane. **Biocâmpul** constituie manifestarea aspectului cinetic al energiei, reprezintă energie liberă aflată în mişcare vibratorie.

* **sinergie** = cooperarea părților componente ale unui sistem sau mai multor sisteme în scopul obținerii unor efecte speciale, temporale sau funcționale (Sinergetica — definiție Haken, 1970).

Dinamica biocâmpului este influențată de factori energetici interni şi externi. Biocâmpul prezintă în permanentă **interacțiuni** cu sisteme energetice exterioare.

Interacțiunile existente permanent atât la nivelul viului cât şi la nivelul ne-viului fac posibile şi unele manifestări numite PSI. Ele reprezintă o interacțiune a energiei cu energia psiho-informațională. Percepțiile extrasenzoriale prezintă şi o componentă electrică directă, atunci când interacționează prin intermediul biocâmpurilor care penetrează spațiul ambiental.

Biocâmpul reprezintă, de asemenea, intermediarul energetico-informațional dinspre interiorul sistemului ființă emană spre exterior şi invers. Deci, reprezintă **spațiul energetic de comunicare biunivocă dintre sistemul reprezentat de ființa umană si alte sisteme vii.**

Posibilitatea de extindere conştientă a biocâmpului permite vehicularea unor energii informaționale la distante incredibil de mari.

2.4.2. Interferențe de câmpuri

Conform fizicii cuantice, particulele fundamentale ale materiei se află într-o permanentă mişcare ondulatorie. De altfel, Max **Planck** defineşte **materia ca fiind vibrație.**

Câmpul energetic prezent la nivelul întregii materii din univers permite transferul informațional, atât între organismele vii, cât şi între acestea şi mediul înconjurător şi cosmic, informația fiind şi ea vibrație. Din acest punct de vedere **schimbul informațional se manifestă ca interferență* de vibrații, de unde sau de câmpuri energetice variabile**.

*** interferența** = constă în suprapunerea unor mişcări vibratorii provenite din surse diferite cu o aceeaşi frecvență.

Funcționarea organismelor vii presupune un permanent consum de energie şi un schimb permanent de informații şi va fi influențată de toți factorii energetici şi informaționali cu care va interacționa.

Evoluția biocâmpului va reflecta influentele favorabile sau nefavorabile ale mediului înconjurător, cosmic şi terestru. Primele modificări patologice se manifestă la nivelul interferențelor de câmpuri. Dacă un virus invadează un organism, la nivelul celulelor invadate se va manifesta mai întâi o interferență de câmpuri energetice. Rezultanta acestei interferențe va stabili activitatea predominantă. Dacă rezultanta manifestă câmpul energetic al celulelor organismelor invadate, atunci viruşii vor fi distruşi, iar dacă predomină rezultanta care manifestă viruşii, atunci celulele sunt învinse şi apar modificări organice ce prezintă simptomele bolii. Modificările câmpului energetic care preced apariția unei boli pot fi înregistrate prin procedee specifice sau pot fi „văzute", „simțite", „ştiute" de către cei ce posedă **„extrasensibilități"* .**

* vezi **Percepții extrasenzoriale. Manual pentru dobândirea şi dezvoltarea simțurilor subtile,** autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, editura Aldomar Extrasenzorial, 1998.

2.4.2.1. Interferența biocâmpului cu câmpuri magnetice si electrice

Interferența biocâmpului uman cu câmpuri magnetice si electrice induse experimental a fost abordată pe larg ele către P. Jitariu** si colaboratorii săi. Plecând de la mişcarea electronilor care generează câmpuri electromagnetice şi continuul transfer de electroni ca rezultat al funcționării materiei vii, P. Jitariu postulează, în anul 1978, **existența unui câmp electromagnetic la nivelul tuturor structurilor vii.**

** P. Jitariu şi colaboratorii — **Biostructura si biocâmpul electromagnetic,** Memoriile secțiilor ştiințifice — Editura Academiei, 1979.

După cum ştim, **câmpul electromagnetic** reprezintă o regiune din spaţiu în care se pot exercita acţiuni asupra purtătorilor de sarcină electrică şi asupra magneţilor, avariei două componente interdependente: câmpul electric şi câmpul magnetic.

Acelaşi colectiv a experimentat interferenţele dintre câmpurile biologice şi câmpurile electromagnetice induse artificial, în urma experimentelor s-au constatat influenţe precise asupra permeabilităţii membranelor, asupra metabolismului şi asupra echilibrului neuroendocrin. Astfel se obţine o bază ştiinţifică experimentală eliberată de empirism.

Activitatea electromagnetică influenţează în mod direct câmpurile energetice ale organismului uman, influenţă reflectată prin ceea ce este cunoscut sub numele de **bioritmuri;** exemple tipice de bioritmuri umane afectate de câmpul electromagnetic al Pământului sunt: ciclul menstrual de 28 de zile al femeii, bioritm care reflectă influenţa ciclică a lunii asupra câmpului terestru, ciclul somn-veghe, uşor perturbat de fazele lunii şi de exploziile solare. Bioritmu-rile umane pot fi influenţate de câmpurile electromagnetice generate de liniile de înaltă tensiune, de transmisii prin microunde şi de alte surse artificiale.

2.5. Acţiunea câmpurilor electrice asupra sistemelor biologice

In jurul oricărui corp electrizat există un **câmp electric** şi orice sarcină electrică generează un câmp electric. Sub acţiunea câmpurilor electrice apar **forţe de natură electrostatică,** care au ca efect **orientarea dipolilor** în cazul substanţelor cu molecule dipolare sau **apariţia unor dipoli** induşi în cazul substanţelor ce conţin molecule nepolare, în urma deplasării sarcinilor negative şi pozitive ale atomilor.

într-un câmp electric neuniform apar **forţe de orientare si forţe de deplasare** în direcţia intensităţii de câmp maxim. Astfel are loc deplasarea substanţelor neutre din punct de vedere electric care se polarizează sub acţiunea câmpului electric.

2.5.1. Interacţiuni electromagnetice

Interacţiunea electromagnetică **defineşte forma de legătură între sisteme** realizată prin intermediul câmpurilor electromagnetice.

Condiţia pentru realizarea interacţiunii electromagnetice este ca pulsaţia specifică celor două sisteme să fie identică, iar diferenţa de fază să fie constantă.

La nivelul fiecărui sistem, la nivelul fiecărui particule, la nivelul structurii fizice a fiinţei umane se creează un **câmp** electromagnetic. Componentele electromagnetice ale particulelor corpului, ale fiecărui sistem, ale fiecărei structuri interacţionează cu respectarea condiţiilor interacţiunii.

2.5.2. Câmp neutral

Suportul procesului de interacţiune a acestor câmpuri electromagnetice este un **câmp dinamic în care are loc transformarea si deplasarea energiei.** Acest câmp 1-am numit **câmp neutral** şi reprezintă câmpul de corespondentă cu toată reţeaua neutrală a universului, a tuturor versurilor. Este suportul existenţial fundamental de manifestare a continuumului material, atât al realităţii energetice şi informaţionale, unde se manifestă prezentul continuu, cât si al realităţii spaţio-temporale de manifestare a acestei lumi închistate în spaţiu şi timp.

Organizarea corpului fiinţei vii, schema acestuia este dată de câmpul dinamic denumit de noi neutral: determină aranjarea componentelor organismului. Acesta îşi menţine schema şi structura fiinţei umane pe durata vieţii.

Câmpul neutral reprezintă mecanismul prin care se menţine integritatea, organizarea si continuitatea vieţii.

2.5.2.1. Caracteristici ale câmpului neutral

Câmpul neutral prezintă următoarele caracteristici definitorii:

- Menține unitatea funcțională şi structurală a sistemului, legătura acestuia cu sistemele energetice vibratorii din toate versurile.
- Permite reacții lente între partea energetică predominantă şi partea energetică minoră din care rezultă şi care produce energie.
- Este un ponderator al reacției, un mediu de reacție.
- Îndeplineşte funcția de stabilizator dinamic al sistemului.
- Reprezintă partea din sistem care nu permite amestecul părților componente.
- Este partea care menține integritatea componentelor chiar şi în timpul celor mai energice acțiuni.
- Câmpul neutral este suportul vieții, reprezintă partea vitală a vieții.
- Este scheletul principal care permite deplasarea şi transformarea energiei.

Această parte vitală a vieții care este **câmpul neutral este în strânsă legătură cu procesele vitale ale vieții.** Ca efect al desfăşurării proceselor vitale ale vieții rezultă **unitatea funcțională şi structurală a oricărui sistem viu,** deci şi a omului.

2.5.3. Unele precizări referitoare la câmpuri si biocâmpuri

Toate teoriile fizice care încearcă să descrie structura universului nostru şi compoziția materiei, sunt de acord asupra unui punct: **mişcarea ondulatorie este constituenta şi fundamentul dinamic al realității fizice.**

Cele două componente perpendiculare ale câmpului electromagnetic, respectiv câmpul electric şi câmpul magnetic, se propagă conform unei unde sinusoidale infinite. Propagarea în spațiu a unui tren de unde sinusoidale are aspectul unei mişcări de concentrare, urmate de expansiune, având aspectul unei uriaşe si lente expirații şi inspirații.

Pentru a dobândi o **stare optimă de sănătate** a organismului, câmpul electromagnetic uman şi câmpul electromagnetic terestru trebuie să fie în permanentă acordate între ele.

Componentele celor două câmpuri electromagnetice care pot influența energetica umană sunt **amplitudinea şi frecvența pulsatorie.**

Câmpul terestru pulsează la frecvența 1-30 Hz, iar puterea maximă a câmpului se realizează între 7 şi 10 Hz, frecvență la care creierul uman lucrează în condiții normale; pentru o stare optimă este necesar să se manifeste două câmpuri de surse diferite. Corpul uman răspunde la două sisteme senzoriale: unul este **sistemul nervos** care controlează membrele, funcțiile motorii, organele de simț... iar celălalt este **sistemul de control electromagnetic** — sensibil la fluctuații ale câmpului electromagnetic terestru, la pulsații de înaltă frecvență (pulsații produse şi de tehnologii industriale).

Sistemul de control electromagnetic controlează energiile vitale ale organelor, sesizează modificările din interiorul şi exteriorul corpului, declanşează răspunsurile de vindecare şi de refacere, mediază secrețiile hipofizei, epifizei şi ale celorlalte glande endocrine, controlează sistemul imunitar şi operează prin intermediul **rețelei energetice vitale.**

Electromagnetismul constituie aspectul fizic al forței vieții şi nu întreaga forță a vieții. Acest aspect este corelat cu modul de manifestare în universul fizic ca o componentă a domeniului invizibil.

Legătura dintre materie şi energia câmpului electromagnetic este realizată de energia psiho-informațională, mai precis de circulația informației, fapt care face ca **sensibilitatea noastră psihică să fie strâns legată de electromagnetism.** Persoana care suferă de stres afectiv, mental sau psihic va suporta şi efectele unui stres biologic, ca urmare a acțiunii câmpurilor electromagnetice.

Națiunea de câmp explică acțiunea terapeutică a acupuncturii, modul de acțiune al cromoterapiei, care se referă la manipularea celor şapte câmpuri cu calități diferite

(ROGVAIV).

Un rol vital pentru ființele umane îl au cele doua câmpuri fundamentale, vertical şi orizontal, care cuprind şi alte câmpuri.

Deoarece ființa umană poate fi considerată ca un .ansamblu de câmpuri de origini diferite: electronică, protonică, electromagnetică ş.a., aflate într-o organizare sinergică, efectele câmpurilor vibratoare pot fi foarte uşor puse în evidență. **Chladni,** fizician german, a studiat formele desenate de nisipul fin aşezat pe o suprafață plană supusă vibrației cu ajutorul unui arcuş. De asemenea, s-au efectuat experiențe cu pudră de cuarț aşezată pe o placă de oțel si s-a observat producerea de forme diferite în funcție (ie frecvența oscilatorului care acționează asupra plăcii. Ele au un corespondent — demn de studiat — în lumea mirifică a filosofiei orientale, reprezentat de **mandale.**

Câteva din caracteristicile câmpurilor sunt următoarele:

- Câmpurile susțin materia.
- Particulele componente ale materiei reprezintă interacțiuni ale câmpurilor.
- Organizarea câmpurilor este geometrică şi are loc sub acțiunea unor stimuli.
- Originea câmpurilor vibratorii este în spațiu şi este jalonată de corpurile vibratorii reprezentate de astre.
- Releele vibratorii ale rețelei vibratorii spațiale sunt reprezentate în celulele noastre de metale. Sarcinile electrice ale atomilor, respectiv ale electronilor care se rotesc în interiorul atomilor, conferă metalelor proprietăți specifice, anume para* şi diamagnetice**.

* **paramagnetic** — care prezintă proprietatea de a se magnetiza prin inducerea lor într-un câmp magnetic.

** **diamagnetic** — caracterizat de proprietatea de a avea o magnetizare de sens contrar intensității câmpului magnetic care i se aplică.

In cadrul teoriei vectoriale a câmpurilor biologice* se enumera următoarele **principii:**

- Fiecare celulă vie este sursa unui câmp generat în nucleul său.
- Câmpul biologic este de natură vectorială, cu vectorii direcționați centrifugal dinspre sursă.
- Generarea câmpului este asociată cu anumite procese din nucleele celulare, în special cele legate de transformările cromatinei.
- Intensitatea biocâmpului depinde de intensitatea mecanismului celular.
- Biocâmpul este distribuit anizotropic** în spațiu.
- Biocâmpul prezintă o anumită diminuare proporțională cu creşterea distanței față de sursa sa.
- Biocâmpul exercită o influență asupra macromoleculelor proteice excitate de energia metabolică. Aceasta face ca o parte a energiei de excitație să fie transferată direct în energie cinetică a proteinelor pe direcțiile vectorilor câmpului, astfel că biocâmpul acționează contra agitației haotice a macromoleculelor proteice.
- Intensitatea câmpului într-un punct anumit al celulei determină care parte din energia totală de excitație moleculară se transformă în mişcare mecanică (energie cinetică).
- Intensitatea biocâmpului nu depinde de cantitatea de cromatină, ci de intensitatea cu care se desfăşoară procesele de formare a acesteia.
- Câmpurile produse de surse separate se compun geometric.

* **câmpuri biologice** — Ioan Mamulaş, Corin Bianu, **Fenomene parapsihologice,** editura Teora, (fa.)

** **anizotropic** — nu are aceeaşi intensitate pe diferitele direcții din spațiu.

Referindu-se la **natura biocâmpului,** P. Jitariu afirmă că el este **„câmpul**

electromagnetic generat de biostructuri, atât în cursul activității lor fiziologice normale, cât si în stările patologice".

După mulți ani de cercetări, folosind măsurători voltmetrice unii cercetători (printre care şi Harold Saxton Burr) au ajuns la concluzia că există un **patern** (şablon) sau **câmp biologic organizator care „este stabilit de un câmp electrodinamic determinat pe de o parte de componentele sale fizico-chimice la nivel atomic si care, pe de o altă parte, determină comportamentul si orientarea acestor componente. Acest câmp electric în sensul fizic, denumit si „câmp de tip L", prin proprietățile sale, leagă entitățile sistemului biologic într-un patern specific, el însuşi fiind rezultatul existenței acestor entități, pe care le determină şi de care este determinat".**

Numeroase cercetări demonstrează că organismele vii sunt surse de câmpuri biofizice şi că ele emit unde electromagnetice pe o gamă largă de frecvențe, evidențiind astfel că orice ființă vie se extinde spațial prin diverse emisii fizice nesubstanțiale, dincolo de limita ei geometrică.

2.5.4. Explicarea aurei prin intermediul conceptului de biocâmp

Noțiunea de **biocâmp sau câmp biologic** a fost introdusă de către **A.G. Gurwich.** între anii 1922 şi 1944 cercetătorul biolog rus **definea prin „câmp biologic" un factor supramolecular ce termină forma unui organism viu precum şi modul în care se ordonează părțile sale componente.** Natura acestui biocâmp este preponderent electromagnetică.

„Biocâmpul celulei si al organismului constituie în ultimă esență o realitate obiectivă, rezultată din integrarea câmpurilor elementelor alcătuitoare..., cea mai mare pondere o au câmpurile electromagnetice..." după cum îl citam anterior pe P. Jitariu si V. Soran.

Conceptul asociat biocâmpului este cel de „bioplasmă". **Bioplasma** este structurată de un câmp de energie organizat— biocâmpul — datorită căruia „în organismul viu... se realizează normarea numeroaselor procese şi structuri" (L Mamulaş, C. Bianu}. în această situație, bioplasmă are rol de antenă fiind influențată de radiațiile electromagnetice ale căror lungimi de undă sunt corespunzătoare. Emisiile de radiații ale organismelor vii formează ceea ce denumim **„aură", biocâmpul uman fiind cunoscut si sub această denumire de aură.**

Aura ființei umane sau biocâmpul reprezintă o integrare complexă si sinergică a diferitelor câmpuri energetice produse de structurile şi activitățile vitale. Parte a acestor câmpuri energetice sunt generate din interiorul corpului, parte sunt primite din exterior şi sunt transformate de către corp în urma procesului de interacțiune care se manifestă între câmpurile participante.

2.6. Radiația materiei ca manifestare a energiilor potențiale

După cum am afirmat, radiația materiei ca manifestare a energiilor potențiale se materializează prin existența materiei subtile care se suprapune şi emană din structura fizică a materiei vii şi constituie sursa emanațiilor aurelor care depăşesc suprafața corpului fizic, o acoperă, suprapunându-se şi extinzându-se în mediul înconjurător.

Materia subtilă, rarefiată, care întrepătrunde şi înconjoară corpul fizic, denumită şi **materie vitală,** se structurează pe suportul fizic „îmbrăcându-l", formând ceea ce denumim „corpurile subtile" ale ființei umane. Corpurile subtile, ca radiație a materiei, reprezintă o stare a energiei de repaus relativ, cu o oarecare stabilitate în timp şi constituie componente ale unităților energetice umane.

Corpurile subtile sunt sursa emanațiilor aurelor. Acestea sunt fluctuante ca luminozitate, culoare, dimensiuni, forme si sunt în strânsă dependență cu starea corpului subtil care le emite. Sub acest aspect „modelul în straturi concentrice" al ființei umane este echivalent cu cel al structurii atomului (nivelul microcosmosului) şi cu cel al cosmosului (nivelul macrocosmosului). în acest context, **ființa umană se prezintă ca intermediar între lumea**

microcosmică si lumea macrocosmică. Această stare existenţială a materiei poate fi pusă în evidenţă, după cum am şi prezentat anterior, prin mijloace tehnice moderne; coroborând explicaţiile cercetătorilor legate de câmpurile de acţiune asupra fiinţei umane se poate constitui o bază de date ştiinţifice destul de riguroasă şi care să ne îndemne să depăşim repausul mental în legătură cu subiectul propus investigaţiei prin titlul acestei lucrări.

2.6.1. Planurile de radiaţie ale materiei

În planul planetei Pământ, sistemul energetic — fiinţă umană reprezintă un întreg energetic informaţional şi substanţial care manifestă două aspecte principale: aspectul fizic şi aspectul subtil. **Aspectul fizic** al sistemului este manifestat de corpul fizic care intermediază legătura fiinţei cu obiectele fizice. **Aspectul subtil** al sistemului intermediază legătura cu mediul înconjurător pe care îl reflectă formând ceea ce am cunoscut sub denumirea de aură. **Datele expuse în această lucrare privitoare la aură sunt prezentate şi din postura noastră de experimentatori, extrasenzori, folosind propriile percepţii subtile pentru vederea aurei.**

Dacă vom proceda la observarea atentă a aurei vom vedea că în structura ei se disting mai multe straturi principale.

Echivalând imaginea fiinţei umane cu modelul atomului Niels Bohr astfel încât corpul fizic îl substituim nucleului, iar câmpul aurie îl substituim undelor staţionare care înconjoară acest nucleu, vom definitiva **modelul referitor la existenţa şi dinamica aurei fiinţei umane.** Modelul lui **Niels Bohr,** pentru care a fost premiat în 1913 cu premiul Nobel, poate fi aplicabil fiinţei umane. Acest model a fost elaborat de celebrul fizician în urma inspiraţiei oferite de o viziune ce i-a apărut în vis: nucleul unui atom înconjurat de electroni care se rotesc pe orbite diferite. Orbitele sunt prezentate ca straturi care se depărtează si se înscriu la distanţe diferite faţă de nucleu. Fiecare din aceste straturi poate absorbi un anumit număr de electroni. Dacă atomul are mai mulţi electroni decât poate primi primul strat, electronii vor ocupa al doilea strat, apoi al treilea ş.a.m.d. într-o succesiune crescândă. Primul strat corespunde nivelului cel mai scăzut de energie al unui atom anume. Atunci când acesta este excitat printr-un aport energetic, electronii săi se deplasează pe straturile exterioare în funcţie de cantitatea de energie primită.

Deci, pentru ca un electron să sară de pe un strat interior către un strat exterior este necesar un aport de energie, iar dacă el trece de pe un strat exterior pe un strat interior se realizează o cedare de energie.

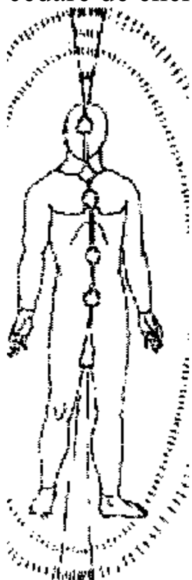

Figura nr. 5. Cele două straturi aurice ale biocâmpului uman

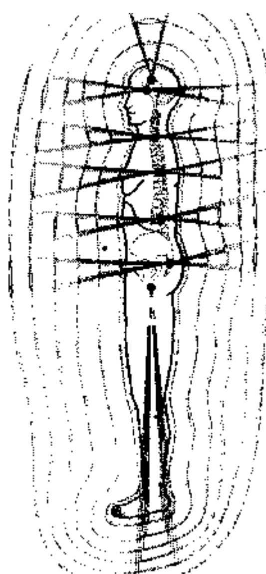

Figura nr. 6. Corpurile energetice şi centrii energetici corespunzători

Considerăm că omul este un **„nucleu mare"** înconjurat de straturi vibratorii succesive,

similar cu modelul prezentat. Astfel obținem un model de referință compus dintr-o succesiune de straturi vibratorii, distanțate şi centrate pe corpul nostru fizic. Cu cât ne depărtăm de centru, conform modelului ales, creşte energia pe fiecare strat.

După cum aminteam anterior, prin intermediul undei purtătoare de energie, moleculele unui lichid îşi transmit prin rezonanță din aproape în aproape această energie. Undele traversează corpul fizic (material) — care devine astfel purtătorul lor, corpul fizic fiind constituit 65% din apă. Ca urmare, unda este cuprinsă în materie şi putem simți cum vibrează corpul sub mână atunci când efectuăm o scanare energetică prin feeling. **Calitățile particulelor sunt purtate de undă şi datorită acestui fapt o mână „antrenată" poate percepe si decodifica vibrațiile la distanță de corp.** Astfel, în imediata apropiere a corpului vom vedea şi simți zona cea mai densă a materiei aurice (vitale) aflată în permanentă mişcare.

2.7. Zona aurică a corpului vital (eteric)

Această zonă urmăreşte conturul corpului fizic pe care~l depăşeşte cu unu până la zece centimetri în funcție de diverse persoane. Zona are de obicei o culoare de Ia gri lăptos până la albastru şi se mai numeşte, în mod curent, **corp vital sau eteric.**

Corpul vital reprezintă matricea energetică, planul de bază al dezvoltării si funcționării corpului. Informațiile stocate la acest nivel sunt preluate de corpul fizic prin intermediul genelor. El poate fi considerat **câmpul de energie holografică** suprapus corpului fizic.

In corpul vital se regăsesc câmpurile energetice ale tuturor organelor din corp. El asigură integritatea şi vitalitatea, străbătând continuu corpul fizic prin vibrațiile şi mişcările oscilatorii ale particulelor care intră în compunerea sa (particule subatomice). Aceste vibrații ale particulelor eterice pun în vibrație componentele celulei, deci şi celula întreagă, astfel că putem considera corpul eteric drept întreținător al corpului fizic, de unde provine şi denumirea de corp vital.

Materia vitală (eterică), componentă a corpului vital, reprezintă forța de legătură a celulelor în formarea țesuturilor, organelor, sistemelor etc. Ea este dispusă în cantități mai mari în jurul nervilor şi centrilor nervoşi. Această energie în mişcare, matrice vitală, favorizează transmiterea fluxului nervos de la periferia corpului la creier şi invers.

După cum celulele şi întreg corpul fizic se hrănesc, cresc si îşi regenerează părțile uzate, tot aşa şi corpul vital al omului se hrăneşte, absorbind din mediul înconjurător material vital care-1 va înlocui pe cel uzat. Această absorbție este stimulată prin procesul vital al respirației.

Procesul de respirație reprezintă cheia de legătură între fizic (conştient) şi eteric (vital — subconştient). Prin procesul respirației corpul vital inspiră forța vitală. Prin intermediul rețelei energetice, forța vitală este condusă pe un traseu principal, iar prin intermediul centrilor energetici care compun acest traseu este repartizată întregului corp. **Modul în care forța vitală parcurge traseul principal determină circulația energiei vitale în rețeaua energetică şi uneşte planurile de vibrație ale corpului fizic cu cele ale corpului vital.**

Materia corpului vital este aceeaşi, însă distribuția este în funcție de diversele părți componente ale corpului nostru, în unele părți, materialul vital este deosebit şi este organizat sub forma unor centri de vibrații care au o activitate specifică.

Materia vitală circulă în corpul fizic şi la suprafața acestuia prin intermediul unei rețele energetice formate dintr-o multitudine de canale energetice subtile.

Prin intermediul rețelei energetice subtile materia vitală ajunge la toate organele corpului şi astfel ajunge la creier, care reprezintă centrul de comandă al corpului nostru fizic.

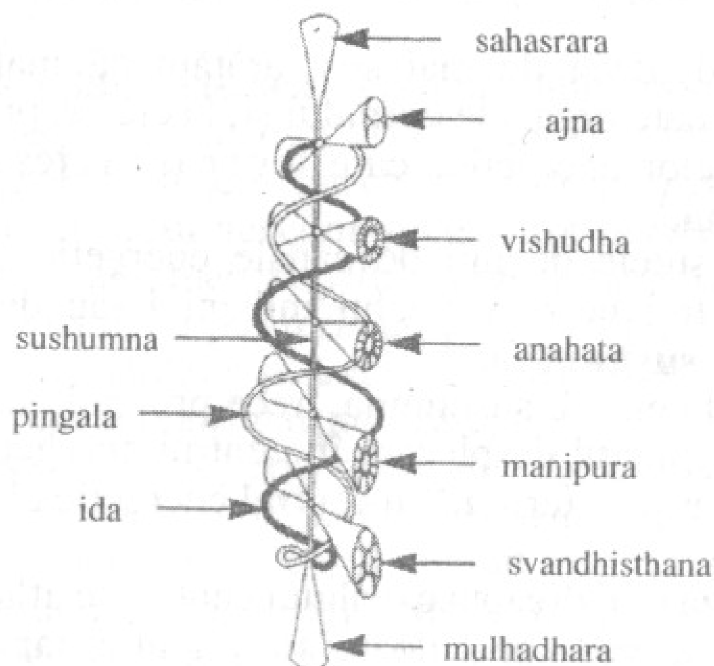
2.7.1. Rețeaua energetică subtilă

Reluând ideea de mai sus, arătăm că materia vitală circulă la toate organele corpului şi, la creier, prin intermediul canalelor energetice care formează **rețeaua energetică umană.**

Dintre sutele de mii de canale energetice, principale sunt cele trei pe care vechii indieni le-

au denumit **ida, pingala şi sushumna.**

Canalul central, sushumna, trece prin coloana vertebrală, având punctul de plecare în

centrul energetic al bazei, **muladhara** şi se termină în centrul energetic al creştetului, **sahasrara.**

În stânga şi-n dreapta canalului central se află **ida** si **pingala. Ida** se vede de culoare alb-argintie, iar **pingala** de culoare roşu-aprins. Ambele îşi au originea în centrul energetic ai bazei, ele urcă într-o mişcare spiralată în jurul canalului central, se intersectează cu canalul central la nivelul centrului energetic **ajna,** terminându-se în cele două fose nazale: pingala în nara dreaptă, iar ida în nara stângă.

Mişcarea ascendentă a celor două canele este de tip elicoidal, asemănătoare ADN-ului şi ARN-ului, rotindu-se în jurul axului central.

Fluxul energetic al celor două canale **ida şi pingala antrenează mişcarea de tip turbion a materiei vitale** creând **canale circuit de transfer energetic** care, la rândul lor, formează turbioanele componente ale centrilor energetici. Corespunzător numărului de turbioane componente ale unui centru energetic iau naştere **canalele energetice de legătură** cu diverse părți, țesuturi, organe ale corpului fizic. Poziția centrilor energetici față de corpul eteric nu este strict delimitată, deci implicit si canalele energetice au o poziție care se poate modifica în funcție de fluxul energetic ce urmează a fi direcționat.

Coloana vertebrală reprezintă suportul câmpului electromagnetic al omului: polul nord al câmpului este reprezentat de cerebel, iar polul sud de baza coloanei vertebrale. Perpendicular pe direcția transmiterii impulsurilor electrice se dezvoltă magnetismul. Canalele energetice sunt trasate paralel, astfel că impulsurile electrice se induc şi se potențează reciproc.

Pentru a menține acest proces de inducție şi de potențare este necesar ca aceşti curenți de energie care manifestă caracteristicile undelor elastice să respecte legile acestora, adică să se afle permanent în **fază** si în **armonie;** în această situație, dacă frecvența câmpului electric este identică cu caracteristica optimă a reacțiilor biochimice de la nivelul celulelor si implicit ale țesuturilor, organelor, cele două oscilații **„intră în rezonanță”,** se stimulează reciproc.

Începând cu membrana celulară, la nivelul căreia câmpul exterior este amplificat, până la nivelul întregului corp, se emit în permanență semnale si fiecare componentă funcționează ca

veritabilă antenă de recepție-emisie.

În permanență, în corpul omenesc, diverse forme de energie sunt supuse proceselor de conversie energetică. Aceasta presupune prelucrarea, decodificarea semnalelor (din energie electrică în energie chimică etc.), a căror transformare corespunde transmisiei de energie. Astfel, **transmiterea semnalelor este identică cu emisia de energie, iar absorbția de energie corespunde cu recepționarea semnalelor.**

Echilibrarea circulației energetice de-a lungul canalelor energetice se face prin intermediul punctelor de maximă absorbție de energie reprezentate de-a lungul canalelor energetice şi cunoscute sub denumirea de **chakre sau centri energetici subtili.**

Rețeaua energetică subtilă a ființei umane cuprinde şapte centri energetici principali, 22 centri energetici secundari şi aproximativ 360 de centri energetici terțiari sau minori. Gruparea acestora în principali, auxiliari şi terțiari este subiectivă; centrii energetici terțiari sau minori sunt reprezentați şi în rețelele de acupunctura.

Rețeaua energetică de canale, meridiane şi capilare se află în corelație cu traiectele nervoase, cu arterele şi vasele sanguine şi limfatice.

Punctele sensibile aflate de-a lungul meridianelor majore funcționează precum terminalele unei rețele electrice sau a transformatoarelor aflate de-a lungul liniilor de înaltă tensiune.

Meridianele şi punctele lor sensibile transmit impulsuri electrice în tot corpul, iar mii şi mii de canale energetice mai mici preiau şi transportă proporțional aceste impulsuri. Meridianele principale se află în strânsă relație cu un sistem de organe şi cu funcțiile lor vitale.

În rețeaua energetică subtilă există **canale extraordinare** care funcționează asemenea unor rezervoare, stocând energia şi distribuind-o către meridianele principale, preluând excedentul energetic atunci când ele sunt supraîncărcate.

Două canale extraordinare sunt vitale: primul, numit **canal guvernor,** care urcă de la perineu până la cap de-a lungul coloanei vertebrale este cunoscut şi sub denumirea de **sushumna;** celălalt, numit **canal concepție sau medha** conform concepției energetice indiene, coboară pe fața anterioară a corpului de la cap până la perineu. Distribuția energetică între canalul guvernor şi cel de concepție urmează un traseu ciclic si este condusă pe acest traseu de energia de la nivelul plămânilor. Este evidentă, din nou, importanța respirației în realizarea stării energetice echilibrate, ceea ce are influență asupra stării de sănătate fizico-psihică. Aceste două canale energetice au propriile lor puncte vitale. Celelalte canale extraordinare au terminațiile situate de-a lungul meridianelor majore.

Prin redistribuirea fracțională a energeticii meridianelor majore şi a canalelor extraordinare se formează subretele de capilare energetice fine, care se ramifică la rândul lor, acoperind astfel fiecare țesut, fiecare celulă a organismului.

Rețeaua energetică formează un alt sistem circulator alături de cel sangvin, limfatic şi cel nervos.

Principalele puncte vitale ale celor două canale energetice extraordinare principale (canalul guvernor şi canalul de concepție) sunt cele corespunzătoare centrilor energetici principali.

Canalul guvernor, posterior, are punctele vitale corespunzătoare centrilor energetici dorsali şi acestea exprimă în special **voința.**

Canalul concepție, anterior, are punctele vitale corespunzătoare centrilor energetici ventrali şi exprimă în special **afectivitatea.**

Din experiența noastră, referindu-ne la cele două canale extraordinare şi punctele vitale corespunzătoare, **rolul de receptori este îndeplinit de punctele vitale ventrale, iar cele de emițători sunt îndeplinite de punctele vitale dorsale.**

Celelalte canale extraordinare au terminațiile situate de-a lungul meridianelor majore care conțin punctele vitale preluate de la canalele extraordinare; aceste puncte le-am denumit în lucrările noastre **puncte cuplate şi puncte comandă.**

Aceste puncte au un rol activ; în emisia şi recepția energetică şi informațională stimularea lor determină acționarea energiei vitale potențiale şi transformarea ei în energie de mişcare.

Alături de canalul extraordinar guvernator şi de cel de concepţie, important este canalul **extraordinar-centură,** care face turul taliei într-un singur cerc; el se întretaie cu multe meridiane, iar tulburările sale influenţează meridianele care sunt în comanda sa, respectiv uniformitatea straturilor aurice vitale (eterice) din partea superioară faţă de partea inferioară a corpului.

In baza regimului comun de vibraţii, canalele energetice, cu punctele lor sensibile, se află în rezonanţă cu organele corespunzătoare şi pot stabili **relaţii de consonanţă*** cu canale energetice şi puncte sensibile similare.

* **consonanţă** — afinitate între două sau mai multe sunete din care rezultă tendinţa unei adevărate fuziuni si unitatea perceperii armonice (LAROUSSE).

65

Fenomenele de rezonanţă şi consonanţă stabilite pe baza regimului comun de, vibraţii se folosesc specific si astfel se pot emite sau recepţiona informaţii şi energii, influenţând astfel materia vitală.

Reţeaua energetică proprie poate stabili fenomene de rezonanţă cu celelalte două reţele principale ale corpului: reţeaua sanguină şi nervoasă proprie, dar şi fenomene de rezonanţă şi de consonanţă cu sisteme similare aflate la distanţă.

Energia vitală potenţială depozitată în punctele sensibile emiţătoare, sub influenţa fenomenelor reflexe ale corpului si cele ale concentrării, este transformată în **energie de mişcare cu rol de suport al informaţiei direcţionale, emise.**

La nivelul punctelor excitate, în cazul fenomenelor de emisie, se percepe o uşoară presiune; atunci când zona respectivă se degajează, energia de mişcare suport pentru emisie este momentan cheltuită, urmând o nouă achiziţie pentru a realiza o altă emisie.

Zonele punctelor sensibile pentru emisie sau recepţie pot fi sensibilizate prin excitaţii exterioare (masaj, presopunctură, pase magnetice, acupunctura, cristaloterapie etc.). Legătura comună care constituie elementul elastic de manifestare a fenomenelor de rezonanţă sau consonanţă este realizată de către **fluidul vital** (materia vitală în continuă mişcare) numit si **forţă vitală sau energie universală,**

La nivelul corpului fizic această forţă vitală se transmite prin intermediul impulsurilor nervoase prin reţeaua sistemului nervos central, sistemul nervos periferic şi sistemul sanguin.

In plan fizic coloana vertebrală este reflectarea sistemului central — creierul, în corp. Impulsurile nervoase care urcă şi coboară de la sistemul central-creier în corp sunt forţele dinamizante ale evoluţiei, ale unirii a „ceea ce este sus” cu „ceea ce este jos”, a interiorului cu exteriorul si invers.

Evoluţia omului, viaţa sa, se înscrie între doi poli ai magnetului cosmic — cer (polul pozitiv) şi pământ (polul negativ); între cei doi poli, viaţa omului este vibraţia însăşi. Astfel coloana vertebrală devine axul care poartă amprenta împlinirilor noastre, a blocajelor noastre, a temerilor şi refuzurilor noastre, a refuzului de a evolua, de a iubi, a tuturor suferinţelor şi temerilor pe care acestea le generează. Prelungirile vibraţionale ale acestora sunt preluate de reţeaua energetică vitală si înscrise pe coloana vertebrală eterică.

Nervul vag — nerv cranian care face parte din sistemul nervos periferic şi care coboară de la cap la inimă şi apoi în cavitatea abdominală, la splină — este cel care transmite impulsurile nervoase de la creier spre corp, determinând un anume ritm predominant. Acest ritm este afectat prin inhibarea impulsurilor nervoase la anumite niveluri sub influenţa interioară sau exterioară a corpului. Prelungirea sa în corpul eteric este **centrul splenic** care determină ritmul vital şi este considerat sediul -vitalităţii, simbolul inconştientului. Inhibarea totală a impulsurilor nervoase ale nervului vag are semnificaţia anulării vibraţiei între cele două planuri existenţiale, ceea ce înseamnă anularea vieţii.

Canalul extraordinar centură reprezintă planul de legătură dintre cer si pământ. Ombilicul

reprezintă locul de legătură a cordonului ombilical dintre fetus şi placentă, el este „centrul rotii solare” care leagă josul de sus, dreapta de stânga, unind toate posibilităţile de evoluţie în centrul armoniei principale.

2.7.2. Centri energetici subtili — chakre

Centrele de vibraţii care prezintă o activitate diferită de restul corpului sunt cunoscute, aşa cum am arătat, sub denumirea de **centri energetici subtili sau chakre.**

Centrii energetici au rol de receptori subtili la nivelul corpurilor subtile, aceştia realizând schimbul energetic — informaţional între energia universală şi fiinţa umană. Centrii energetici principali corespunzători corpului vital reprezintă interfaţa sistemului endocrin.

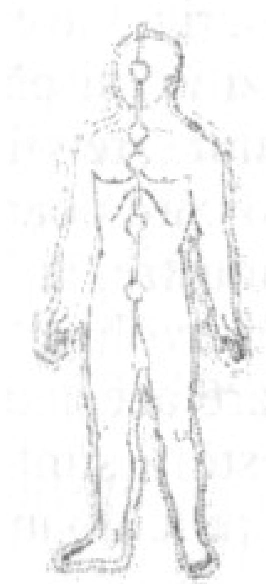

Figura nr. 7.Corpul energetic vital (eteric)

2.7.3. Dezvoltarea zonei aurice a corpului vital (eteric)

La vizualizare* corpul eteric apare de culoare portocalie. Bine dezvoltat, exclude bolile, omul devine rezistent, cu capacitate sporită de muncă.

* **vizualizare** — vedere cu ochii minţii (ochii fizici închişi) a planurilor subtile. Este în strânsă legătură cu nivelul de cunoaştere în domeniul investigat, de inteligenţă şi capacitatea de analiză, de conexiuni între simboluri, realitate şi imaginaţie.

Corpul eteric „se vede cu ochii deschişi” de culoare albastră cu dungi verticale mai închise la culoare şi strangulate din loc în loc, arătând de parcă ar fi mărgele înşirate pe aţă.

Dezvoltarea corpului eteric determină dezvoltarea corpului imediat următor (astral) şi a corpului fizic.

Indicatorii dezvoltării sale sunt: sănătate fizică, rezistenţă susţinută la efort, capacitate de muncă, supleţe a corpului, potenţă.

***2.7.4. Metode de dezvoltare*:** gimnastica respiratorie, .sport, alimentaţie raţională, înfometare regulată, exerciţii specifice de refacere a energiei consumate.

*2.8. Stratul aurie al corpului emoţional sau astral**

* **astral** — nematerial, în sens de spirit (după Paracelsus).

Stratul aurie al corpului **emoţional sau astral,** reprezintă **lumea sentimentelor** noastre şi are o structură mai fină decât precedentele două corpuri. El înfăşoară corpul fizic, depăşindu-l cu o distanţă ce poate ajunge la zece — douăzeci de centimetri.

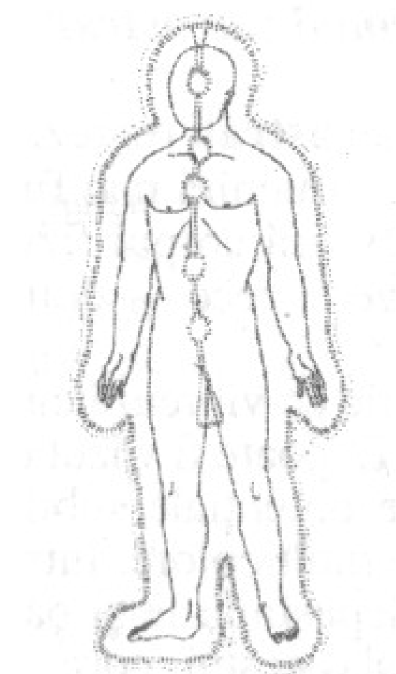

Figura nr. 8. Corpul astral

Acest corp reprezintă câmpul energetic ce vibrează cu o frecvenţă mai înaltă decât corpul eteric. El poate fi

văzut de persoane care au început să-şi activeze potenţiale subtile sub forma unor irizaţii, a unor suprafeţe multicolore, întrepătrunde corpul fizic şi corpul eteric, depăşindu-le şi păstrând formula corpului fizic. La nivelul acestui corp se găsesc codificate memoriile timpurilor vechi. Toate ataşamentele nerezolvate ale trecutului se regăsesc acolo. Această **memorie astrală** formează şi ocupă o **bandă de frecvenţă superioară** celorlalte câmpuri precedente. Este realmente universal. Lumea de energie fluidă în mişcare deosebit de rapidă, încărcată de simboluri şi imagini, ne poate umple de frici şi angoase care ne determină să evoluăm. Acest corp este responsabil de ideile false ca şi de gândurile nobile, pozitive, până la idealurile înalte. Istoria vieţilor noastre este înscrisă acolo, este o adevărată bandă înregistrată cu iubire, ură, succes, descurajări, sacrificii şi aspiraţii, o imagine în mişcare care reflectă potenţialele realizate, cele nerealizate încă şi dinamica lui „aici şi acolo". Celor care au fost aproape de moarte, în acele clipe, ultimele, le-a trecut prin faţa ochilor întreaga viaţă într-o secundă.

La optzeci de centimetri de cel de al III-lea ochi (ajna) se află un loc de focalizare al astralului, este o **poartă** ce permite fiinţei să se deschidă către ceea ce numim **„lumea astrală".** Pentru cei care percep, corpul astral are o **structură multicoloră,** în funcţie de starea de conştiinţă. Culorile lui arată **calitatea si intensitatea sentimentelor** persoanei. Conflictele interne pot fi percepute prin contrast, umbră şi poziţia culorilor care pot apărea şi dispărea. Se pot închide şi deschide în funcţie de starea emoţională a persoanei respective.

Textura corpului astral este flexibilă, fluidă. Are proprietatea de a se întinde in mod considerabil dar marginile îi sunt clar conturate. Caracteristicile corpului astral oferă indicaţii importante asupra fiinţei umane şi permit decelarea oricărei vibraţii anormale.

Caracteristica principală a acestui corp este **dinamismul.** Energiile sunt în mişcare permanentă. De exemplu, cineva care se bucură de prezenţa unui prieten va avea în câmpul astral culori armonioase, cu nuanţe din gama roz, pe când în cursul meditaţiei sau al rugăciunii acestea pot deveni verzi, albastre sau aurii. Izbucnirile de furie dau acestui câmp reflexe roşii. Nuanţele cenuşii arată ura sau sentimentele de frecvenţe extrem de joase.

Corpul astral, ca şi cel eteric, are **şapte chakre majore.** Aceşti centri astrali sunt **emiţători — receptori de energie astrală,** care la rândul ei este filtrată şi dirijată către chakrele periferice, acţionând la nivel fizic asupra funcţiilor glandulare si/sau nervoase.

Centrii energetici astrali sunt perturbaţi atunci când starea emoţională este exacerbată, indicând astfel un dezechilibru în corpul fizic. Expresia emoţională a fiecărui om se manifestă asupra funcţiilor glandulare cu repercusiuni ce se manifestă până la nivelul de activitate celulară.

2.8.1. Dezvoltarea corpului emoţional (astral)

Indicatori ai dezvoltării: vigoare, spirit activ; îi este caracteristică vitalitatea, capacitatea de a fi vesel, de a simţi bucuria, de a râde din tot sufletul.

Gradul înalt de dezvoltare a corpului astral este legat de ştiinţa identificării profunde cu un alt model individual.

La vizualizare corpul astral (emoţional) apare de culoare galbenă, culoare corespunzătoare centrului energetic coordonator (manipura — centrul plexului solar).

Metode de dezvoltare: băi zilnice în ape reci **(apa** este legată de **energiile astrale),** mersul cu picioarele goale pe pământ, meditaţii asupra gustului, mirosului, căldurii, frigului etc.

2.9. Stratul aurie al corpului mental (al gândurilor)

Corpul mental reprezintă stratul aurie mental şi reflectă nivelul gândirii şi al înţelegerii specific fiecărui om. în mental se reproiectează niveluri aurice inferioare care, fiind reorganizate la nivelul mental, capătă un potenţial energetic superior, potenţial care acţionează

si influențează în sens dublu. Astfel, acționează în planurile inferioare până la nivel fizic, determinând însănătoşirea acestuia, iar în planurile superioare pe nivelul imediat următor. **Corpul mental este un plan al gândirii liniare si generează energie.** Atunci când persoana refuză să gândească, toate corpurile energetice degenerează, activitate care se referă şi la calitatea gândurilor ce se emit.

Gândirea pozitivă este necesară pentru că energia generată de gândirea pozitivă este o energie subtilă de calitate superioară şi creează un stoc necesar pentru ridicarea vibrațională a fiecărui corp, respectiv nivelurile aurie, la nivelurile superioare.

Corpul mental înfăşoară şi pătrunde corpul fizic, depăşindu-l cu circa 25-30 de centimetri. Fluidul corpului mental vibrează la o frecvență mai înaltă decât cel al corpului emoțional şi se întrepătrunde cu acesta şi cu celelalte corpuri cu o vibrație mai scăzută. Este nivelul gândirii şi al înțelegerii; vederea subtilă îl recepționează de **culoare galben strălucitoare** şi se vizualizează de **culoare verde.**

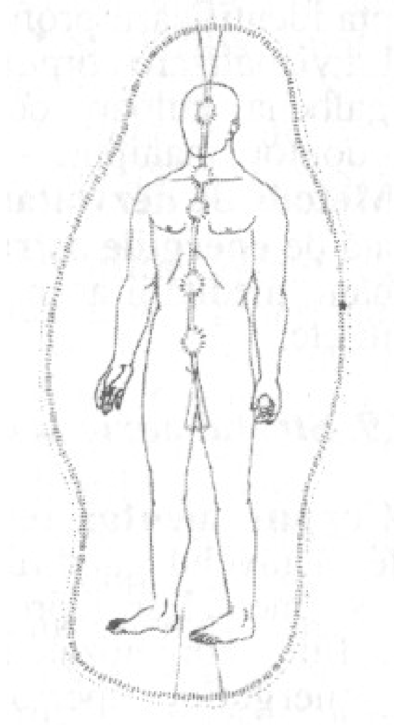

Figura nr.9 Corpul mental

Transferul energetic si informațional are loc prin intermediul centrilor energetici principali concentrați în dreptul centrilor nervoşi si al principalelor glande endocrine.

Energia informațională a acestui nivel vibrațional, care este transferată prin intermediul centrilor energetici, influențează corpurile energetice inferioare vibrațional precum şi corpul energetic vibrațional imediat superior. O perturbare a unui centru de emisie-recepție de la nivelul corpului mental va fi înregistrată corespunzător de către centrii energetici receptori- emițători aflați pe corpurile vibrațional inferioare, micşorându-se astfel fluxul energetic şi informațional emis de corpul mental. Acest fenomen se manifestă printr-o **relație dizarmonică** între diferite aspecte ale personalității şi poate fi provocată de diverşi factori dintre care amintim: stres, rigiditate mentală, furie emoțională, acumularea de tensiuni etc. în toate aceste cazuri, corpul fizic va fi puternic afectat iar straturile aurice vor oglindi această afectare.

Atunci când emisia-recepția la nivelul corpului mental se desfăşoară armonios, la nivelul corpului fizic se manifestă o relație echilibrată între aspecte diferite ale personalității, iar aura va reflecta acest fapt.

Orice trăire emoțională rămâne înregistrată la nivelul acestui corp sub formă de **„forme gând”** şi ele **sunt văzute** în aură ca formațiuni spațiale cu diferite forme şi de intensități diferite şi bineînțeles cu o vibrație distorsionată față de vibrația generală caracteristică. Aceste „vibrații gând” sunt cele care intră în rezonanță, determinând manifestarea intensă a unei anumite stări mentale care perturbă straturile aurice. De exemplu, **corpul fizic** manifestă **o necesitate;** el influențează **corpul emoțional (astral)** unde se manifestă **o dorință corespunzătoare** necesității corpului fizic. Această dorință de la nivelul corpului emoțional **se transmite vibrațional** traversând celelalte corpuri până la corpul superior. Acesta înregistrează informațiile şi acționează răspunzând vibrațional; vibrațiile sale trezesc în corpul **cauzal** formele vibraționale corespunzătoare acestei necesități.

În corpul mental (al gândurilor) se concretizează vibrațional **o formă gând, o formă idee.** Această idee, care nu este altceva decât energie informațională ce se transmite

nivelurilor inferioare, poate fi localizată cu ajutorul percepțiilor subtile în straturile aurice; la nivelul creierului un anume centru corespunzător intră în acțiune pentru a analiza necesitatea reclamată. La nivelul corpului mental, formele gând apar ca nişte picături, acumulări de diferite forme şi de intensităţi luminoase diferite. Acestor forme le sunt asociate diferite culori provenite sub formă de emanații din corpul emoțional şi reprezintă trăirea persoanei, starea sa emoțională în legătură cu gândurile emise la un moment dat.

Lumea exterioară impresionează corpul fizic, corpul superior energetic recepționează şi prin intermediul corpului mental (al gândurilor) se concretizează idei, ordine care sunt puse în practică de corpul fizic. Toată această mişcare energetică şi informațională este percepută în straturile aurice.

Realizarea traseului de materializare a unei idei în plan fizic depinde de o voință puternică, de cunoaştere şi de inteligență. Acestea, dezvoltate deopotrivă, fac să se manifeste intuiția şi imaginația care accelerează procesul cunoaşterii, al evoluției. Cu cât ființa umană evoluează, cu atât corpul mental devine mai fin, materia fluidică proprie vibrează la nivel mai ridicat.

Fiecare idee are **o culoare proprie;** atunci când ideile sunt însoțite de **stări afective** (emotive), culorile ideilor sunt mai clare, mai viu colorate, cu o vibrație mai înaltă. Cu cât **ideile** conținute sunt calitativ **inferioare,** vibrația materiei fluidice scade, fiind mai apropiată de cea a corpului fizic si vital. Corpul gândurilor, putând fi supus influențelor acestora, va rezona la vibrațiile joase, lente, comune ideilor inferioare caracterizate de culori închise, murdare.

Atunci când corpurile inferioare vibrațional corpului mental — în special cel al emoțiilor — sunt armonizate, emisia-recepția la acest nivel funcționează fără a fi distorsionată, în aşa fel încât la nivel mental ideile vor fi redate clar si emise mai departe din ce în ce mai clar. Această stare se manifestă la nivelul corpului fizic prin ceea ce numim **stăpânire de sine, luciditate,** iar la nivelul aurei printr-o structurare proporțională si deosebit de frumoasă.

După cum am arătat, atunci când gândeşte, **ființa umană emite forme-gând** care se propagă în spațiu. Părăsind corpul ființei, formele gând intră în rezonanță cu materia subtilă a altor gânduri aflate în univers. Acestea, la rândul lor, intră în rezonanță cu alte mii, milioane de unde gând. Sensul propriu de mişcare al undelor gând nu este perturbat, deoarece ele trec unele prin altele fără a-si modifica sensul.

Puterea de propagare a undelor gând emise este proporțională cu vibrația inițială a materiei eterice care a pus-o în mişcare. Forța ideilor (deci intensitatea vibrațiilor) va fi mai mare dacă ele aparțin uneia din cele trei idei forță ale universului care sunt reprezentate de **iubirea necondițională, înțelepciunea si cunoaşterea.** Dacă formele gând corespund acestor idei forță ale universului, atunci forța gândurilor emise, intensitatea vibrației care penetrează materia eterică, este nemărginită.

2.9.1. Dezvoltarea corpului mental

Indicatori ai dezvoltării sunt: creativitatea, rezistența la munca intelectuală, cantitatea şi volumul de cunoştințe, puterea logicii, memoria logică, viteza de gândire, dragostea pentru ştiințe filosofice şi/sau exacte, excluderea emoțiilor din procesul de gândire, ştiința autocontrolului.

Procesul de acumulare a cunoştințelor şi de dezvoltare a intelectului poate fi frânat de sentimentul de superioritate, de orgoliu sau de supraexcitare, cât şi de excesul de exercițiu. Excluderea acestora din urmă au ca rezultat dezvoltarea rapidă şi armonioasă a corpului mental, în acest caz, culoarea portocalie este percepută astfel datorită legăturii intelectuale ce se realizează între chakra a doua şi corpul subtil corespunzător, respectiv corpul astral.

În realitate, culoarea văzută de **clarvăzători** este galben strălucitor.

Aura văzută de clarvăzători în mod obişnuit cuprinde zonele aurice ale celor trei corpuri subtile prezentate până acum.

Un clarvăzător antrenat poate percepe si zonele energetice superioare care înconjoară corpul.

2.10. Zonele aurice superioare

2.10.1. Zona aurică a corpului cauzal

Materia fluidică a acestui nivel vibrează cu o frecvenţă mai mare decât cea a corpului mental şi este apropiată de ceea ce numim **conştiinţă superioară.** Este corpul ideilor abstracte, intuitive. Informaţiile emise de acest nivel sunt recepţionate de către oamenii intuitivi sub forma unui flash ce conţine un întreg informaţional.

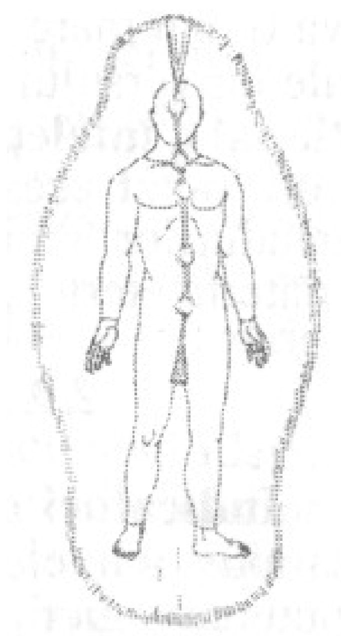

Figura nr. 10 Corpul cauzal

Informaţiile recepţionate şi emise prin intermediul senzaţiilor sunt stocate la acest nivel sub forma simbolurilor care reprezintă cauze esenţiale transcend spaţiul şi timpul şi percep „de ce-ul" lucrurilor ascunse în cursul evoluţiei. Astfel, el poate fi numit şi vehicul al conştiinţei supreme. Se **vizualizează de culoare albastră.**

Emisia şi recepţia energiilor informaţionale corespunzătoare acestui nivel are loc la nivelul centrilor energetici.

Perceperea acestui nivel aurie dă **posibilitatea „citirii" în aură a cauzelor esenţiale** determinante ale unei anume structurii energetice, a traumelor transpersonale. Simbolurile acestor cauze se află înscrise în stratul aurie cauzal, iar vibraţia sa penetrează si influenţează nivelurile inferioare precum şi nivelul imediat următor.

Lucrând energetic la acest nivel aurie putem determina şi vindeca traume transpersonale din cursul evoluţiei unui subiect anume. Dar tehnicile şi metodele de lucru energetic cu niveluri aurice nu constituie tematica prezentei lucrări.

La nivelul corpului cauzal se înscriu amprentele energetice şi informaţionale a tot ceea ce fiecare dintre noi a dobândit de-a lungul evoluţiei sale; la acest nivel sunt conţinute cele mai înalte calităţi: intuiţia, cunoaşterea directă, creativitatea. Datorită rolului avut în evoluţie, acest nivel poate fi considerat şi vehicul al conştiinţei SINE-lui.

Clarvăzătorii percep corpul cauzal, palid şi foarte eterat, cu culori irizante ca cele ale balonaşelor de săpun. Culorile pot fi asemenea celor de la suprafaţa apei pe care se toarnă câteva picături de benzină.

La nivelul cauzal, Sinele (Eu-1 interior) nu mai este comprimat, închis în limitele obişnuite ale spaţiului, timpului şi cauzalităţii; el poate să trăiască universalitatea vieţii şi să perceapă cauzalitatea lucrurilor ascunse în decursul evoluţiei.

2.10.1.1. Dezvoltarea corpului cauzal

Indicatorii de dezvoltare sunt: înfăptuirea precisă a tuturor normelor şi legilor acelor structuri din care facem parte; îndepărtarea obiceiurilor dăunătoare, a neidentificării şi a practicii înstrăinării, ceea ce presupune un control continuu al gândurilor şi emoţiilor si are ca rezultat păstrarea energiei psihice; atenţia desăvârşită; economia de forţe, mijloace, timp şi energie; îndeplinirea datoriei; ştiinţa de a lucra cu eficienţă; puterea de concentrare maximă,

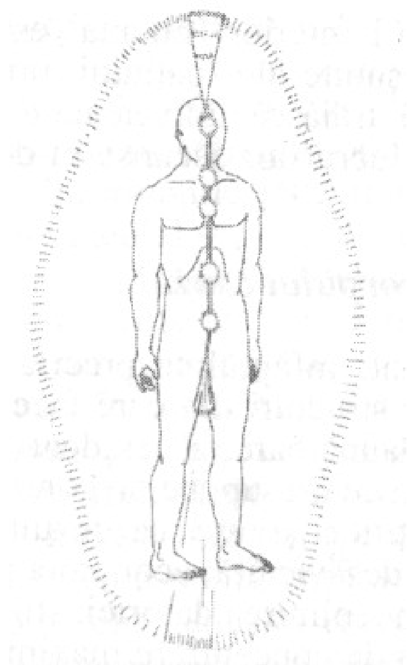
abnegaţie, realizarea şi respectarea relaţiilor interumane.

2.10.2. Zona aurică a corpului spiritual

După cum este văzut prin clarvedere, acestui nivel i se poate atribui şi funcţia de matrice, de tipar, de şablon al corpului vital (eteric); este necesară intervenţia la nivelul spiritual pentru a-i reda funcţionabilitatea iniţială, aceea de susţinător şi de coordonator funcţional şi structural al corpului fizic.

Corpul spiritual se vizualizează de culoare indigo şi se vede albastru-violet.

2.10.2.1. Dezvoltarea corpului spiritual

Dezvoltarea corpului spiritual se poate obţine şi prin sonoterapie (meloterapie). De asemenea, rezultate deosebite se obţin prin rugăciune, relaxare, meditaţie şi prin dezvoltarea corpului cauzal, care va influenţa şi nivelul superior imediat următor.

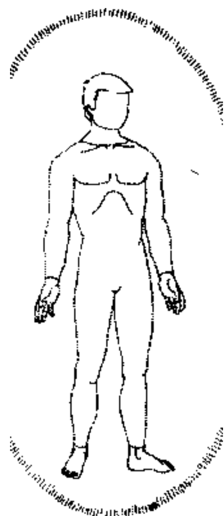
Figura nr. 11. Corpul spiritual

Indicatori de dezvoltare ai corpului spiritual sunt: dezvoltarea intuiţiei (puterea de a percepe armonia dintr-un obiect, concept sau fenomen); cunoaşterea legii armoniei lumii înconjurătoare şi dragostea către armonie şi frumos; agerimea memoriei vizuale şi auditive; practica de a pătrunde în vis; dezvoltarea vederii spirituale (cel de al treilea ochi); capacitatea de a vizualiza; simţul instinctiv al consonantelor sau disonanţelor.

2.10.3. Zona aurică a corpului atmic

Zona aurică a corpului atmic reprezintă partea cea mai subtilă a materiei vitale, componentă a sistemului fiinţă umană. Acest corp se **vizualizează de culoare violet şi** se vede **de culoare auriu-argintie, cu aspect opalescent, strălucitor.**

Tiparul (şablonul) vieţii se află încifrat la acest nivel. Zona aurică a corpului atmic prezintă un aspect dinamic, în continuă schimbare, după cum fiinţa umană face uz de propriul liber arbitru, de propria-i voinţă, pe tot parcursul vieţii si al devenirii sale.

2.10.3.1. Dezvoltarea corpului atmic

Indicatori de dezvoltare: spiritul de sacrificiu, dorinţa de a trăi pentru alţii; compasiunea şi credinţa; sensibilitatea inimii; credinţa si încrederea, aspiraţia spre unificare cu divinitatea.

Metode de dezvoltare: meditaţii combinate cu stări de relaxare, de unificare si dizolvarea Eu-lui, concentrarea atenţiei asupra inimii; perfecţionarea calităţilor ce duc la puritate: sinceritatea, veridicitatea, bunăvoinţa, cordialitatea, onestitatea şi bunăstarea.

2.11. Concluzii

Figura nr. 12. Corpul atmic

Ajunşi cu investigaţia noastră la acest subcapitol credem că ar fi bine venită o scurtă recapitulare care să permită prefigurarea unor concluzi clare. Şi anume:

• Aura reprezintă câmpul energetic care întrepătrunde şi înconjoară corpul tuturor vieţuitoarelor. Observată, aura prezintă mai multe niveluri distincte dar nu prezintă o structură fixă. Energia în mişcare acţionează în câmpul aurie ca un fluid aflat în mişcare, curgere şi transformare.

• Câmpul aurie manifestă spaţiul purtător al unor proprietăţi fizice şi informaţii emise de o sursă. El reprezintă rezultanta câmpurilor de natură diferită ale corpurilor subtile şi a altor câmpuri diferite: electrice, magnetice, electromagnetice, cu informaţiile aferente acestora.

• Corpurile subtile se manifestă prin spaţii tridimensionale subtile ale radiaţiei materiei. Spectrul cromatic al acestor spaţii se datorează fenomenului de reflexie multiplă al radiaţiei materiei la niveluri diferite faţă de distanţa de la corpul fizic.

Practic, are loc o reîntoarcere parţială a radiaţiilor în mediul din care au provenit atunci cana întâlnesc suprafeţe de separare între două medii.

• Culoarea diferitelor spaţii tridimensionale care înconjoară şi întrepătrund corpul fizic este de natură electromagnetică si este determinată de lungimea de undă.

• Centrii energetici subtili sunt legaţi de recepţia şi emisia energetică şi prezintă o cromatică specifică.

• Organismele vii — atât în stare fiziologică cât şi în stări fiziopatologice — sunt sediul unor emisii electromagnetice din diferite domenii spectrale: domeniul radiofrecvenţelor, infraroşu, spectrul vizibil, ultraviolet, gama etc.

• Răspunsul prin rezonanţă a organismelor vii la vibraţii de frecvenţă diferită ar putea fi realizat schematic în funcţie de centrii principali de emisie-recepţie.

• Acest răspuns imprimat pe suport fotosensibil va înregistra doar radiaţiile din spectrul vizibil si ultraviolet, în momentul descărcării de înaltă tensiune apare şi o emisie adiacentă în domeniul X.

• Straturile aurice subtile influenţează corpul fizic. Menţinerea corpului fizic în stare de sănătate fizică şi mentală optimă este în legătură strânsă cu circulaţia liberă a materiei vitale în straturile aurice.

• Zona evidenţiată prin electronografii, se află la nivelul aurei eterice vitale, care este considerată a fi cea mai densă, situându-se la periferia imediată a corpului fizic, cu extindere de unu până la trei centimetri.

• Aura eterică se află într-o zonă comună a celorlalte aure (astrală, mentală, cauzală etc.) aflându-se la baza acestora şi inclusă în acestea. Această zonă a aurei eterice, rezultantă a suprapunerii aurelor, reprezintă baza pentru acestea.

• Formele comune, purtătoare ale semnalelor cu o anume conformaţie evidenţiată prin electrografii reprezintă baza acestora şi anume — materia vitală. Prin intermediul ei se realizează **circulaţia informaţiei prin deplasarea energiei.** Dar cum energia este şi vibraţie, **deplasarea energiei are semnificaţia transmiterii vibraţiei de la o particulă la alta.**

• Aura eterică descrisă prin clarviziune ca învelind întreaga suprafaţă corporală este asociată cu starea de vitalitate, de sănătate a corpului fizic. Reacţia biolectroluminescentă la un impuls electric în această zonă de la suprafaţa corpului este în funcţie de starea funcţională a organelor, a tonusului fizic, hormonal şi neuropsihic. Stările de conştiinţă modificată influenţează atât parametrii fiziologici normali cât şi aurele şi centrii energetici subtili, deci implicit întreaga circulaţie energetică.

• Electronografia pune în evidenţă anumite forme şi conformaţii ale semnalelor electromagnetice care traversează aura eterică (interfaţa eterică). Aceste forme şi conformaţii sunt comune atât suprafeţei Pământului cât şi formelor anatomice componente ale sistemelor vii şi reprezintă, după cum afirmam şi anterior, **amprentele semnalelor electromagnetice care penetrează materia vitală.**

Cel care practică exercițiile propuse pentru dezvoltarea corpurilor energetice subtile provoacă schimbări în aspectele perceptibile prin clarvedere. Prin clarvedere ele sunt văzute ca un nor de luminozitate subtilă mai mult sau mai puțin intensă, în centrul căruia se află corpul fizic.

În aură se vede clar derularea instinctelor, dorințelor, pasiunilor, reprezentărilor etc. De exemplu, o dorință senzuală este resimțită ca o lumină de culoare roşu închis şi de o formă caracteristică. Un gând curat se imprimă în aură printr-o emanație violet-roşietică. Conceptul riguros aparținând unui logician apare prin forme galbene, clar conturate. Gândul confuz— emanat de un creier nebulos apare în forme şi culori şterse. Gândurile oamenilor cu prejudecăți, mărginiți, au un desen dar, rigid. Gândurile oamenilor receptivi apar cu contururi mobile şi schimbătoare.

Cu cât se progresează spiritual cu atât aura este mai ordonată. Aura omului a cărui viață interioară nu este armonioasă este confuză.

2.12. Corpul fizic

Materia componentă a corpului fizic se află sub cele trei stări de agregare: lichidă, solidă şi gazoasă, cuprinzând aceeaşi serie de elemente care intră în constituția solului şi subsolului pământului.

Corpul fizic, format din oase, carne, sânge şi nervi, cu diferite organe, reprezintă exteriorul ființei umane reale. El cuprinde tot ceea ce poate fi sesizat cu cele cinci simțuri dar şi de aparatura creată de către om pentru a-şi extinde simțurile sale.

Observațiile şi studiul ştiințific al corpului fizic au dus la cunoaşterea acestuia în totalitatea structurii sale intime, astăzi evidențiindu-se toată structura sa până la ultima celulă.

Dorim să punem în evidență un aspect căruia nu i se acordă atenția cuvenită. Astfel, frecvent, diferite deplasări, subluxații şi luxații osteopate scapă unui control medical obişnuit. Persoana antrenată în perceperea straturilor aurice poate detecta uşor perturbările pe care acestea le dau planului vital (eteric). Aceste perturbări dispar imediat în urma unui tratament kinetoterapeutic adecvat. **O poziție anormală a oaselor perturbă fluxul forțelor vitale.** Deplasările parțiale ale coloanei vertebrale determină dis-funcționalitate şi la nivelul subtil; astfel, atunci când inelele vertebrale ale coloanei vertebrale sunt chiar şi uşor deplasate, acestea apasă asupra nervilor legați de coloana vertebrală iar boala se va manifesta „ca efect al blocării fluxului energiei vitale prin nervi” (Dr. Still).

În cunoaşterea ființei umane este important să conştientizăm că în procesul evoluției acesteia, şi corpul fizic devine mai sensibil, iar o perturbare la nivelul dispunerii vertebrelor are ca efect o disfuncție a corpurilor subtile ce poate fi detectată fie prin mijloace tehnice moderne, fie folosindu-ne propriile simțuri.

2.12.1. Dezvoltarea corpului fizic

Indicatori de dezvoltare: sănătatea fizică, rezistența la efort, capacitatea de muncă, forța fizică, dorința de viață, aura energetică echilibrată.

Metode de dezvoltare: gimnastică, alimentația naturală, masaj, respirație corectă etc.

Metode de lucru cu corpul fizic: Medicina clasică acționează prin intermediul medicamentelor asupra corpului fizic, şi, prin intermediul lui, asupra corpului imediat următor (eteric). Alte tipuri de terapii acționează diferit:

- acupunctura: asupra corpului eteric şi fizic;
- cromoterapia: asupra corpului astral, eteric şi fizic;
- meloterapia: asupra corpului spiritual, mental, astral, eteric şi fizic;
- aromoterapia: asupra corpului astral, eteric şi fizic;
- homeopatia: diluțiile joase acționează asupra corpului eteric şi fizic; diluțiile înalte acționează asupra corpurilor astral, mental, cauzal, spiritual şi atmic;

• terapia reflexogenă: se bazează pe faptul că fiecare organ are o anumită zonă repartizată pe tălpi, palme, urechi (de fapt întreg corpul este un sistem holografic) care, stimulată, acționează asupra organului reprezentat;

• magnetoterapia: se bazează pe influența fluxului magnetic asupra corpurilor;

• masajul clasic manual: reprezintă prelucrarea metodică şi sistematică a părților moi ale corpului uman prin mijloace manuale sau instrumentale, în scopul de întreținere a sănătății şi bunei funcționări a organismului, în scop igienic, dar şi pentru prevenirea unor tulburări funcționale ca: surmenaj, edeme şi, nu în ultimul rând, tratarea unor afecțiuni organice şi funcționale, ca şi a traumatismelor aparatului locomotor. Acționează asupra corpului fizic şi eteric.

Capitolul III

Practica decodificării aurei folosind simțurile proprii

În cadrul acestei practici pe care o vom efectua împreună, cei dintâi profesori vor fi simțurile noastre. Prin dezvoltarea şi antrenarea acestora vom percepe diferențele de excitații sau diferențele de potențial, cum sunt definite în fizică, care vor forma baza cunoştințelor referitoare la subiectul supus observării cu ajutorul simțurilor. Prin simțire ne vom forma împreună o **bază comună pentru a dialoga referitor la aceste subiecte.**

Cu noile date percepute, între stările de conştiință trecute se va impune o selecție. Ceea ce vom investiga şi cunoaşte prin intermediul propriului corp nu va fi uitat. Pe măsură ce dumneavoastră veți deveni activi în practica propusă, se vor acumula noi cunoştințe pe baza diversității, a intensității senzațiilor, percepțiilor, emoțiilor, voinței, atenției şi concentrării proprii.

Activitatea decodificării aurei folosind simțurile subtile o vom organiza într-o formă progresivă, începând cu simțirea energiilor aurice cu palmele, avansând progresiv până la vederea aurei energetice cu ochii fizici.

Cerința principală pentru dumneavoastră este voința şi perseverența.
Prin această practică simțurile latente, interioare ființei noastre sunt aduse în stare de operabilitate . Practic, noi nu ne formăm acum aceste simțuri, ci doar le „trezim" din starea lor „adormită". Dezvoltarea percepțiilor aşa numite „extrasenzoriale"* sau „parasenzoriale" stimulează capacitățile de simțire, de percepție şi de atenție asupra propriei persoane şi a mediului înconjurător.

* vezi lucrarea **„Percepții extrasenzoriale. Manual pentru dobândirea si dezvoltarea simțurilor subtile",** autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, 1998, Editura Aldomar Extrasenzorial, Bucureşti, referent ştiințific şi cuvânt înainte de **Academician dr. Berdj Aşgian**.

3.1. Condiții necesare oricărei practici energetice

Pentru a realiza în condiții şi cu rezultate optime diferite practici energetice este necesară obținerea unei stări de relaxare care să permită o canalizare favorabilă a atenției spre scopul propus, întotdeauna este necesară o relaxare fizică şi mentală cât mai profundă.

3.1.1. Tehnici pentru relaxare fizică si mentală

Relaxarea înseamnă o deconectare generală a ființei umane față de activitatea sa cotidiană. Poate cuprinde tehnici variate, mergând de la odihna activă până la tehnici statice.

În sens restrâns, relaxarea este o tehnică, fundamentată ştiințific, care urmăreşte realizarea unei decontracții musculare şi nervoase, având ca «efect de repaus economisirea energiei fizice şi psihice, creşterea rezistenței organismului la stres, precum şi diminuarea efectelor neplăcute ale stresului deja instalat, în acelaşi timp se realizează o autoreglare a stărilor psihice.

Tehnicile de relaxare sunt studiate cu aparatură modernă în laboratoare, aplicațiile şi realizările deosebite ale acesteia făcând să crească interesul specialiştilor față de aceste tehnici.

O eficienţă deosebită în destinderea unui subiect se obţine **prin „antrenamentul autogen Schultz”*.** Acesta reprezintă cel mai răspândit sistem de relaxare la ora actuală şi cuprinde o serie de exerciţii care au scopul de a provoca subiectului realizarea senzaţiilor de greutate şi căldură în membre, de reglare a respiraţiei şi bătăilor inimii, de încălzire a plexului solar şi de răcoare a frunţii. Acest tip de antrenament are ca efecte observabile imediate o bună odihnă şi recuperare după efort, reducerea durerii dacă este cazul, întărirea eului, perfecţionare în tehnica introspecţiei, relaxare mai bună, mărirea capacităţii de concentrare şi memorare, creşterea autocontrolului voluntar.

* vezi **„Hipnoza şi forţele nelimitate ale psihismului[46],** autori Irina Holdevici şi Ilie P. Vasilescu, 1998, Editura Aldomar Extrasenzorial, Bucureşti.

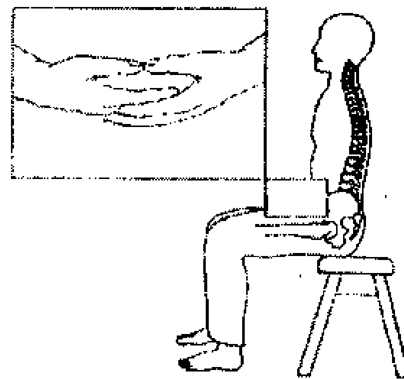
În continuare vom prezenta câteva tehnici simple pentru deconectarea fizică şi mentală, urmând ca dumneavoastră să folosiţi acea tehnică care vă este convenabilă.

3.1.1.1. Relaxarea fizică si mentală folosind protopostura

Protopostura** este un mod de a sta în poziţia şezând pe scaun, poziţie adecvată europeanului care o foloseşte în mod obişnuit în activitatea zilnică, faţă de poziţia şezând pe sol folosită în orient. Această postură este combinată cu , **focalizarea atenţiei si liniştirea mentală.**

** **Protopostură** — termenul şi tehnica prezentată de scriitorul Vasile Andru în „Oratio-mentis”.

Protopostura constă în aşezarea pe scaun fără sprijin pe spătar, cu zona dintre baza organelor genitale şi anus pe marginea scaunului, tălpile aşezate paralel la lăţimea umerilor, lipite total de sol. Mâinile sunt pe genunchi sau în „poală”, cu palma stângă aşezată peste palma dreaptă, cu degetele mari unul în prelungirea celuilalt, atingându-se uşor cu buricele, în aşa fel încât să fie într-un plan orizontal, sau se întrepătrund degetele şi dosul mâinilor, se aşează pe coapse, iar degetele mari se ridică vertical şi faţă în faţă şi se ating uşor. Bazinul se trage înainte printr-o mişcare de rotaţie spre în faţă şi în sus astfel încât „anusul să vadă soarele”.

Protopostura

Aproape că dispare curbura lombară, coloana vertebrală este dreaptă, bărbia apasă în gât şi spre în sus, astfel încât ceafa este perfect întinsă, creştetul împunge tavanul, senzaţia fiind aceea de agăţat cu o sfoară de creştet. Privirea este fixată în jos într-un punct situat pe podea, la un metru în faţă sau se închid ochii.

Un minut se **rememorează postura** prin concentrarea atenţiei spre extremităţi: creştet — tălpi, ceafă — bazin; concomitent se urmăreşte perfecta întindere a coloanei vertebrale, creştetul împunge tavanul, iar mâinile se întâlnesc în poală.

Încă un minut se concentrează atenţia pe **respiraţie: la inspir** se simte cum aerul pătrunde până în zona subombilicală, zonă care controlează emoţiile de-a lungul timpului şi prin urmărirea respiraţiei în această zonă, tot ceea ce este tensiune, este dizolvat, topit, rezultând o cantitate suplimentară de energie ce se deplasează în întregul corp. **Expirul** este prelung, eliberând complet zona subombilicală de emoţii şi tensiuni. Un alt minut atenţia se dirijează spre cele două aspecte ale protoposturii:

a) rememorarea posturii şi eventualele deficienţe se înlătură printr-o mişcare lină,

continuă;

b) observarea respirației fără a interveni în desfăşurarea ei normală.

Douăsprezece secunde lăsăm **mintea** goală, fără nici o direcție; se lasă să se liniştească aşa cum se linişteşte un val pe suprafața unui lac.

La sfârşit se expiră desfăcând mâinile si aşezându-le blând pe genunchi. Apoi se relaxează tot corpul făcând mişcări de aplecare şi rotire alternativ stânga — dreapta, față — spate, se întinde ca după un somn, iar dacă se simte nevoia se poate ofta, suspina, căsca.

3.1.1.2. Tehnica urmăririi respirației

Observând cu atenție respirația vom constata legătura strictă dintre aceasta şi starea noastră mentală. Orice tehnică de relaxare mentală trebuie să aibă în vedere această legătură. **Dacă dorim modificarea stării mentale modificăm respirația si procedeul este valabil si invers.**

O tehnică simplă şi deosebit de eficientă în relaxarea mentală este **„tehnica de urmărire a respirației"** timp de cincisprezece-optsprezece cicluri respiratorii. Această tehnică o recomandăm înaintea oricărei alte practici energetice şi constă în urmărirea pasivă a inspirației la baza celor două nări: urmărim, pur şi simplu cum aerul intră şi iese prin cele două nări. Atenția este îndreptată spre senzațiile declanşate de trecerea suflului respirator pe suprafața limitată de buza superioară şi baza nărilor. Actul respirator nu trebuie intensificat pentru ca presiunea sporită a aerului să producă senzații mai intense. Ne impunem hotărât numai urmărirea senzațiilor existente, fără modificarea voluntară a inspirului şi expirului.

3.1.1.3. Exercițiul de contractară a muşchiului bazinului inferior (MBI)

Dacă rememorăm cunoştințele despre rețeaua energetică şi cele referitoare la starea de vitalitate şi sănătate vom sesiza necesitatea unei bune circulații la nivelul sistemului energetic. Aceasta presupune şi o bună circulație la nivelul meridianului energetic plămân, care în plan fizic implică o respirație corectă şi completă. Din practica noastră, vă putem spune că, pentru stimularea circulației energetice, un efect deosebit îl are **exercițiul de contractură a muşchiului bazinului inferior,** prescurtat **MBI.**

Tehnica a fost studiată la Institutul de Biocibernetică din Viena unde au fost puşi în evidentă curenții de energie generați în timpul acestui exercițiu.

Traseul energiei este următorul:

1. Organele genitale, prin muşchiul bazinului inferior spre spate, până la perineu.
2. Zonele de conexiune ale sistemului neurovegetativ (dirijează excitația sexuală).
3. Capsula suprarenală (produce hormonii de excitație).
4. Măduva spinării (excitație de la muşchiul bazinului inferior spre creier si înapoi).
5. Centrul sexual (dirijează — dacă excitațiile sunt suficiente — reflexele sexuale).
6. Potențialul cerebral (se intensifică odată cu excitația sexuală si cu antrenamentul muşchiului bazinului inferior).

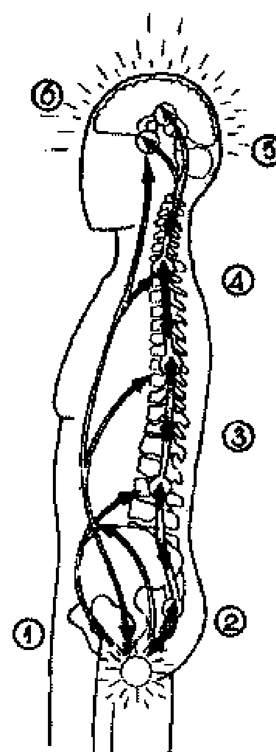

Figura nr. 13. Traseul circulației energetice la contractura MBI

Fazele de lucru ale exercițiului sunt următoarele:

- Se adoptă o ținută dreaptă, relaxată, pentru a crea posibilitatea unei bune circulații energetice.
- Pentru a simți zona de lucru se încordează repetat muşchiul bazinului

inferior, ca si cum am fi obligați să ne reținem necesitatea de urinare sau defecație.

- Se simte foarte bine cum se ridică muşchiul respectiv.
- Se încordează muşchiul şi se menține astfel în timpul inspirului.
- Se menține încordat în pauza de după inspir (circa două secunde apnee inspiratorie) şi se conştientizează această pauză.
- Se relaxează în timpul expirului.
- Se menține muşchiul relaxat în timpul pauzei de după expir (apnee expiratorie). Se conştientizează această pauză.
- Se continuă contractând muşchiul pe durata inspirului.
- Se lucrează cel puțin zece cicluri respiratorii.
- Se repetă exercițiul înaintea oricărei practici energetice si nu numai, ci oricât de des este posibil şi se efectuează pe perioade de timp care cresc ca întindere.

După circa cinci săptămâni de exercițiu intensiv se observă efectele acestuia; în mod vizibil: se îmbunătățeşte progresiv starea de sănătate fizică si psihică, gândirea funcționează mai complex, se intensifică intuiția, creativitatea, capacitatea de învățare. Toate aceste efecte se pot detecta în aură încă de la începutul practicării exercițiului.

De asemenea, efectele care se obțin la nivelul cortexului au fost evidențiate printr-un set de experimente desfăşurate într-o clinică de neurologie şi supervizate de un foarte cunoscut neurolog, profesor universitar doctor. Studiul detailat va fi prezentat într-o altă lucrare, acum dorim să exemplificăm doar un aspect: echilibrarea, sincronizarea funcționării ambelor emisfere cerebrale în starea alfa, cu întregul context de efecte benefice rezultante dintr-o asemenea stare a conştientei.

Exersând zilnic, dimineața, seara şi-n timpul zilei ori de câte ori se simte nevoia de forțe proaspete, după o perioadă de exersare (care este proprie fiecărui executant) se vor simți furnicături sau presiune (uneori chiar durere) uşoară în şira spinării şi pe frunte, în zona intraoculară. Acestea reprezintă semnalele pe fizic ale energiei stimulate prin intermediul muşchiului bazinului inferior (MBI). Se **realizează,** astfel, **circulația energetică fundamentală.**

3.2. Care ar fi mecanismul de lucru ce face posibilă perceperea aurei?

Sistemul energetic central emite radiații apropiate de ultraviolet şi infraroşu, iar retina ființelor sensibile poate fi excitată de undele electromagnetice din afara spectrului normal perceptiv. Retina sensibilă, datorită unor conexiuni diferite de cele normale în formarea simțului vederii, poate percepe direct aura*. Fiecare persoană îşi poate antrena ochii să perceapă şi să decodifice un tren de unde mai mare din spectrul luminii. Urmărind acelaşi scop, anume de a ne lărgi gama percepțiilor, putem, prin antrenament susținut, să ne perfecționăm şi alte organe de percepție, dezvoltându-ne simțul obişnuit, dar şi pe cele subtile.

In continuare vom prezenta o gamă largă de exerciții de pregătire şi antrenament în vederea dezvoltării simțurilor subtile pentru a putea detecta şi interpreta aura energetică proprie sau a unei terțe persoane.

* vezi anexa de la sfârşitul cărții.

CAPITOLUL IV

Exerciții de pregătire si antrenament în vederea detectării aurei

Gama exercițiilor specifice este foarte largă, fiecare dintre ele având posibilitatea să-şi extindă aria formatoare în funcție de scopul urmărit şi de percepțiile pe care fiecare urmăreşte să şi le extindă.

4.1. Pregătirea pentru identificarea câmpului aurie prin feeling

O etapă inițială în pregătirea pentru identificarea câmpului aurie prin feeling presupune obținerea unei deconectări cât mai complete față de mediul înconjurător. Pentru aceasta recomandăm exercițiile şi tehnicile de relaxare care urmăresc realizarea unei decontracții musculare şi nervoase, favorizând în acest mod circulația energetico-informațională. Acumularea de energie psihomentală şi fizică are ca rezultat şi diminuarea efectelor provocate de tensiunile acumulate în timp.

În urma efectuării unui exercițiu de relaxare în corp se obține o vibrație uniformă. Din acest punct de vedere, starea de relaxare este identică cu starea de concentrare, ritmurile vibratorii instalate în cele două stări sunt identice şi diferite față de ritmurile lente caracteristice stării de somn şi/sau de presomn.

În starea de relaxare se activează disponibilități latente ale ființei, apar senzațiile de greutate şi de căldură în segmentele externe ale corpului, atenția se concentrează, uşor în funcție de sugestiile sau de autosugestiile comandate diminuându-se interesul pentru stimulii externi.

Următoarea etapă în pregătire constă în conştientizarea senzației de relaxare pe care o acordăm cu o stare mentală de bine. Cele două stări se conştientizează simultan. Senzațiile sunt percepute în întreg corpul.

Ca efect cumulat al celor două etape se manifestă o nouă etapă, în care conştiința noastră depăşeşte stările de conştiință obişnuite, acordându-se diferențiat (intrând în rezonanță) cu stări de conştiință superioare. Ca efect al acestei etape se obține o transmutare a nivelurilor de energie, respectiv a nivelurilor informaționale.

Starea de conştiință necesară acestei etape este iubirea necondițională şi inspirația.

Parcurgând succesiv cele trei etape ne aflăm pregătiți pentru etapa de lucru efectiv — respectiv **feeling-ul câmpurilor energetice ale aurei sau al altor câmpuri energetice corespunzătoare unor organe sau zone anume.**

În **etapa feeling-ului propriu-zis,** conştiința celui care lucrează efectiv este pregătită pentru a fi cât mai receptivă şi este centrată în cele două mâini, simultan sau separat, după cum dorim.

Mâinile funcționează ca un detector, ele fiind complet relaxate. Suprafața activă a „detectorului" sunt palmele, eventual şi antebrațele care sunt dezgolite până la cot.

Receptorul subtil care înregistrează şi prelucrează datele senzoriale de la nivelul detectorului este **mintea*** Senzațiile care apar pot fi: furnicături, pulsații, înțepături, atracție, respingere; la început pot apărea şi senzații de durere sau neplăcere, de căldură, de plin, de gol, de vibrație sau alte senzații care nu pot fi descrise.

Se poate ca pentru început unii dintre dumneavoastră să nu conştientizeze nici un fel de

senzații. Această situație se poate manifesta fie din cauză că nu ne-am relaxat suficient fizic şi menta), fie din cauză că un gând sau o informație contrară anterioară se manifestă plenar. Depăşirea unei astfel de situații se face prin scuturarea energică a mâinilor în dreptul plexului solar timp de circa un minut, după care mişcarea de scuturare se stinge uşor simultan cu scuturarea uşoară a picioarelor. Pentru acelaşi efect se poate utiliza exercițiul de frecare energică a celor două palme concomitent cu urmărirea respirației timp de circa opt cicluri respiratorii.

Simțirea prin feeling a energiilor aurice ale ființei umane trebuie să pătrundă în conştiință. Simțul subtil al feeling-ului se manifestă (toate persoanele îl posedă latent) atunci când centrăm conştiința asupra acțiunii întreprinse.

Pentru a stabili configurația câmpului aurie prin feeling este necesar să se străbată câmpul radiant la diferite niveluri şi astfel se va putea detecta configurația lui*.

*** Energetica subtilă a ființei -** Doina-Elena & Aliodor Manolea, Ed. Aldomar, 1996

Sensibilitatea senzorială prin feeling pentru detectarea câmpului aurie este direct proporțională cu practica şi experiența acumulată.

4.2. Exerciții pentru perceperea apropierii altei persoane

Ştim deja că un sistem viu este înconjurat de vibrații specifice care formează ceea ce numim **„câmpuri energetice”** a căror rezultantă poate fi percepută sau pusă în evidență prin mijloace tehnice moderne şi este cunoscută sub numele de **„aură”.**

Dacă ne vom apropia de o altă persoană, de obicei, vom simți senzații de uşoare înțepături în special în partea superioară a corpului. Vom conştientiza prezența celeilalte persoane fără a o vedea sau auzi. Fazele de lucru ale acestui exercițiu simplu sunt:

- Ne aflăm aşezați în spatele unei persoane apropiate (fără ştirea acesteia) şi apropiem de ceafa sa un deget sau întreaga palmă la circa cinsprezece centimetri distanță.
- Observăm senzațiile resimțite şi le memorăm. Chestionăm persoana respectivă asupra senzațiilor resimțite.
- Schimbăm rolurile şi observăm senzațiile.

Vom practica acest exercițiu cu persoane diferite ca sex, vârstă, iar senzațiile le memorăm, **codificându-le într-un cod personal** pentru acest tip de percepții.

4.2.1. Exerciții pentru percepția dermică prin feeling a culorilor

Pentru acest tip de percepție se vor confecționa pătrate, cu latura de opt centimetri, din hârtie sau carton, colorate diferit.

Pentru început recomandăm exerciții cu trei culori: alb, roşu şi negru. Procedăm în felul următor:

- se aşează pătratul alb alături de pătratul negru;
- cu ochii închişi, palmele mâinilor sunt relaxate;
- se procedează la antrenamentul unei mâini, apoi a celeilalte mâini, urmând lucrul cu cele două mâini simultan;
- se ridică mâna la aproximativ zece-cincisprezece centimetri deasupra unuia dintre pătrate şi se execută mişcări uşoare de dute-vino în diverse direcții deasupra pătratului. Se menține mâna circa două minute deasupra;
- se observă senzațiile resimțite de mâna în mişcare şi cele resimțite în repaus deasupra pătratului. Se conştientizează senzațiile;
- se deplasează mâna direct deasupra celuilalt pătrat efectuând aceleaşi tip de mişcări;
- se observă senzațiile resimțite;
- în mod obişnuit, deasupra culorii albe se simte răcoare, iar deasupra culorii negre se simte

căldură, dar aceste senzații nu sunt „obligatorii”, pot apare şi altele, diferite;

- se rememorează senzațiile pentru a fi uşor recunoscute: cu ochii închişi, relaxați, se vor reține şi fixa, fără efort, senzațiile;
- se repetă şi se exersează cu recunoaşterea celor două senzații diferite la feeling-ul celor două culori;
- după ce am învățat să recunoaştem fără greşeli două culori vom exersa adăugând o a treia culoare, de exemplu culoarea roşie;
- se va proceda identic ca şi în cazul celor două culori de mai înainte, continuând până la memorarea exactă a senzațiilor percepute la culoarea roşie;
- după ce am exersat cu cele trei culori vom exersa adăugând o altă culoare şi tot aşa, până vom parcurge tot spectrul cromatic precum şi combinații ale culorilor componente.

4.2.2. Exercițiu de antrenament pentru perceperea prin feeling a formelor geometrice

4.2.2.1. Forme geometrice plane

Pentru acest tip de exerciții se pot folosi cărțile Zener*. Se va folosi un set cu câte cinci cărți din cele cinci tipuri de cărți. Scopul acestui exercițiu constă în a percepe prin feeling simbolul cărții extrase din pachet.

* sunt cărți de joc de mărime obişnuită, pe care sunt desenate câte un semn, figură geometrică: cerc, pătrat, stea în cinci colțuri, trei linii orizontale şerpuite (sinusoidale), triunghi echilateral.

Rezultate bune se obțin dacă vom proceda după cum urmează:

- Se va percepe separat prin feeling fiecare figură, aşa cum am procedat la exercițiul de feeling al culorilor.
- Se vor observa şi memora senzațiile.
- După o perioadă de antrenament pentru fiecare figură în parte, se va verifica experiența acumulată prin extragerea aleatorie a unei cărți din pachet şi se va percepe prin feeling simbolul acesteia, fără a întoarce cartea pe față.
- Pentru mai mult de zece cărți identificate din pachetul de douăzeci şi cinci de cărți înseamnă că începe să se manifeste o bună percepție a formelor geometrice prin feeling.

4.2.2.2. Forme geometrice spațiale

Prin acest exercițiu se intenționează antrenamentul detectării prin feeling a formelor spațiale, a golurilor şi a plinurilor acestor forme.

- Se urmăresc, memorează si compară senzațiile percepute la feeling-ul unor suprafețe convexe, suprafețe concave, suprafețe plane.
- Se urmăresc, memorează şi compară senzațiile percepute la delimitarea diferitelor suprafețe.
- Se urmăresc, memorează şi compară senzațiile unor forme geometrice variat colorate şi din materiale diferite în scopul identificării prin feeling a formelor, culorilor şi materialelor respective.

4.2.3. Exerciții de antrenament pentru detectarea prin feeling a unei plante vii dintre alte obiecte

Se introduc sub boluri mate diferite semințe: de exemplu semințe de dovleac, sau nuci, alune etc., un ou si o singură floare sau sământă încolțită.

Scopul exercițiului este să ne antrenăm pentru a detecta prin feeling floarea sau sământa

încolțită.

Se va proceda identic ca şi la feeling-ul culorilor, începând inițial cu feeling-ul fiecărui reper ales aflat la vedere, pentru a ne constitui mental un cod de percepție propriu fiecărui reper.

în faza următoare se va executa feeling-ul aceloraşi repere, de data aceasta ascunse sub boluri mate, cu scopul de a detecta reperul viu, ascuns, procedând prin feeling.

4.2.4. Exercițiu de antrenament pentru detectarea prin feeling a unei plante în suferință (bolnavă)

Se va proceda la fel ca în cazul antrenamentului pentru detectarea unui reper viu cu diferența că reperele exercițiului vor fi, de exemplu, mai multe frunze întregi de la o plantă şi o frunză bolnavă, cu o porțiune ruptă dar recoltam de la aceeaşi plantă sau copac.

4.2.5. Exerciții pentru palparea vibratorie a câmpurilor energetice (feeling)

Există două mijloace pentru **inițiere în palparea vibratorie** a câmpurilor energetice care înconjoară o ființă vie sau o altă formă de viață:

a) antrenament individual sau în grup;

b) palpare vibratorie pe un partener.

IMPORTANT! întotdeauna **găsim ceea ce Căutăm.**

Cel mai bun mod de a ne însuşi o anumită tehnică este să exersăm fără încetare. Cea mai mare piedică pentru noi înşine este mintea fiecăruia care spune „eu nu simt nimic”, în mare parte este adevărat, pentru că toate acestea nu există în domeniul spațiu — timp clasic, dar „ceva” infim este totuşi acolo. La palpare, încercați să vă obişnuiți cu ceea ce simțiți, conştientizați ceea ce faceți, scopul pentru care desfăşurați această activitate.

Fiecare dintre dumneavoastră, prin exercițiu, trebuie să-şi formeze **propriul cod de percepție.** Anumite persoane au furnicături, tremurături ale mâinii, altele simt ceva care îi împinge sau îi atrage, sau pot simți înțepături, senzația de cald, rece, presiune, gol, plin etc. Trebuie găsit acest cod, trebuie să fie cunoscut, stăpânit şi folosit. în timpul exercițiilor sau după efectuarea lor se pot face însemnări pentru a deveni propriul observator.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită modului de interpretare, pentru a nu afirma ceva nejustificat, nesigur.

4.2.6. Exerciții de percepere a energiilor între palme

Se freacă mâinile una de alta cu putere şi cu frecvență mare până apare senzația de încălzire a palmelor şi degetelor. Exercițiul se execută cu mâinile în dreptul plexului solar şi cu degetele spre înainte. După ce mâinile s-au încălzit, se opreşte mişcarea şi cu palmele lipite se încordează degetele ca şi cum s-ar urmări împingerea lor spre înainte. Se aşteaptă astfel până când senzația de căldură se uniformizează şi începe să dispară, încet, se depărtează palmele la o distanță de cinci-şase milimetri una de alta şi atenția este îndreptată spre senzația care apare între palme. Oricare ar fi senzația, e sigur că acel „ceva” apare şi se simte. Pe măsură ce palmele sunt menținute în aceeaşi poziție şi atenția este îndreptată cu constanță în acel loc, **senzația** simțită se **amplifică.** Când atinge o intensitate considerată maximă, se depărtează palmele una de alta, uşor, pentru a nu pierde senzația. Când pare a se diminua, palmele se țin la distanța obținută, atenția este concentrată în palme până când senzația se amplifică din nou.

Se continuă în acest mod astfel încât brațele să se deschidă la maximum permis pe lateral. Din acest moment, se execută o mişcare de apropiere a palmelor, începe să se simtă o presiune între palme, presiune ce creşte proporțional cu apropierea palmelor. Se simte ca şi când între mâini ar exista un balon umplut cu aer sau cu apă, care se opune apropierii

palmelor. Se reia exercițiul până când se obține siguranța repetabilității, iar senzațiile se percep din ce în ce mai clar, mai distinct.

După ce s-a căpătat siguranță şi încredere în **perceperea si existența câmpurilor energetice,** se încep exercițiile pentru **simțirea energiei în mişcare.**

4.2.7. Exerciții pentru simțirea energiei în mişcare

Pentru înregistrarea senzațiilor determinate de circulația energetică se pot efectua următoarele activități:

a) Mâna dreaptă, cu degetele uşor flexate, execută o uşoară mişcare de aruncare în direcția mâinii stângi, ca şi cum ar face valuri la suprafața unei ape, valuri care „lovesc" digul, malul format de mâna stângă. Senzația este de presiune intermitentă ce corespunde mişcării celeilalte mâini.

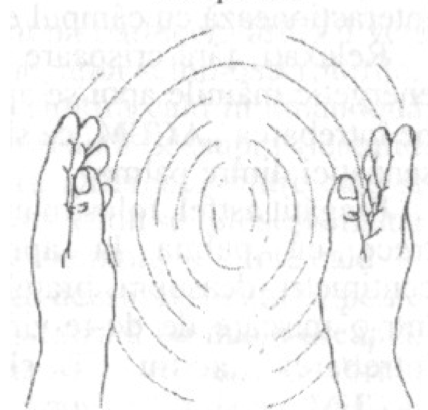
Se schimbă mâna, de data aceasta mâna dreaptă joacă rolul de analizor, de „dig", iar cu mâna stângă se fac „valuri".

Mâna care execută mişcarea trebuie să fie la o distanță suficient de mare pentru ca senzația simțită în cealaltă mână să nu fie influențată de curentul de aer care se formează.

b) Mâna dreaptă execută mişcări de rotație în plan vertical în sensul acelor de ceasornic şi ulterior în sens invers, în aşa fel încât să se formeze un vârtej, un **con energetic** cu vârful în centrul palmei stângi. Se analizează senzația apărută, care se simte ca o rotație cu spinul determinat de mâna efectoare, în acest caz — mâna dreaptă.

Se schimbă rolul mâinilor şi se execută mişcări de rotație în ambele sensuri. Se analizează senzația. Se repetă atât cât este necesar.

Exercițiul se efectuează în continuare în acelaşi mod, singura diferență fiind aceea că rotația se face cu degetul arătător de la mâna efectoare îndreptat spre palma analizor.

Figura nr. 14. Exercițiu de percepere a câmpurilor energetice între palme.

4.2.8. Exerciții de percepere a vibrațiilor câmpului energetic

Se urmăresc senzațiile care apar deasupra buzei superioare la trecerea aerului la inspir şi expir. Respirația se efectuează normal, fără a se forța. Se urmăresc senzațiile timp de cel puțin 18 cicluri respiratorii. Relaxați, echilibrați energetic, se freacă mâinile, apoi se apropie şi se depărtează palmele şi se pune întrebarea: **„ACUM, ce simt?";** după ce senzația a fost înregistrată, se aşează palma cu care se lucrează la aproximativ zece centimetri deasupra brațului celălalt şi se execută o uşoară mişcare de dute-vino pe concentrarea: **„acum, CE simt?"** şi observăm ce anume se petrece. Se accentuează senzația punând întrebarea: **„acum, ce SIMT?".**

Se conştientizează faptul că este vorba de marginea exterioară a câmpului energetic al mâinii. De asemenea, câmpul energetic al palmei care palpează se intersectează, interacționează cu câmpul energetic al celeilalte mâini.

Relaxați, fără crispare, se reia activitatea şi se freacă energetic mâinile apoi se apropie şi se depărtează palmele pe întrebarea „ACUM, **ce simt?".** Conştientizăm existența senzației dintre palme.

Pregătit astfel, folosim un partener în modul următor: se trece cu palma la aproximativ zece-cincisprezece centimetri deasupra brațului celeilalte persoane, încet, într-o mişcare de

dute-vino. Amândoi parteneri îşi pun întrebarea **„acum CE simt?"; „acum. ce SIMT?"; „ACUM, ce simt?".** După ce se realizează sentimentul de satisfacție, ca urmare a perceperii senzațiilor la o intensitate deosebită, se continuă scanarea întregului corp păstrând distanța inițială între palme şi corpul investigat.

4.2.9. Exerciții individuale şi cu partener pentru palparea vibrației câmpului energetic al diferitelor organe fizice

Lucrând pe sine, după ce s-au executat pregătirile pentru relaxare şi simțirea câmpurilor energetice între palme, se aşează ambele palme la o distanță de aproximativ zece-doisprezece centimetri de piept: mâna dreaptă deasupra plămânului drept, mâna stângă deasupra plămânului stâng.

Se urmăreşte senzația ce apare în fiecare dintre palme.

Păstrând mâna stângă ca martor, se deplasează mâna dreaptă deasupra ficatului. Se urmăreşte ce se simte şi concomitent se face comparația cu ce simte mâna cealaltă. Foarte uşor se evidențiază această diferență.

Se continuă cu alte organe din corp; se schimbă mâna de referință pentru comparație, ulterior se lucrează numai cu o mână, apoi cu ambele mâini simultan.

Mişcările sunt line si se ține mâna deasupra organului vizat până când senzația resimțită este foarte clară. Acest lucru nu înseamnă că trebuie neapărat să fie si foarte intensă.

Se execută acelaşi exercițiu cu un partener căruia îi veți simți câmpurile diferitelor organe, apoi schimbați rolurile.

Este posibil ca la plămâni să simțim cald în amândouă palmele, iar când punem mâna dreaptă deasupra ficatului să avem o senzație de furnicături. Diferența dintre cald şi furnicături este foarte clară. Uneori, când se foloseşte mâna dreaptă ca referință — şi în acest exemplu se simte cald — senzația resimțită de mâna stângă deasupra ficatului poate diferi de senzația de furnicături sesizată cu mâna dreaptă. Este un fenomen obişnuit şi înseamnă că ne vom forma diferite coduri de percepție pentru fiecare mână în parte.

4.2.10. Exerciții în grup pentru percepția câmpurilor vibratorii

Participanții stau în cerc ținându-se de mâini. Se respiră adânc de câteva ori pentru ca fiecare să se „centreze" interior. Respirația nu este zgomotoasă. Se încearcă liniştirea, calmarea minții, fără a se forța, se lasă lucrurile să se desfăşoare, să curgă pur şi simplu.

Se urmăreşte respirația timp de cincisprezece-douăzeci de cicluri inspir-expir, astfel încât gândurile se dizolvă de la sine, treptat, treptat.

Grupul „lasă" **energia să circule de la stânga la dreapta,** fiecare primeşte fluxul energetic prin mâna stângă şi o dirijează prin mâna dreaptă spre partenerul de alături, conştientizând acest lucru.

Fiecare încearcă perceperea a ceea ce se primeşte de la vecinul din stânga urmărind senzațiile care apar în palme şi în corp.

După circa cinci minute se încheie exercițiul şi fiecare pune pentru sine întrebarea: **„ACUM, ce simt?"** încercând să sesizeze ce resimte în acel moment.

4.2.11. Meditație în grup pentru percepția câmpurilor vibratorii

Exercițiul are acelaşi început ca cel descris la subcapitolul anterior.

Pentru a obține un efect puternic, este bine să se folosească un fundal sonor abia perceptibil, liniştitor, eventual cu sunete din natură, în spatele ochilor închişi vă **imaginați,** creați cu mintea un arc de lumină albă cu un diametru de trei-patru centimetri care pleacă din centrul pieptului vostru şi se leagă de centrul pieptului vecinului din dreapta. Fiecare simte legătura realizată cu arcul luminos venind din stânga. Simțiți ce se întâmplă, apoi prin arcul

luminos lăsați să treacă spre vecinul din dreapta ceea ce credeți că aveți mai bun în voi, mai altruist, **iubirea necondițională, cunoaşterea, înțelepciunea, compasiunea,** primind numai acelaşi lucru de la vecinul din stânga.

În acest moment s-a închis **cercul psiho-energetic.**

După zece minute, în spatele ochilor închişi se imaginează un bulgăre de **lumină alb-argintie sau aurie** alcătuit dintr-o energie elevată — de vibrație înaltă care presupune cele trei vibrații fundamentale ale universului: **iubirea necondițională, înțelepciunea si cunoaşterea.** Vizualizați acest bulgăre energetic şi întindeți gradat razele sale în jurul grupului. Progresiv, extindeți această **sferă de lumină** în toată încăperea iar ulterior şi în afară. Rămâneți astfel încercând să simțiți ceea ce se petrece.

După câteva minute, se **vizualizează** cum fiecare îşi retrage legătura de lumină de la vecinul din dreapta şi simte cum se retrage cordonul luminos al vecinului din stânga.

Se inspiră adânc de câteva ori, se desfac mâinile încet şi se revine AICI şi ACUM.

Fiecare se analizează punându-şi întrebarea „ACUM, ce fac?", „ACUM, ce simt?".

Cele trei câmpuri de forțe ale universului: iubirea necondițională, înțelepciunea şi cunoaşterea sunt cele ce determină schimbările şi salturile calitative în conştiința unui individ.

Iubirea necondiționată este cel mai important şi transformator dintre toate salturile, în terminologia greacă această iubire este foarte aproape de **PHYLOS — iubirea frățească** şi frumos echilibrată, între **EROS — iubirea sexuală, emoțională şi iubirea pur spirituală.** Iubirea necondițională leagă trupul cu sufletul şi se manifestă prin **deschiderea centrului energetic al inimii.**

Înțelepciunea este esența întregului beneficiu net pe care sufletul 1-a extras din totalitatea experiențelor sale. In filozofia orientală se specifică faptul că sufletul beneficiază de transformarea experienței în înțelepciune, după consumarea experienței. Este necesar să se facă diferența între înțelepciune şi inteligența care este supusă **Marelui Suflet,** este o reprezentare temporară şi un instrument al său, un organ al sufletului destinat să culeagă experiențe din lumea exterioară pentru a le raporta apoi esenței sale adevărate. Poarta spre manifestare a înțelepciunii este centrul energetic din creştet — **sahasrara.**

Cunoaşterea este întreaga masă de fapte, cu judecăți formate asupra lor si concluziile ce pot fi extrase din aceste judecăți.

Corpurile energetice pot fi scanate fără ca persoana căreia i se face această scanare să fie dezbrăcată. Prin aceste scanări se poate diagnostica cu precizie orice perturbare a câmpului, fie că este făcută per total sau scanăm doar un câmp anume, specific unui organ.

Câmpurile de boală se detectează după energia radiată (vibrația) din țesutul patogen.

4.2.12. Exercițiu pentru conştientizarea aurei umane prin feeling

Exercițiul se poate executa cu un partener si cuprinde următoarele etape:

- Partenerul se află cu spatele spre noi.
- Ne apropiem de partener de la o distantă de aproximativ un metru si jumătate, prin spatele lui. Mâinile sunt întinse în față cu palmele relaxate şi degetele uşor flexate.
- În momentul în care palmele noastre au atins un prag vibrațional (se schimbă senzația inițială din palme sau doar intensitatea acesteia), împingem în acest prag si apoi ne îndepărtăm încet lăsându-1 să revină la poziția inițială. Repetăm în linişte aceste mişcări de mai multe ori, detectând senzațiile percepute la nivelul palmelor, fiind atenți totodată la senzațiile vizuale.
- Se chestionează subiectul asupra senzațiilor resimțite în timpul

Figura nr. 15. Exercițiul pentru simțirea aurei energetice

exercițiului.
• în timpul exercițiului se va observa balansul subiectului spre în față, spate, după cum noi vom împinge sau atrage pragul vibrațional auric.
• Se conştientizează interdependența corpurilor subtile cu cel fizic precum şi influența care se poate exercita asupra fizicului prin intermediul corpurilor energetice.

*4.2.13. Testarea aurei prin feeling la o terța persoană**

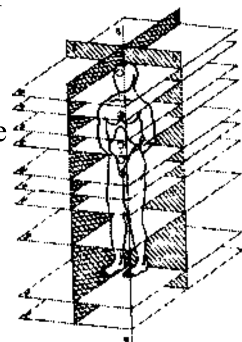
* Pentru amănunte vezi **Feeling — Manual pentru lucru energetic cu palmele** — autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, Editura Aldornar Extrasenzorial, Bucureşti, 1997.

Cu degetele uşor flexate şi cele două palme alăturate, fără a se atinge una de alta, ne apropiem spre centrul corpului subiectului de investigat după cum am specificat, de la o distanță de circa un metru şi jumătate. Continuăm apropierea până când palmele noastre vor detecta pragul vibrațional aurie. Odată detectată marginea câmpului aurie, palmele noastre se deplasează încet spre nivelul tălpilor pipăind uşor peretele aurie. Vom acționa mai întâi din fața subiectului; ne deplasăm apoi în spatele acestuia şi executăm aceiaşi mişcare de palpare a peretelui aurei continuând identic şi cu părțile laterale.

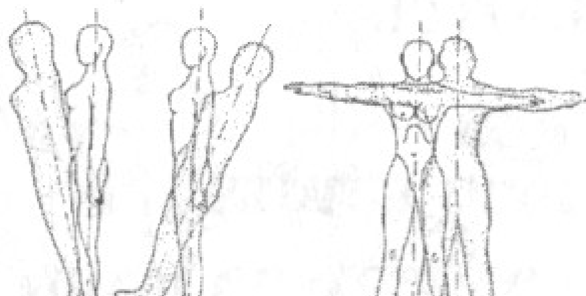
Deplasarea palmelor se execută cu o viteză mică. Se conştientizează „inteligența” proprie a mâinilor care pur şi simplu se deplasează, ştiind parcă ce anume au de făcut şi cu ce anume viteză să execute ceea ce au de făcut.

Observăm, urmărind doar cu privirea, ce execută mâinile şi înregistrăm senzațiile percepute.

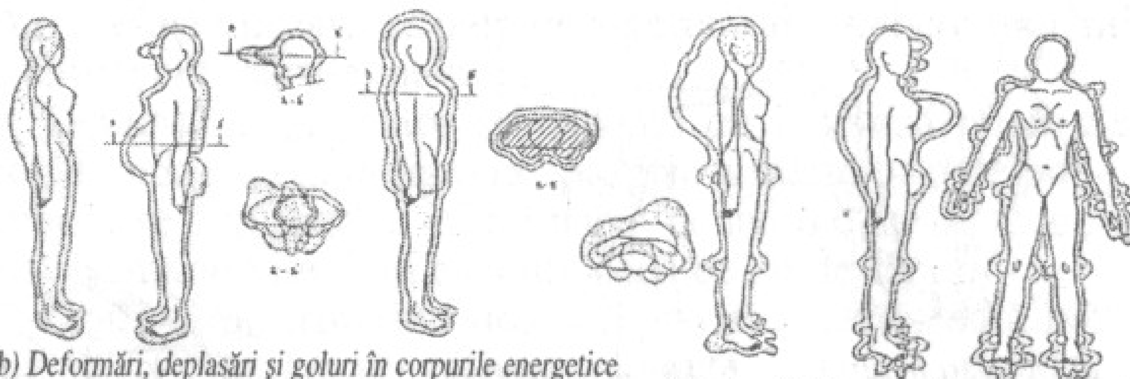
În momentul în care se simte bordura aurei se înregistrează intensitatea senzației. Forma spațială a aurei se determină comparând intensitatea senzației inițiale (I_0) cu intensitatea de la un moment dat (I_x). Atunci când intensitatea percepută este mai mare palmele, în deplasarea lor descendentă, se depărtează de subiect până se resimte intensitatea senzației de început. Bineînțeles că reciproca este valabilă: la intensitate mai mică decât I_Q, palmele se apropie de corpul fizic. Folosind această metodologie se pot determina acumulările energetice sub forma unor deformări spre exterior sau deficitele energetice sub forma unor intrânduri, a unor părți subțiate, mai apropiate de corpul fizic. De asemenea, se pot evidenția — în afara deformărilor — şi decalările, deplasările, rupturile şi fisurile aurice, **în premieră pe plan mondial am prezentat deformările, decalările, deplasările, rupturile si fisurile corpurilor energetice în anul 1996, în lucrarea „Energetica subtilă a ființei umane”.**

După cum am afirmat şi mai înainte, gama exercițiilor este nelimitată şi în funcție de scopul pe care-1 urmărim putem alcătui şi alte exerciții de antrenament.

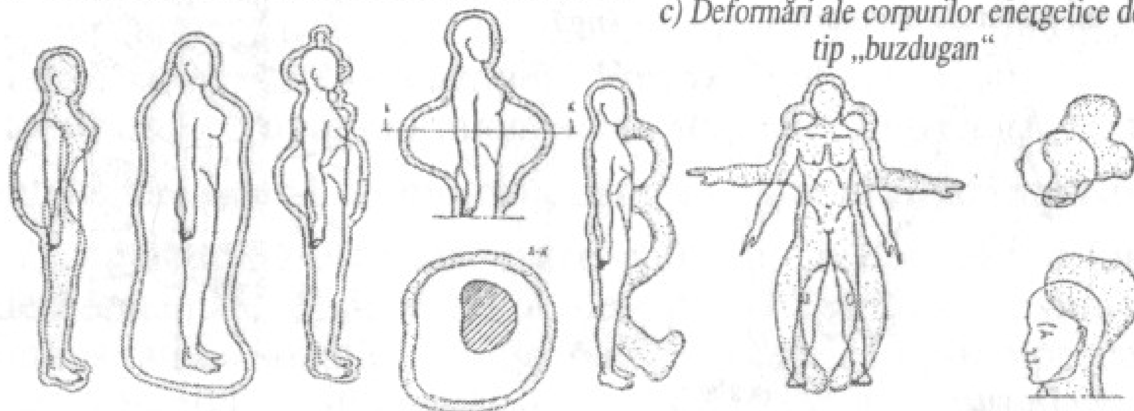

b) Deformări, deplasări şi goluri în corpurile energetice

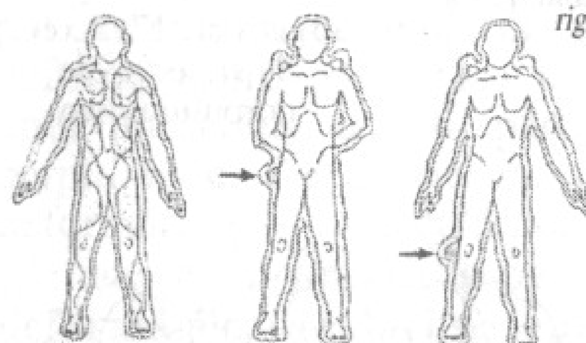
c) Deformări ale corpurilor energetice de tip „buzdugan"

d) Goluri în corpurile energetice

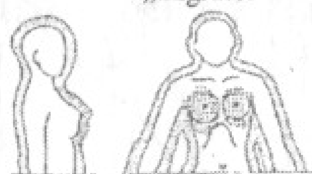
e) Deformări, deplasări şi goluri în corpurile energetice care sunt rigidizate, au o poziţie statică în mod cvasipermanent

f) Deplasări şi deformări ale corpurilor energetice în regiunea capului

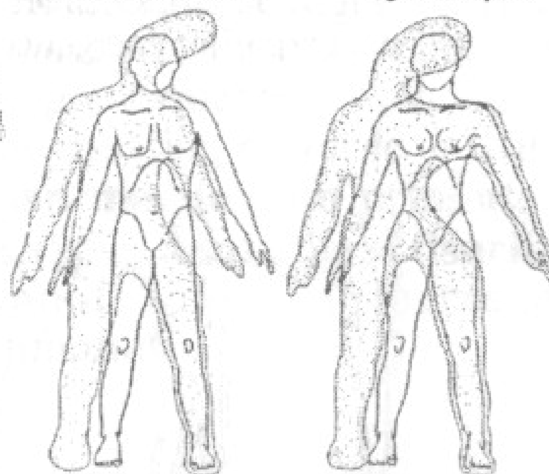
g) Deformări de tip „armură"

h) Deformări de tip „migrator"

i) Fisuri în corpurile energetice

j) Deplasarea şi deformarea corpurilor energetice cu suprafeţe de ancorare piciorul stâng şi jumătatea dreaptă a corpului

g) Deplasarea şi deformarea corpurilor energetice cu suprafeţe de ancorare piciorul stâng, mâna stângă şi jumătatea superioară a capului

CAPITOLUL V

Pregătirea pentru vederea aurei energetice cu ochii fizici

5.1. Antrenament pentru obținerea privirii centrate

Primele exerciții pentru a obține **privirea centrată** sunt cele de citire fără să se clipească; la început câteva cuvinte, apoi un rând, iar după câteva zile mai multe rânduri.

În semiobscuritate se privește câtva timp fix, în față; apoi fixați privirea pe un cerc cu diametrul de 26 mm, colorat în albastru şi care are în centrul cercului un punct alb cu diametrul de 6 mm. Această bulină colorată este desenată în centrul unui carton alb cu laturi de cel puțin 20 centimetri. Cartonul îl aşezăm vertical, la înălțimea ochilor, la o distanță de 2 — 2,5 metri. Priviți acest punct timp de 15 secunde, faceți o pauză de un minut, apoi fixați punctul timp de 30 de secunde, după care faceți o pauză de un minut. Se continuă până când veți reuşi să țineți ochii deschişi fără să clipiți, timp de **zece minute.** Acest deziderat nu se obține în prima zi, ci se lucrează gradat timp de aproximativ două săptămâni. Exercițiile nu se execută de mai mult de trei ori pe zi, iar dacă ochii lăcrimează, se întrerupe exercițiul şi se pune pe pleoape un şervețel ud. Se poate folosi infuzia de albăstrele si/sau sulfină.

5.2. Gimnastica oculară

Se pot executa şi mişcări ale globilor oculari în cadrul aşa numitei **gimnastici oculare,** începeți prin a privi cât mai sus cu putință, apoi cât mai jos, bineînțeles fără a mişca din cap. Apoi deplasați ochii la stânga, la dreapta şi ulterior stânga-sus — dreapta-jos şi dreapta-sus — stânga-jos. Mişcările circulare de acelaşi număr de ori într-un sens şi în celălalt încheie ciclul. Aceste mişcări **relaxează şi în acelaşi timp tonifică aparatul vizual.** Se recapătă elasticitatea muşchilor oculari, se dezvoltă privirea periferică, creşte acuitatea vizuală, se irigă ochiul mai bine, treptat se elimină tensiunile interioare, calmează.

Pentru persoanele care au probleme cu vederea recomandăm un exercițiu simplu dar deosebit de eficient, în picioare, cu mâinile în şolduri se lasă capul pe spate şi se continuă aplecarea cu tot corpul atât cât este posibil. Ochii privesc spre frunte încercând să vadă pardoseala într-un punct situat cât mai aproape de tălpi. Gura este căscată liber, respirația normală, liniştită. Se execută de trei ori pe zi câte trei minute, începând cu un minut, după care durata creşte.

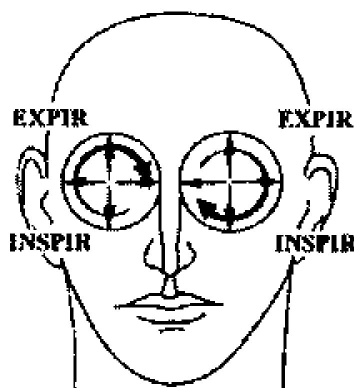

Figura nr. 19. Exercițiu de gimnastică oculară

În a treia săptămână de exerciții de antrenament pentru obținerea privirii centrate, folosiți şi un al doilea carton de aceeaşi mărime şi cu acelaşi cerc albastru cu bulină albă în centru. Cartoanele se aşează unul lângă altul la o distanță de douăzeci de centimetri. Se priveşte timp de treizeci de secunde cartonul din stânga apoi se priveşte tot treizeci de secunde cu ochiul stâng cartonul din stânga iar cu ochiul drept cartonul din dreapta. Următoarele treizeci de secunde se priveşte un carton, cel din dreapta, apoi, treizeci de secunde, cu ochiul drept se priveşte cartonul din dreapta şi cu ochiul stâng cartonul din stânga. Se repetă de trei ori pe zi.

In a patra săptămână se execută de două ori exercițiul celei de a treia săptămâni după care, cu ochiul stâng se priveşte punctul din pătratul din dreapta şi cu ochiul drept se priveşte punctul din

pătratul din stânga. Se execută de trei ori pe zi, până la cinci minute de fiecare dată, timp de un an de zile.

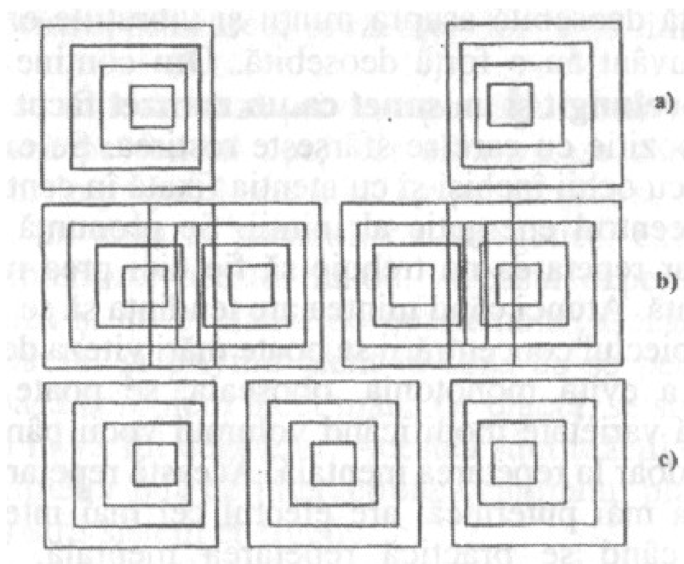

Figura nr. 20. Exercițiu de focalizare a privirii

O altă metodă pentru formarea privirii focalizate este prezentată în continuare. Se privesc cele două pătrate ce conțin în interior alte pătrate care sunt deplasate spre linia imaginară de separare a pătratelor. Această privire are caracteristica focalizării ei mai aproape de cap, la o distanță de aproximativ douăzeci de centimetri de carton. La început, în cazul menținerii focalizării privirii în acelaşi punct, apare o suprapunere decalată a pătratelor (b), iar ulterior, cu specificația menținerii focalizării, va apare un al treilea pătrat ce va avea pătratele interioare centrate care vor da impresia de spațialitate (c)*.

* **atenție:** imaginea este micşorată. Pentru antrenament folosiți desenul (a) cu distanța dintre pătratele inferioare (cele mai mici) de aproximativ 6,5 cm.

5.2.1. Un alt exercițiu

Exercițiul sonor folosind silaba **om**, această silabă care cuprinde toate vibrațiile energiei universului, exercită o influență deosebită asupra minții şi vibrațiile emanate de acest cuvânt au o forță deosebită. Om conține un **sunet vocal prelungit** şi un **sunet ca un zumzet** făcut cu buzele lipite, poziție cu care se sfârşeşte rostirea. Se execută, de obicei, cu ochii închişi şi cu atenția fixată în centrul frunții sau în centrul energetic al inimii. Se pronunță clar, fără efort, iar repetarea nu trebuie să fie nici prea rapidă nici prea lentă. Atunci când mintea are tendința să se acomodeze cu obiectul concentrării se poate mări viteza de repetare. Pentru a evita monotonia, oboseala, se poate obține o anumită varietate modificând volumul vocii până când se ajunge doar la repetarea mentală. Această repetare mentală este cea mai puternică, are efectul cel mai intens. Chiar atunci când se practică repetarea mentală, începerea exercițiilor se face prin repetarea cu voce tare a silabei energetice aum de trei, şase sau de douăsprezece ori.

Dacă ne astupăm urechile cu podul palmelor şi intonăm om vom simți vibrațiile la nivel fizic.

5.3. Exerciții pentru observarea unor câmpuri ce înconjoară un obiect sau o ființă vie

• Un mod simplu pentru observarea câmpurilor energetice subtile este să te relaxezi, întins pe iarbă, să priveşti albastrul cerului, sau, destins, să priveşti pur şi simplu cerul, indiferent de anotimp. După o perioadă de timp pe cer se pot observa mici puncte sau uneori pete negre care apar şi dispar, părând că se mişcă. Se continuă observarea şi după ce se lărgeşte câmpul vederii, începe perceperea unui câmp ce pulsează în mod sincron, în zilele însorite aceste

„bile” de energie sunt strălucitoare deplasându-se rapid. Dacă cerul este înnourat, ele sunt translucide şi se deplasează mai lent. în oraşele poluate ele sunt mai întunecate, mai rare şi se deplasează foarte lent. Locul cel mai propice pentru sesizarea prezenţei lor este în vârful munţilor.

- Dacă se concentrează privirea pe vârful unui copac ce se profilează pe fondul unui cer albastru, se zăreşte un halou de jur-împrejurul acestuia. De asemenea, se observă o vibraţie, un dans al particulelor energetice, extrem de fine, din interiorul acestui halou. Această experienţă se poate realiza şi cu o plantă de apartament, aşezând-o în lumina soarelui şi privind atent la ceea ce se petrece în jurul ei. Dacă apropiem încet mâna de plantă, se simt vagi furnicături în vârful degetelor. Acestea sunt reacţii energetice ale palmelor faţă de interacţiunea câmpului plantei cu propriul nostru sistem energetic.
- O altă experienţă o putem efectua cu plante proaspăt tăiate, în lumina soarelui în jurul acestora se observă un înveliş energetic de un albastru foarte puternic. După circa zece minute de la tăiere, culoarea învelişului energetic se schimbă treptat către maron, pentru a deveni apoi de nuanţa sângelui.

Obiectele neanimate au şi ele o emanaţie energetică, ştiinţa care se ocupă cu studiul acestor fenomene numindu-se **formologie.**

- **O altă experienţă:** Pe o farfurie albă, fără desene, pentru a nu ne distrage atenţia, se pune o lumânare care se aprinde. Se aşează farfuria cu lumânarea astfel încât flacăra să fie la înălţimea ochilor şi la o depărtare de cel mult un metru. Se priveşte flacăra fără a se gândi special la ea, un timp mai îndelungat. La un moment dat, lumina acesteia, iniţial de culoare galbenă, va căpăta un halou cu irizaţii de culorile curcubeului.

5.4. Exerciţiu de vedere a câmpurilor energetice ale mâinilor

Se execută într-o cameră mai întunecoasă, în clarobscur. Se freacă mâinile una de alta, apoi se distanţează şi se apropie palmele până când „ceva” prinde contur şi începe să se manifeste între cele două palme, întreaga atenţie este dirijată spre cele două palme, cu întrebarea „ACUM, ce simt?”.

Se aşează mâna dreaptă (stângă) la aproximativ cincizeci-şaizeci de centimetri depărtare de ochi având ca fundal o foaie de hârtie albă, un perete alb etc. Având corpul cât mai relaxat, se percepe cu încetul spaţiul dintre degetele răsfirate, fără a privi albul foii, şi fără concentrare, în acel spaţiu şi în jurul degetelor se vede un contur de consistenţa ceţii, de culoare alb-gri sau apare un fel de zonă de reverberaţie asemănătoare cu suprafaţa tremurătoare, transparentă, formată în aerul cald de deasupra unui foc, de deasupra asfaltului încins de pe şosea sau de la suprafaţa unui câmp ars de soare şi care dogoreşte.

Figura nr. 21 Aura palmei

Se mişcă uşor degetele şi se observă cum acest contur urmează mişcarea degetelor; se roteşte mâna pentru a privi dosul palmei. Fenomenul apărut se menţine chiar dacă se apropie sau dacă se depărtează mâna de fundal. Haloul care se observă la început mai subţire poate avea nuanţe de culoare albastră

Folosind un fundal deschis la culoare mâinile se apropie încet una de alta cu vârfurile degetelor aşezate unele în prelungirea celorlalte. Când ajung la aproximativ trei-patru centimetri unele de altele, începe să se zărească în jurul acestora o ceaţă alb-albastră care este unificată între degete. Dacă se mişcă o mână în sus şi cealaltă în jos, ceaţa se întinde până când ajunge să „se mute” la degetul cel mai apropiat. Se reia exerciţiul.

Aceste experiențe efectuate în timp ajută la **dezvoltarea clarvederii, a vederii aurei,** respectiv a câmpului energetic.

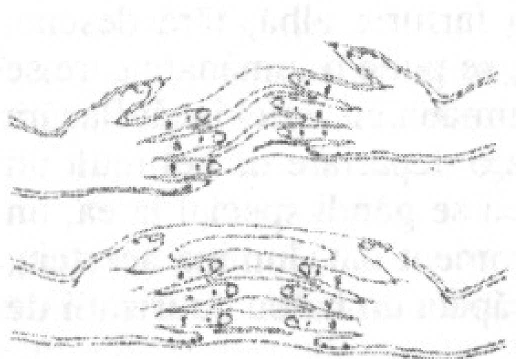

Figura nr. 22. Exercițiul de vedere a aurei mâinilor

5.5. Exerciții de antrenament pentru perceperea aurei cu ajutorul bulinelor colorate.

Exercițiile prezentate în continuare se pot executa cu ajutorul unei alte persoane, dar se pot efectua şi de unul singur.

Începem cu situația în care sunteți ajutat.

Pe fondul unui ecran alb sau a unui perete văruit, „persoana" pe care o vom denumi **„subiect"** ține în dreptul pieptului un carton alb de aproximativ 60 x 50 cm pe care este lipită o bulină colorată. Se folosesc, pe rând, şapte cartoane pe care sunt lipite şapte buline de culoare primară (roşu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo şi violet). Subiectul are o prezență pur statică, inactivă.

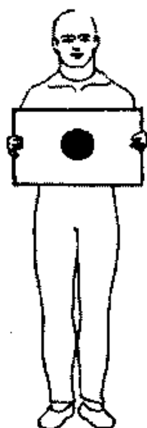

Figura nr.23 Poziționarea cartonului cu buline colorate

Persoana „activă", cea care execută tehnica, se postează la o distanță de aproximativ doi metri şi jumătate şi desfăşoară activitățile etapizate prezentate în continuare.

ETAPA I

a) Timp de cincisprezece-douăzeci de secunde se concentrează privirea în centrul bulinei colorate ceea ce are drept rezultat apariția unui „halou" de culoare complementară în jurul bulinei colorate.

b) Se urmăreşte cu privirea circumferința bulinei colorate, ceea ce face ca haloul culorii complementare din jurul ei să fie egal cu unu şi jumătate diametre inițiale.

c) Concentrarea privirii în centrul bulinei colorate face să se perceapă o nouă bulină, de culoare complementară, care se suprapune şi depăşeşte culoarea de bază inițială.

Figura nr. 24. Concentrarea privirii pe bulina colorată

ETAPA a II-a

Se fixează privirea în centrul frunții subiectului şi se observă suprapunerea culorii complementare peste fața subiectului.

ETAPA a III-a

Se ridică şi se fixează privirea la aproximativ un lat de palmă deasupra creştetului subiectului. După a doua pulsație a culorii (în mod natural culoarea dispare şi apoi apare din nou), aceasta începe să devină difuză, iar aria de percepere se extinde spre gât şi umeri. Ceea ce se percepe în acest ultim moment este aura energetică. Când se priveşte deasupra creştetului, se urmăreşte ca, pe lângă fixitatea privirii în punctul ales, să se cuprindă cu vederea periferică şi lateral, capul, gâtul şi umerii subiectului.

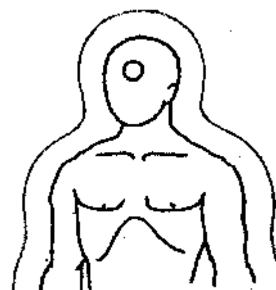

Figura nr. 25 Apariția aurei energetice

Exercițiul se începe cu culoarea roşie şi se sfârşeşte cu violet şi nu trebuie să dureze mai mult de cincisprezece minute pe zi, în

total.

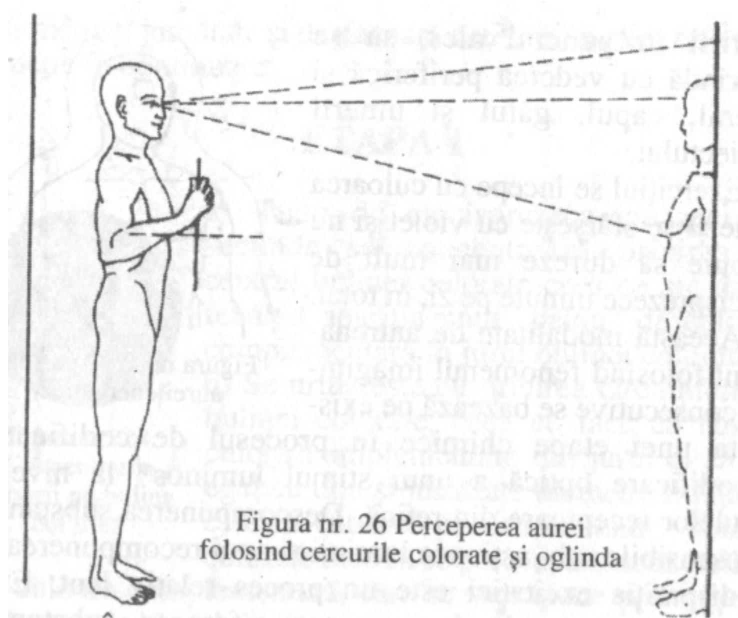

Figura nr. 26 Perceperea aurei folosind cercurile colorate şi oglinda

Această modalitate de antrenament folosind fenomenul imaginilor consecutive se bazează pe existenţa unei etape chimice în procesul de codificare-decodificare optică a unui stimul luminos* la nivelul celulelor receptoare din retină. Descompunerea substanţei fotosensibile sub acţiunea luminii şi apoi recompunerea ei la dispariţia excitaţiei este un proces relativ lent. Este necesar un anumit timp pentru refacerea substanţei fotosensibile din care stimulul respectiv a consumat o mare cantitate, retina rămânând imprimată de către acesta.

* vezi anexa de la finalul lucrării.

5.5.1. Tehnica de percepţie a aurei cu ajutorul cercurilor colorate folosind oglinda

Se pot folosi şi buline colorate de dimensiuni mai mici aşezate pe un carton suport. Se poate folosi câte un carton pentru fiecare culoare sau toate culorile pot fi aşezate pe acelaşi suport, în acest caz, culorile care nu se folosesc se acoperă cu un alt carton sau cu o foaie de hârtie.

Caracteristic în acest caz este faptul că acest carton se ţine de către persoana „activă" care îl priveşte de la o distanţă convenabil aleasă, în funcţie de mărimea cercurilor colorate, în continuare se execută aceleaşi operaţiuni în etape.

Atunci când nu puteţi beneficia de ajutorul altei persoane, folosiţi propria imagine reflectată. In acest fel veţi fi şi „subiect" şi persoană „activă", în plus faţă de materialele folosite în situaţia anterioară, mai este necesară o oglindă fără defecte, care să nu distorsioneze imaginea. Ea trebuie să fie suficient de mare pentru a vă cuprinde imaginea cel puţin de la talie în sus atunci când sunteţi la o depărtare de doi metri şi jumătate de aceasta. Fondul pe care îl vedeţi în oglindă trebuie să fie de culoare deschisă şi uniformă, pentru a nu distrage atenţia.

Diferenţa dintre cele două modalităţi de execuţie prezentate este aceea că, în al doilea caz, vă vedeţi aura proprie şi vă veţi privi pe dumneavoastră înşivă, în această situaţie, pentru început, vor fi necesare câteva momente pentru obişnuirea cu propria imagine. Este la fel ca atunci când vă auziţi, prima dată, vocea înregistrată pe bandă audio.

5.2.2. Tehnica de percepție a aurei cu ajutorul cercurilor colorate folosind proiecția luminoasă pe un fond colorat

Următorul mod de antrenament pentru vederea aurei foloseşte fonduri colorate, create prin proiectarea unei culori pe un ecran alb care se află în spatele „subiectului". Caracteristica acestei tehnici este faptul că sursa luminii colorate este amplasată între „subiect" şi ecran sau lateral în acest mod se luminează numai fondul, nu şi „subiectul", încăperea unde se lucrează este luminată în clar-obscur, în aşa fel încât lumina proiectată să aibă intensitatea necesară, iar când aceasta se întrerupe „subiectul" să se poată distinge uşor.

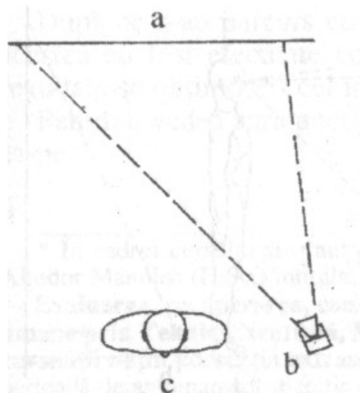

Figura nr. 27. Amplasarea în lateralul subiectului a sursei luminoase (vedere de sus) a) ecran; b) sursa luminoasă; c) subiectul

Indiferent de modul de amplasare a sursei luminii colorate (se folosesc filtre ale culorilor de bază) aceasta se pune în funcțiune timp de cincisprezece-douăzeci de secunde. In acest timp, persoana activă, cea care execută antrenamentul, priveşte subiectul în punctul situat în centrul frunții (chakra ajna) în aşa fel încât privirea periferică să cuprindă şi fondul colorat.

După ce intervalul de timp a trecut, se stinge sursa luminoasă (de preferat de către „subiect") şi se priveşte în continuare în acelaşi punct, pe fondul culorii complementare remanente apărute. Aceasta are tendința de a se estompa şi chiar dispare la un moment dat. în acest caz, se menține privirea în punctul ales şi culoarea complementară reapare.

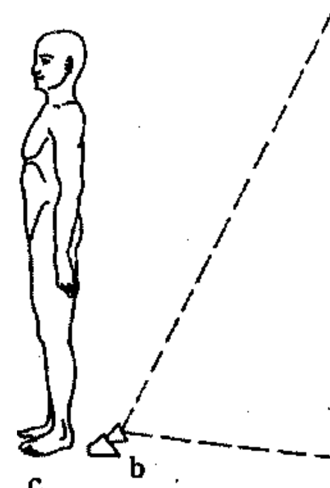

Figura nr.28. Vedere a amplasării în spatele subiectului a sursei luminoase (vedere laterală) a) ecran; b) sursă luminoasă; c) subiectul.

După câteva secunde se ridică privirea deasupra creştetului la o distanță de un lat de palmă. Fără a schimba direcția privirii, cuprindeți în aria vizuală cât mai mult din corpul subiectului. Se observă o difuzare şi „întindere" a culorii complementare în zona cuprinsă cu privirea şi care urmăreşte vag forma corpului la o anumită distanță față de acesta. Apare, mai devreme sau puțin mai târziu, o schimbare de nuanță şi chiar a culorii complementare, apariția altor culori. Uneori se manifestă o irizație sau o zonă alburie, cețoasă în jur.

Atunci când nu avem ajutor, folosim oglinda ca în figură, executând aceleaşi operațiuni şi etape ca la celelalte exemple.

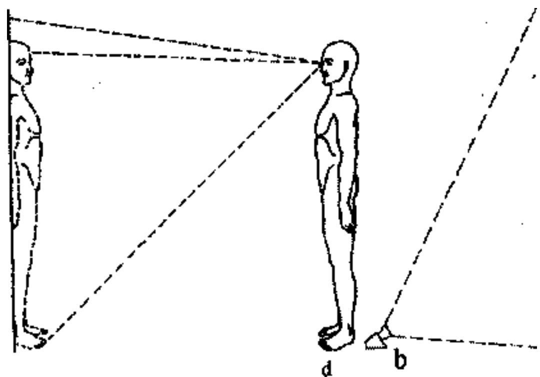

Figura nr.29. Perceperea aurei folosind fonduri colorate cu ajutorul unor filtre luminoase şi al oglinzii. a) ecran; b) sursa luminoasă; c) oglindă; d) subiect.

5.6. Exercițiu de antrenament pentru concentrarea privirii

Se foloseşte cercul albastru de douăzeci şi şase de milimetri diametru cu un gol alb în mijloc, de şase milimetri diametru.

De asemenea, se aşează foaia la o distanță de doi metri, doi metri şi jumătate, la înălțimea ochilor şi se priveşte cercul fără să se clipească, cât mai mult timp posibil.

Atunci **când reuşim să vedem acest punct timp de cinci minute fără să clipim, suntem pregătiți să vedem aura colorată.**

Figura nr. 30. Bulina colorată pentru exercițiu de concentrare a privirii

5.7. Vederea aurei energetice a unei persoane

După ce s-au parcurs etapele prezentate anterior, dacă acestea au fost efectuate conştiincios şi eficient, primele rezultate se obțin după cel mult o lună sau două luni*.

* în cadrul cursului susținut de Doina-Elena Manolea (D.Sc.) & Aliodor Manolea (D.Sc.) intitulat „Energetica Subtilă a ființei umane. — **Evaluarea, recuperarea, conservarea şi creşterea performanței umane prin Tehnică Neutrală, Modul 200 TN SPECIALIST", toți cursanții obțin percepția extrasenzorială de vedere a aurei** după o perioadă de antrenament specific de 10 zile.

Pentru a vedea aura unei persoane se parcurg mai multe etape.

Etapa I-a. Întro cameră luminată clar-obscur partenerul de experiență, îmbrăcat în haine de culori neutre, se aşează în picioare lângă un zid alb (panou alb, un cearşaf bine întins). Este bine ca în jur să nu fie obiecte care să atragă atenția sau care să reflecte lumina. Observarea aurei se efectuează de la o distanță de cel puțin doi metri şi jumătate — trei metri astfel încât să se observe persoana integral, din creştet până în tălpi, iar în jurul său să fie o suprafață suficient de mare de culoare albă.

Etapa a II-a. Pentru stimularea celulelor retinei se fixează privirea câteva momente în centrul frunții partenerului după care, cu o mişcare în sensul acelor de ceasornic şi foarte rapidă, se urmăreşte cu ochii conturul corpului. Mişcarea se execută de mai multe ori.

Etapa a III-a. Privirea se opreşte şi se fixează timp de cel puțin cincisprezece-treizeci de secunde în centrul frunții sau chiar în creştet.

Etapa a IV-a. Privirea se transformă dintr-una fixă, concentrată pe o suprafață mică, în una de concentrare relaxată care cuprinde suprafața din jurul corpului. Se adoptă privirea paralelă cu o focalizare undeva în spatele subiectului. Se menține acest mod de a privi şi ne transformăm într-un observator pasiv care aşteaptă să vadă ce se întâmplă, care nu doreşte nimic în acele momente. Şi aura începe să se vadă, mai întâi cea din jurul capului şi umerilor şi treptat, treptat, se extinde cuprinzând întreg corpul.

La nevoie se pot repeta etapele, iar rezultatul este întotdeauna acelaşi: **se vede aura cu ochii fizici.**